

وبه بسم الله الرحمن الرحيم نستعين

الحمد لله الذي ابرم القدر • وبين الحكم • وعلنا من الهدى ما نعلم • والصلوة والسلام
 على سيد الاكرم • وعلى الر واصحابه برهين الاستقامة في الحل والحرم • وعبد
 فيقول العبد الضافي محمد بن ابراهيم العالم الرباني العلي القلبي لا اريد الله سبحانه وتعالى
 ابراراً ما في علم المنون من ان نبتك بصرف بعض اوقانتنا اخذتة علم الشيعة الذي جاء في
 فضله وفضل متعالجيه آيات واضمار وانام كثيرة وقصنا الله بحسن توفيقه وهذا نا بارشاهه
 بالبركات الصادقة الحاصلة فينا انا انما اذا رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم اركباً
 وجباناً افضلنا عليه فرد الجواب وقال او دعت عندك شريعة وامتك عليها فكونه ثلاثاً
 فلما انقهرت استغلت باستيان في تمام المطالعة كتب المتأخرين فوجدتها مستحبة المسالك
 لعدم اتقانه في الاخذ عن المشايخ الموثوق بهم مع كون النسخ الموجودة في ديارها مستقيمة غير
 مستقيمة فافرننا باستخارة من الله تعالى في مراب الله يومها والقبول طاً وياً عن واد الغربة كصعب
 والزوارحة وصلنا الى دمشق الشام فلما ارجنا المطايا عن سيرها وارتجالها حضرنا الى مجلس
 وعيد الزمان شيخنا الشيخ عبد الكريم الداغستاني الشامي فامتنعنا باسامة لرواد تحفة
 الشيخ ابن حجر فلما وقصنا الله بالانام حضرنا الى قوصنا فحوت مراب النظر الى تتبع كلام المتأخرين
 سيقا حفة المحتاج حفة انقد الراجح المرووح وجدت في قصور في اعتواء اصطلاحاتهم
 القوي ميزان التقيد ومع هذا تراكم على اسئلة واسكالات استنبطها الخيال عن بعض
 المقال حسب ما يقتضيه الحال وقد كنت اشاور مع النفس في طريق دفع ما عليها الى ان هذا
 فتح الله تعالى بالمجاورة في جوار سيد الكونين ورسول الثقلين صلى تم تعالى عليه وسلم فلما
 تشرفت بلثم عقبه الكريمة وجه الى سعي هذا كوة شيخنا صفة الاسلام الشيخ محمد المدني فلما

اجتمعت

اجتمعت مع عرضت الى حضرت بعض الاسئلة والا شكالات فاجابني في الجواب الساس في فلما البحث
الى الاصطلاحات اشار الى مطالعة بعض رسائله كالنوايد المدنية وعقود الدرر في بيان
مصطلح تحفة ابن حجر فلما جئنا النظر في مطالعته اجلينا عن القلب الصدى ووجدنا تلقاء مطلبنا
الهدى فلسه الفوائد الحاخية * وما بقى من الاصطلاحات علينا خافية فلما رأينا دوام النفع والرخ
بضائه وما يحصل اجله الا بالضبط والاستسناخ مداني هذا لان اكتب بعضا مما فيها واختم
اليه بيان الكتب العمدة العولة عليها في العلم والافقاء والقضاء عند تعارض كلامهم وبيان العمل
لنفسه والافقاء لغيره بمعنى ارشاده بالمسائل الضعيفة من مذاهب مقلده وبمذهب الغير من
سائر المجتهدين بتقليد صحيح وبيان شرائط التقليد التي اعتمد عليها المتأخر من مقدما نبذا
من فضا لا علم الفقه واهله والحفت على تحصيله بتعليم وتعلم وحثما بشرط نقض حكم القاضي
لكونها متعلقة بسابقها ونقل كالمسئلة ونظرها الى قائمها حتى يكون كالدرعي بالسند وغير
اندر ليس كبير دخل في هذا الجمع الالجموع وبعثت بتمرة الاخوان واسأل الله تعالى ان يجعله وسيلة
لنا ولهم الى غرف الجنان فالتعان عليه النطق مقدمه قال الخطيب الشيخ محمد بن
احمد الشيبيني في فغص الحماج اعلم انه قد تظاهرت الآيات والاضمار والآثار وتواترت الدوائر
الصرحية على فضيلة العلم والحث على تحصيله والاجتهاد في اقتباسه وتعليمه قال الله تعالى
قل هل يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون وقال تم تعلم وقل رب زدني علما وقال الله تعالى
انما يخشى الله من عباده العلماء وقال الله تعالى يرفع الله الذين آمنوا منكم والذين اوتوا العلم
درجات والآيات في ذلك كثيرة معلومة وقال صلى الله عليه وسلم من يرد الله به خيرا
يفقهه في الدين وقال صلى الله عليه وسلم لا حسد الا في اثنين جل آتاه الله المال فسلطه على
صكته في الحق وجل آتاه الله الحكمة فهو يقض بها ويعلمها الناس وقال صلى الله عليه وسلم
لعلي كرم الله تعالى وجهه فوالله لان يهدى الله بك رجلا واحدا خيرا لك من حمر النعم وقال

الحمد لله رب العالمين

صلى الله تعالى عليه وسلم من دعى الى الهدى كان له من الاجر مثل اجر اجبر من تبعه لا ينقص ذلك من
 اجره هم شيتان ومن دعى الى ضلالة كان عليه من الاثم مثل اثم من تبعه لا ينقص ذلك من اثم من
 شيتان وقال صلى الله تعالى عليه وسلم اذا مات ابن ادم انقطع عمله الا من ثلثة صدقة جارية
 وعلم ينتفع به وولد صالح يدعوه وقال صلى له تعالى عليه وسلم من سلك طريقا يتبع فيه علما
 سهل الله له طريقا الى الجنة وان الملائكة لتضع ارجلها لطالب العلم رضى بما يصنع وتب
 العالم ليستغفر له من في السموات ومن في الارض حتى الحبان في الماء ^{وانه للنبيا} وان فضل العالم على العابد
 كفضل القرع على سائر الكواكب وان العلماء ورثة الانبياء لم يورثوا درهما ولا دينارا وانما اورثوا
 العلم فمن اخذه اخذ بحظ وافر وقال صلى الله تعالى عليه وسلم فضل العالم على العابد كفضلي
 على ادناكم فان الله تعالى وملائكته واهل السموات والارض حتى النملة في جحرها وحتى الحوت
 في الماء ليصلون على معلم الناس الخير ومن الاثار عن علي رضي الله عنه قال كفى بالعلم
 نورا فان يد عيه من لا يحسنه ويفرح به اذ لم يرب اليه وكفى بالجهل ذما ان يتبرأ منه من
 صوفيه وقال ابو مسلم الخوافي مثل العلماء في الارض مثل النجوم في السماء اذا برزت للناس
 اضاءت واذا خفيت عليهم تحيرت وقال معاوية رضي الله عنه تعلم العلم فان تعلمه حسنة وطلبه
 عبادة ومن ذكرته تسبيح والبحث عنه جهاد وتعليمه قرينة وبه كبره وقال علي رضي الله تعالى
 عنه العلم فير من المال لان العلم يحرسك وانت تحرس المال والمال تنقصه النفقة والعلم
 يربى بالاتفاق وقال الشافعي رضي الله تعالى عنه من لا يحب العلم لا خير فيه فلا تنسب اليك
 وبينه معرفة ولا صداقة فان العلم ميات القلب وصباح البصيرة وقال طلب العلم

يتبع وكيف تعلى وكيف تصوم وكيف تزكى وكيف تحج وكيف تطع وكيف تطلق وما اشبه ذلك
 وقال الشافعي رضي الله عنه من اراد الدنيا فعليه بالعلم ومن اراد الآخرة فعليه بالعلم فانما يحتاج اليه في كل منهما
 وقال ابن عمر رضي الله تعالى عنهما جلسا فقهر في من عبادته ستين سنة لقوله صلى الله عليه وسلم
 يا ليقه خير من كثير العباداة والآيات والأخبار في ذلك كثيرة ثم اعلم ان ما ذكرناه في فضل اهل
 العلم انما هو في من طلبه مريداً به وجه الله تعالى لقوله صلى الله عليه وسلم من طلب العلم ليأرب
 به السفراء اوليكار به العلماء اويصف به وجه الناس اليه فليتبهن مقعدن من الناس و لقوله
 صلى الله عليه وسلم اشبه الناس عدلاً يوم القيمة عالم لا يتفجع بعلمه و لقوله صلى الله عليه وسلم بشر
 الناس العلماء و لقول علي رضي الله عنه يا حملة العلم اعلموا به فانما العالم من عمل بما علم وسلكون اقوام
 يحملون العلم و لا يجاوزن قرابهم يخالفون علمهم و سرهم علانيتهم يجلسون حلقاً يباحون بعضهم بعضاً و
 الذين لا تصعد اعمالهم من مجالسهم هذه الى الله سبحانه و تعالى و الأخبار و الآيات في ذلك كثيرة
 فنسأل الله تعالى ان يرفقنا بفضلته و ان يحفظنا من الشيطان و غيره آمين يا رب العالمين **الباب**
الأول في اصطلاحات قال شيخنا في الفوائد والعقود اعلم ان الشيخ احمد ابن حجر اذا قال شيخنا يريد
 به شيخ الاسلام و ان الشيخ محمداً الخطيب يعبر بشيخنا ايضاً و ان الشيخ محمد الرطبي يعبر عنه بالشيخ
 و اذا قالوا الشارح او الشارح المحقق فرادهم به الشيخ الجلوس المحلى و اذا قالوا الامام فرادهم الشيخ عبدلك
 امام الحرمين و اذا قالوا القاضي فرادهم به القاضي حسين و اذا قال الشيخ محمد الرطبي فادع به الرطبي
 فرادهم به ابيه الشهاب احمد الرطبي و يعبر عنه الخطيب بشيخي و الشيخ ابن حجر يعبر عنه بالبعض كما عرّفه
 غيره و اذا قالوا شارح اي بالمسئير فرادهم به واحد شرح المنهاج وغيره و اذا قالوا كما قال بعضهم او كما
 اقتضاه كلامهم او نحو ذلك يدرك كما فتاة يصرفون باعتماده و آفة يصرفون بضعفه و الامر حي و انجى
 و ان اطلقوا ذلك فهو ايضاً معتمد و مثله في ذلك التفصيل لكن الاستدراكية و قد يجعون
 بين كل و لكن فالنقص عن الشيخ ابن حجر ترجيح ما بعد كما اذا قالوا على ما اقتضاه كلامهم او على ما

قاله فلان بن علي او قالوا ان هذا كلام فلان فمنه صيغة بقرى كما صرحوا به ثم تأمره بفتح نون وهو قليل و تأمره بضعف نون
وهو كثير فيكون مقابله هو المعتمد اى ان كان و تأمره بطلقون ذلك فبقرى غير واحد من الشيخ على انه ضعيف و
و المعتمد ما في مقابله ايضا اى ان كان كما سبق انتمى وقال الشيخ محمد باقر في تتبع كلام الشيخ ابن حجر فاذا
قال على المعتمد مثلا فهو الاظهر من القولين او الاقوال و اذا قال على الاوجه مثلا فهو الاصح من الوجهين
او الاوجه انتمى وقال سيد عمر في الحاشية و اذا قالوا الذى يظن مثلا اى بدتر الظهور فهو بحث لهم
انتمى وقال الشيخ ابن حجر في رسالته في الوصية بالسهم المقدر البحث ما يفهم فورا و اخرا من الكلام العام للا
صحاب المنقول عن صاحب الذهب انتمى وقال السيد عمر في فتاويه البحث هو الذى استنبطه الباحث
من نصوص الامام و قوله الكليتين قال شيخنا و على كلا التعريفين لو يوجب البحث فما جازع من ذهب للامام
و قول بعضهم في بعض مسائل البحاث لم ترفيه نقلوا يريد به نقلها فاصا فقد قال امام الحرمين لا تكاد توجد
مسئلة من مسائل البحاث خارجة عن المذهب كذا الوجه انتمى قال سيد عمر في الحاشية في الطهارة
يقوع كثيرا انتم يقولون في اجاب المتأخرين وهو عتمل فان ضبطه بفقه الميم الثاني فهو مشعر للتبريح و لا بد من
تريب و ان ضبطه بالكه فلا يشر به لانه يفتى في احتمال اى قابل للحل و التأويل فان لم يضبطوا بشيء منها
فلا بد ان تراجع كتب المتأخرين عنهم حتى تنكشف حقيقة الحال انتمى و اقوله و الذى يظن ان هذا
اذ لم يقع بعد اسباب التبريح كلفظ كما مثلا اما اذا وقع بعدها فيتعين الفتح كما اذا وقع بعد
اسباب التضعيف يتعين الكسب انتمى قال شيخنا الاختيار هو الذى استنبطه المتأخر عن الادلّة
الاصولية بالاجتهاد اى على القول بان تبريح هو الاصح و غير نقله من صاحب المذهب فو يكون خارجا
عن المذهب و لا يعبر عليه و اما المتأخر الذى وقع للنوع في الرخصة فهو يفتى الاصح في المذهب و لا
بمعناه المصطلح انتمى **الباب الثاني** في بيان كتب المعتمدة قال الشيخ ابن حجر وغيره من المتأخرين
قد اجمع المحققون على ان الكتب المتقدمة على الشيخين لا يعتمد بشيء منها الا بعد كمال الفحص و التحرر حتى
يغلب على كلفن انه الواجب في مذهب الشافعي ثم قالوا هذا في حكم لم يعرفه الشيخان او احد هما فان ترضيا
له فالذى اطبق عليه المحققون ان المعتمد ما اتفقا عليه فان اختلفا لم يوجد لها مرجح اى او وجد
و لكن على السواء فالمعتمد ما قاله النووي و ان وجد لاحد هما دون الآخر فالمعتمد التبريح انتمى و اما اذا

اختلف

اختلف كلام المتأخرين منها فقد قال شيخنا في الفوائد عن شيخنا الشيخ سعيد بن سبيل فذهب علماء مصر والكثير
إلى اعتماد ما قاله الشيخ محمد الرطبي فخصوا في نهايته ونهاياتها على النقص إلى آخرها في أربعمائة من العلماء
فنقدوها وحقها فبلغ صحتها إلى حد التواتر وذهب علماء حضرة و الكثر الذين الحجاز إلى أن المعتد ما قاله
الشيخ أحمد بن محمد بن كعب بل في تحفته لما فيها من اجاطة لغوص الامام مع يزيد تتبع المؤلف فيها ولقرأ
نيتها عليه المحققون الذين لا تحصى كثرة ثم قال بعد ما كان في السالف عند علماء الحجاز ثم وردت علماء مصر
إلى الحرمين وقدموا أن ذمهم معتمد الشيخ الرطبي ان فشي قوله فيها حجة صار من له اجاطة بقولها يقرها
من غير ترجيح وقال علماء الرضا زمة فتبعوا كلامها في جرد ما فيها عمدة مذهب ثم قال وعندى لا يخرج النقص
بما يخالفها بل بما يخالف الصحة والنهاية الا اذا لم يتصلها فيفقه بكلام شيخ الاسلام ثم بكلام المخطيب ثم بكلام
عاشية الزيادي ثم بكلام عاشية ابن قاسم ثم بكلام عميرة ثم بكلام عاشية الشبراوية ثم بكلام عاشية الجلي ثم
بكلام عاشية الشوري ثم بكلام عاشية العناني ما لم يخالفوا اصل المذهب كقول بعضهم لو نقلت حجة
من ارض عرفات الى غيرها يجهل الوقوف عليها انتهى قال شيخنا و قول والذي يتعين اعتقاده ان
هتوا والائمة المذكورين من ارباب الشرح والحاشية كلهم امام في المذهب يمد بعضهم من بعض ويجوز
العول والاقاء والقضاء بقول كل منهم وان خالف من ملأه ما لم يكن سهوا او غلطا او ضعيفا
فرا الضعيف الشيخ ابن محمد نفسه قال في مسألة الدور لاكت العلماء ويجوز تقليد هم فيها انتهى
قال السيد عمر في كتابه من اختلف عليه كلام المتأخرين من الرفض والنووي فليعتد ائمتهم شاء نقلته
عن ثقات المتأخرين والحاصل ان ما تقر من التغيير لا محيد عنه في عصرنا هذا بالنسبة اليانا
و الى امثالنا من القاصرين عن رتبة الترجيح لو انا اذا جئنا عن الاعلم بين الحين لغير علينا
الوقوف فكيف بين الميتين فهذا هو الاصول الا وهو الذي درج عليه السلف الصالحون
المشهور لهم بانهم غير القرون انتهى **الباب الثالث** في جواز التقليد **مقدمة** قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم اختلف امة رحمة قال الشيخ ابن حجر في خير الحسن بعد ما نقل هذا
الحديث و صحه فليكن ان تقتقدوا ان اختلاف ائمة المسلمين في الفرع نفع كثيرة و رحمة و آفة
وله سر لطيف ادركه العالمون و عاينه المترجمون الغافلون و عليكم ان تحذروا من التعرض

لذ هب احد من الائمة المجتهدين بالظن والنقص فان لم يجرم مسرمة وعادة الله في متقصدهم معلومة
فوقه من اي واحد منهم او الا من هب هلكه قريبا قريبا فلتى قال السيد عمر في فتاويه وابن الجلال
في فتح المجيد التقليد هو الاخذ والعمل بقول المجتهدين عن غير معرفة دليله فمضى استشر المعامل ان
عمله ملحق لقول امام فقد قلده ولا يحتاج الى التلفظ بالتقليد انتهى قال الشيخ ابن حجر وغيره
يجوز تقليد كل الائمة الاربعة وكذا من عداهم من الائمة المجتهدين في العمل بنفسه انتهى قال شيخنا
في الفوائد وكذا يجوز الاخذ والعمل بنفسه بالا قول والطرف والوجه الضعيفة لا يعقل الصريح
فان الغالب فيه انه فاسد ويجوز الاقراء به للغير بغضه الا شاد انتهى وبه قال الشيخ ابن حجر
في الفتاوى وهذا في تقليد قبل العمل واما التقليد بعد العمل فقد قال الشيخ ابن حجر في
التحفة و من ادعى عبادة اختلف في صحته من غير تقليد للقائل بالتحفة لغير اعادتها اذا
علم بفسادها حال تلبس كونه عابثا يخرج من متى فرضه مثلا فنيه او جهلا بالتحريم وقد
عذر به فله تقليد ابي حنيفة مرضه عنه واستقامه القضاء ان كان من هب صحة صلاة
من وافق مذهبه وانه لم يقلده انتهى وقال السيد عمر في الحاشية نقله عن فتاوى ابن
زبياد ان المعاصي اذا وافق فعله من هب امام يصح تقليده حتى فعله وانه لم يقلده قد سعت
على عبادة الله تعالى وانه قالوا ان قولهم ان الفروع والاقضية لا يملك عليها مقيد بصحة الاجتز
عن التعلم انتهى **فائدة** قال شيخنا في الفوائد وابن الجلال في فتح المجيد اعلم ان الاتحج من كلام
المتأخرين كالشيخ ابن حجر وغيره انه يجوز الانتقال من مذهب الى مذهب المذهب المدونة
ولهي مجرد التشرى سواء انتقل دوما او في بعض الحادثة وانه اقله او حكم او علم بخلافه عالم يلزم
منه التلصيق **فصل** قال شيخنا في الفوائد وابن الجلال في فتح المجيد اعلم ان القولين ا
الى جهتين او الطرفين اذا كانا للحد ولم يجمع احدهما فلمقلد ان يعمل بنفسه بايها شاء
اذا لم يكن اهلا للبره فان كان اهلا فلا يجوز له العمل الا بالتبع والتبره وان يجمع احدهما

هذا القول

فالفقه والحكم بالراجح مطلقا والمرجح منها اذا رجع بعض اهل الترجيح بجزء تقليده للمعروف سواء
سواء كان المقلد اهلا للنظر والترجيح ام لا وان لم يرجح فيمنع تقليده على الاهل لا على غيره وان
كان الدهبان والطريقان لاثنين لم يرجح احد هاتين بجزء تقليد كل منهما في الاقضاء والقضاء
ايضا اذا لم يكن المقلد اهلا وبجزء العمل بنفسه فقط اذا كان التقليد من المتاهل للفتن
ذلك ترجيح كل منهما من قائله الاهل وان رجع احد هاتين فالفتوى بالراجح لتقوية
بالترجيح سواء كان الحق اهلا ام لا والمرجح منها بجزء تقليده لعل النفس فقط ولو
من المتاهل للفتن المعكوس هذا هو الحق الصريح الذي لا يحيد عنه لانه النقول والمعتمد
عند جمهور محقق المتأخرين وما وقع في فطبة التحفة من ان المرجح والضعيف لا يجوز العمل
به بحول على ما من امتناع تقليده على الاهل او على انه بالنسبة لمن اهدى العمل بالراجح الضعيف
كما صرح به في فتاويه نقلوا عن اهل التحقيق والارشاد **فصلك** قال شيخنا في الفوائد اعلم
ان ما قاله امامنا الشافعي ينقسم الى قديم وجديد فحيت وافق القديم الجديد فالامر
ظاهر وينبأ ان اليه حقيقة كما هو ظاهر كلام الاصحاب حيث قالوا في مسائل كثيرة لم يزل
رأى الشافعي فيها قديما وجديدا على ذلك وان تعين المسئلة في الجديد دون القديم
ففي الراجح وان تعرض في القديم دون الجديد فهو ايضا رجح في حيث خالف الجديد
القديم فالعمل والاقضاء والقضاء على الجديد والقديم ان صح الشافعي برجوعه عنه
وهو وينسب اليه فويجزئ العمل به قطعا من حيث كونه قول له وان لم يصح برجوعه
عنه قال الامام في باب العاقلة والفراغ في المعتمد والافق في الشرح الكبير والنوادر
في شرح مسلم والصيدلاني في بعض كلامه ان المجتهد اذا قال قول ثم رجع عنه بذكر
مقابلة فالاول لا يبيح قوله ولا ينسب اليه الا محال فلا يجوز العمل به بالحديث السابقة
وظاهر كلام الشيخ ابن حامد والسندي يبيح وابن الصباغ وابن عبد السلام وغيرهم
ان الاول يبيح قوله وينسب اليه فيجزئ العمل به لكن النووي نسبهم للفظ وكذا

الا سنة في المعات **الباب الرابع** في بيان شروط التقليد قال الشيخ ابن حجر وغيره وان للتقليد
 شروطاً ستة **الأول** ان يكون مذهب المقلد له مذهباً لا يتمكن فيه تعاقب الانظار و يحصله العلم
 اليقيني بكون المسئلة المقلد به من هذا المذهب **الثاني** حفظ المقلد شرطه في تلك المسئلة
الثالث ان لا يكون التقليد فيما ينقض فيه قضاء القاضى **الرابع** ان لا يتتبع الرقص بان يأخذ
 من كل مذهب بالاسهل ليحل به بقية التكليف من عنقه **قال** الشيخ ابن حجر ومن ثم كان
 الاوجه انه يضيق به **وقال** الشيخ محمد الرضى الاوجه انه لا يضيق وان اثم به انتهى وهذا
 ليس شرطاً لصحة التقليد كما صرح به المؤلفون بل هو شرط لدوام كسب الصلاة في الارض
 المخصبة **الخامس** ان لا يعمل بقوله في مسألة ثم يصدده في غيرها كان اخذ بشقعة الجوار
 تقليداً لا يغيثه ثم باعها ثم اشتراها فاستحق وان صد مثله بشقعة الجوار فإراد ان يقلد
 الشافعي ليدفعها فانه لا يجوز **السادس** ان لا يلفظ بين قولين تتولد منها حقيقة واحدة
 مركبة لا يقول بها كل مني الا ما يوجب التقليد **الثابع** في مسح بعض الرأس وما كان في طهارة
 الكلب في صلاة واحدة كما قاله الشيخ ابن حجر **قال** ابن زياد في فتاويه ناقل عن البليغ ان التركيب
 القادح في التقليد اما يوجد اذا كان في قضية واحدة كما اذا ارضاً فقلد ابا حنيفة في مسح الفرج
 و الشافعي في الفصد فصلا تدهى باطلة لاتفاق الاماميين على بطلان طهارته اما اذا كان التركيب
 من حيث القضيتين كطهارة الحدث وطهارة الخبث فالله اعلم ان ذلك غير قادح لان
 الاماميين لم يتفقا على بطلان طهارته لا يقال اتفقا على بطلان الصلاة وان نقل انما نشاء
 من تركيب القضيتين وهذا غير قادح كما ضمننا من كلام الاماميين **وقد صرح** به البليغ
 في فتاويه انتهى **وزاد** بعضهم شرطاً سابعاً وهو انه يلزم المقلد اعتقاد ايمانية ومساواة
 ومقلد للغير **قال** الشيخ ابن حجر بعضها نقله عنه لكن المشهور الذي رجحه الشيخان هو انه
 تقليد المفضل مع وجود الفاضل **وزاد** بعضهم شرطاً ثامناً وهو انه لا بد في صحة التقليد

وان يرضى جميع
 يتلقى بكل المسئلة
 في مذاهب ولا
 في الامام فليقتض
 فان كثير من
 يقلدون الاثر
 في بعض المسائل
 ولا يراهم ذلك
 فيقعرون في وقت
 التقليد فتشغل افعالهم
 بالاجماع فان روي

ان يترك صاحب المذهب حيا وقت التقليد قال ابن الجبال في فتح المجيد وهذا مردود له لان الشيخين اتفقا
على جعل تقليد الميت وهو الصحيح **حاشية** في سؤره نقض حكم القاضي قال النووي **منها**
كونه مخالفا للنص الكتاب والسنة سواء كانت متواترة أو آحادا أو مخالفا للاجماع أو للقياس
الاولى والمساوى انتهى **هذا** بالنسبة الى المجهد المطلق قال الشيخ ابن حجر في التحفة وغيرها
نقلنا عن القرافي **منها** كون حكم المبتعرج المجهد الذي يخالفه النص ما مرد ان لقواعد الكلية
قال النووي في اصل الترخية واعتمده التأخر عن غيره فان نص الامام بالنسبة الى المبتعرج نقض
الشامع بالنسبة للمجهد المطلق انتهى كلام التحفة وغيرها واقول **منها** كون حكم المبتعرج
مجهد الفتيا مخالفا للمجموع من ذهب امامه انتهى قال الشيخ ابن حجر **منها** كون غير المبتعرج
مخالفا لعمد من ذهب امامه لم يرد في رتبة التقليد العام **وقته** نقض قاضي حكم غيره
فقد سئل عن مستنده وقولهم لا يملك القاضي عن مستنده محله اذا لم يكن حكمه نقضا
او لم يكن فاسقا او جاهلا انتهى قال الشيخ ابن حجر تنوير البصائر ذكر الائمة لبعض ما
ينقض فيه قضاء للقاضي اصله **منها** في قيام المجلس ونفي اثبات العرايا ونفي القودر كالثقل
وابتات قتل مسلم بذمى وصحة بيع ام الولد وصحة نكاح الثمارة ونكاح المتعة ونكاح من حبه
المفقود بعد اربع سنين مع علة وصحة تحريم الزنا مع بعد الزوجين انتهى وقال في كشف
الرايع وما ينقض ما جاء عن عطاء بن رباح من اباة اعارة الجوارح للوطى وما جاء عن
ابن المسيب في حصول تليل البانية بالمقد وما جاء عن الاعشى من جواز الاكل في رمضان
بعد الفجر وقبل طلوع الشمس وغير ذلك من مذاهب المجهدين الشاذة التي كاد الاجماع ان
ان ينقض على خلافها فهذه كلها لا يجوز تقليد اربابها انتهى **هذا** آخر ما جمعناه من الكتب
المعمدة وعن تقريرات المشايخ المعبرة نفقنا الله بعلومهم وحشرنا في نورهم آمين

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين

او کس غرق رحمت خدا بے
 مشغول بخوندن یک فارغ باشد
 تو او بکلام معروف الیم
 و فوق کل ذی علم علم
 صلاة سلام زور و بحاب
 لے سر محمد ہم آل اصحاب

هزاران درود هزاران صفا
 ز ما بر بر روضه مصطفی
 ع ۱۳۱
 آه صد آه
 قلنا انما نريد ان يرضى الله عننا
 قلنا انما نريد ان يرضى الله عننا

بند رسال المهدی نامہ من معصنات ملا محمد الحاج بابن الحاج

یارب شی صاحب هدأ و قی بن فتنه بدأ
 بدایتم باسم تو لہ ذکر فتنه خلق تو
 ہر کسی اہل ایمان لہ جملہ جن انسان
 کہ کو بیہ راحت بوانا خصوصاً آخر زمان
 انسان کرتا بگرتی بوجال خوبی بی بگری
 دنیا ہر بخوی فتنہ آوعدو اہل خویہ
 دیکھو بی بول بول انسان غالباً نفس شیطان
 قیامت ان نیرکیت بوہ انسان تو او غافل بوہ
 یک لعلامت دجال او کا فر شی بطل

خفتم کی اولئذا باسم تو بدایتم
 و قی حدیثی تو زانہو مدبار شیخ
 وزانی مات ارض زمان فو ما وہ باب را
 برہ لظلم امان کو تو بندہ درک فتنہ
 زین نوی مردن بگری لہ ام دور معصیت
 داود انا ابو مہیہ انسان طیرہ دیکھو بیہ
 عاصی بی بوجال فکری ناکال قیامت
 نشانان ظاہر بوہ بوت بکم وصف علامت
 تابع و اہل ضلال خود اوینہ ہلاکت

دبی له پیش از شیطان **بهنال** **مهرداد** زمان
 برواتی دبی معلوم **پس** **ل** **دبی** **سُفیان** **سوم**
 بلکه خبر و **امن** **پس** **ل** **شیخ** **ماهر** **و** **مُشیت**
نشان **سُفیان** **د** **ج** **ا** **ل** **م** **دبی** **علم** **ز** **و** **ج** **ت** **ه** **ا** **ل**
غفلت **ک** **ج** **ا** **ر** **و** **ا** **و** **د** **ب** **ب** **ک** **م** **ن** **ک** **و** **و** **ج** **م** **د**
د **ا** **ن** **ک** **ا** **ت** **ب** **ک** **ر** **ا** **ن** **ز** **و** **ر** **د** **ب** **ع** **ی** **ب** **ت** **ب** **ن** **ا**
ح **س** **ف** **ا** **س** **ق** **ع** **ا** **و** **ج** **م** **ح** **س** **ب** **ا** **و** **د** **ج** **ا** **ک** **د** **ک** **ن** **ل** **ت**
خ **و** **ن** **د** **ن** **ب** **و** **ج** **ا** **ه** **م** **ا** **ل** **دبی** **ع** **ی** **ب** **ن** **ا** **ر** **ز** **ب** **ا** **ن** **د**
ل **ب** **ا** **ت** **ل** **دبی** **سُفیان** **ب** **ی** **ل** **ن** **س** **ل** **ح** **م** **ب** **ن** **ح** **ر** **ج**
م **د** **خ** **ر** **و** **ج** **م** **ک** **ن** **ن** **ر** **ک** **م** **ر** **ج** **ی** **ل** **ا** **ن** **ر** **ک** **و** **ت** **ش** **ا** **م** **ز** **و** **ر** **د**
د **ک** **ن** **خ** **ر** **و** **ج** **م** **س** **ب** **ص** **د** **ر** **ا** **ب** **و** **ی** **دبی** **ا** **خ** **ا** **ل** **ا** **ت** **ع** **ی** **ن** **ا** **ر**
م **د** **ک** **و** **ر** **ت** **ب** **ر** **دبی** **ت** **ا** **ل** **ا** **ن** **خ** **س** **ب** **ا** **ل** **م** **ن** **د** **ا** **ن**
ت **د** **ر** **ت** **ا** **ل** **ا** **ن** **ل** **دبی** **س** **ی** **خ** **و** **ی** **ن** **د** **ر** **ز** **ی** **ن** **ه** **س** **ر** **ز** **ی**
ل **ه** **ح** **ر** **ا** **ک** **م** **س** **ت** **ش** **ا** **م** **ل** **س** **ر** **ب** **ر** **ی** **ک** **ن** **ز** **ن** **م** **د** **ا** **م**
غ **ا** **ل** **ب** **ن** **ج** **ش** **سُفیان** **ل** **ر** **و** **م** **ف** **ا** **ر** **س** **خ** **ر** **ا** **س** **ا**
ه **ا** **ش** **م** **یک** **ب** **ر** **ای** **م** **ه** **ر** **د** **ل** **خ** **ر** **ا** **س** **ا** **دبی** **ب** **ن** **د** **ن** **د**
ا **و** **ج** **و** **ا** **ن** **یک** **ب** **ج** **ا** **ر** **ت** **ا** **ش** **ک** **ر** **ن** **ک** **ج** **ا** **ر** **م** **ر** **و** **ا**
ه **ز** **و** **ه** **م** **ا** **ن** **د** **ک** **ا** **ش** **ر** **ای** **ل** **ه** **ر** **د** **د** **ک** **ا** **ت** **خ** **ب** **ر** **ی**

ل **پ** **س** **م** **ه** **ر** **د** **ب** **ی** **سُفیان** **و** **ا** **م** **ع** **ل** **و** **م** **ه** **ر** **و** **ا** **ی**
ب **ی** **د** **ر** **ه** **ف** **ت** **ج** **م** **ه** **د** **ی** **ن** **و** **م** **ق** **ط** **د** **ر** **ن** **ا** **چ** **ی** **ک** **و** **د** **س** **ق**
ب **ا** **ز** **و** **ه** **دبی** **سُفیان** **و** **ب** **ت** **ا** **ه** **ل** **ا** **ه** **ل** **ف** **س** **ق** **ص** **ل** **ا** **ت** **ه**
ب **د** **ن** **ب** **ا** **ی** **ه** **ز** **و** **ر** **ش** **غ** **ف** **ا** **ل** **د** **ک** **و** **ن** **ه** **ب** **ج** **ر** **ع** **ف** **ل** **ت**
ل **ا** **ر** **ض** **ب** **و** **ک** **ر** **ز** **ه** **ز** **و** **ر** **د** **ب** **د** **ک** **ن** **ت** **ا** **ل** **ا** **ن** **ا** **م** **ا** **ن** **ت**
م **د** **ب** **ی** **ن** **ر** **ح** **م** **خ** **ر** **ا** **ن** **ا** **د** **ن** **ب** **یک** **د** **ی** **ا** **ل** **ف** **ت**
م **د** **ب** **ی** **ل** **ا** **ر** **ض** **ب** **ر** **ک** **ت** **ب** **ی** **د** **ا** **ی** **و** **ن** **ا** **و** **م** **ح** **ا** **ل** **ت**
ب **ی** **ا** **و** **ت** **و** **ص** **ر** **ن** **د** **ب** **ب** **ک** **ب** **ف** **د** **ا** **ل** **ت** **ا** **ی** **ب** **ت**
خ **ا** **ل** **ا** **و** **ی** **ن** **خ** **ر** **ی** **ک** **ل** **ب** **ی** **د** **ک** **ا** **ل** **ش** **ا** **م** **ح** **ل** **و** **م** **ت**
ب **ن** **ز** **ی** **ک** **ه** **سُفیان** **د** **ر** **س** **ج** **ی** **د** **ب** **ی** **و** **ق** **ت** **ا** **م** **ا** **ر** **ت**
ل **ع** **ر** **ا** **و** **ج** **م** **ک** **ن** **ا** **ر** **د** **ک** **ن** **ت** **ا** **ل** **ا** **ن** **ک** **و** **س** **ق** **ت**
ب **د** **ب** **ی** **ن** **س** **ک** **ا** **خ** **ل** **ا** **ن** **خ** **ل** **ق** **ن** **د** **خ** **ا** **ن** **ص** **ی** **ق** **ت**
ل **ه** **ا** **ش** **م** **ی** **ا** **د** **ک** **ر** **ی** **ق** **ب** **ی** **د** **چ** **ن** **ک** **ی** **و** **ا** **ن** **ل** **ه** **ش** **ت**
ج **ه** **ک** **ی** **م** **د** **ک** **ش** **ن** **ا** **ز** **ا** **م** **ل** **ه** **غ** **ای** **ت** **ج** **ه** **ا** **ل** **ت**
خ **و** **ن** **د** **ک** **ن** **ا** **ه** **ل** **ا** **ی** **ا** **ن** **ل** **ز** **ر** **ح** **م** **ت** **ش** **د** **ت**
پ **ن** **ج** **ن** **ر** **ا** **ر** **س** **و** **ا** **ر** **م** **ر** **د** **ی** **ط** **ا** **ب** **ت** **م** **ه** **ر** **د** **ح** **ج** **ب** **ت**
ر **و** **ب** **ک** **ا** **ت** **ک** **ی** **و** **ب** **ی** **ه** **ن** **د** **سُفیان** **ب** **و** **ی** **د** **ک** **و** **س** **ی** **ت**
د **ک** **ن** **ک** **ل** **ا** **ص** **ط** **ح** **ر** **ی** **سُفیان** **و** **ج** **ی** **ت** **ه** **ل** **ت**

کو نامن مقدر و ادبی قضای سق قطر دنا بد
 وقتی ما شیخ میرد بد بهرام مهد معلوم بد
 غالب بی فتنه شرور تری در کن نزدیک حر
 هر یک له جهنم یک بد بهمان سبب صد لکل بد
 که کمی دین یکدی همو طالب لبو مهد
 و کا حاشا و در دجی بل ی بودینه دجی
 لکن مقام حجری دعا دکا هر در کس
 لکن دست دبر شد کا قوم بغض لکل دکا
 خطبه که خواند دی تام او مهد شیرین کلام
 جماعت دبی دل خوش مهد تری تری چاووش
 له بدینی دبی ولد نا و محمد و احمد
 رومیت هر وک گوهری نا و دیک ایم بد
 بجای جلیلم بغض هر خلقی رو پر دجی مسرور
 قصه خراب قط نا بشیر خونین نام حق هیچ پرت
 دینک ظاهری لاسما ولی امیرم فلان
 له معجز بغیری الله حرمت نامی له سری
 که سفیان خبری بدت جیش تیغ سرفرندی
 بیدال کعبه نیز بجای شوا یک دزان را دکا

جیش نام شکر شکر و شکی دجینه مکتی
 شش ای این ای ان بی و معلوم بر و این
 هفت سن عالم اهل شعور دین هر یک له جهنم
 بوختری حمیدی دبی لاله دین له مکتی
 دلین دز این تو مهدی بنشانه و علامت
 او جمعیت لدوی دجی دینا دجی هفت مکتی
 دلین بد میری بگری یان و کثرین شدت
 دور کعت نو پیر بود کا بو یان دجی خلیف
 اهل یمن کوفه و شام در کن لوی جمعیت
 ددان وک اسپر و کش خال همه لرو مکتی
 له لای سب خالی بود لا و لا و فاطمیت
 هر پیمان بغیری سبب و به له خلق
 داخل دجی جت حد و حکم بر عدالته
 وقتی کلام مست پری دست و داله رکبت
 یعنی مهد نوک سفیان شادی بی تو ا
 ابدال شام کوزه مهری همو دکن اطاعت
 دجی لبیدی دجیت فی لیله صغیرت
 هر دهر بانک دکا یا تو حج اهل مکتی
 و اولاد

که شوان لوی غایب جیش سفیان خسیف د
 وقتی نامی دکا نظر لومنزلی دکا
 اهل کی دین سرورد کن شکر رب غفور
محمد مکتی درو بیدار بنی بود د
 جبرئیل جرجی دبی میکائیل دندار د
 فرض پنا آدا دکا اول روجاز دکا
 هر که حزری عالم بود جیش او خسیف بود
 دینه در عیانم بنام جیش دکا نام
بخسفا اعتبار دکا بیعت لکل مکتی دکا
 صحری حال و عارض ن ناقص نوبه د
سفیان دکا عزم شری محمد دراز خبری
 نصرت داری غفور مزموم دین کللی شور
اولاد و حسب دبی خور بهشت سادی د
ذبح له زیر شجره کن بجر طبر سینه
 هر که کتر اسفیان شوم غنمان دکن قوم
جور و ظلم حکمت دکا عدل حلم سکناد دکا
قسط نطق مفتوح بشد رور لوی شرد د
 شیطان لوی ابلیک دکا جیش محمد اعلام

که دیتوه حیران دب اد دخلو ان ساعت د
توجون وان یعین کا بدین لا قطیغ د
حفظ کرین له اصل شور دز انین او علا
دوازده هزار لکل نی او عشر مع خمسه د
ارض سما خوش د ب قصید بوشامه هجرت د
 وحی بنده رما دکا جواب کا بکو فنی د
 یکنفری خلاص بوه خروج دکا که کوفتی د
له پیش مهدی اضل ام القی الیه طاعت د
مهد بوقدر وس رود دکا شد سال دکا افاقه د
مستحق عضب بن واقع دین له رود د
جیش عظیم دینه دری الای کثیر مین یا د
تم یولون الدنوب بیش لا اهل الف و د
سفیان لوی خیر بیدج مثل سختی د
یا دوج طوری خی خلاص لور و اینه د
فتح دکن حصون روم بتهلیل کبیر د
دین بنی قایم دکا نا ب خلاف سنت د
جیش مهدی غالب ب قسمت کن عینت د
دجال وال البومات بخت خیر دکا در سینه د

کہ قسم پطال کن رُو بہ اولاد مال کن
 رومی کن دکن دیار شہر عظیم بہ شمار
 وقتی لوی بن رہا بلکہ قاطع طوطا
 تدا بہ شہر جناب صدر کس کل باب
 لوی درون رما دین بیت القدس داخل دین
 لوقت خلق آدم فتنہ ہو اعظم
 ہر لزوج ہا شوہ جی پیغمبر ما توہ
 فرموی امام نووی بون سلف لہ
 آو فتنہ بو عالمی عذاب ای ہر کید ہے
 لہ اصفا ہا پیدا دے خفتا ہزار جوی ہمراہ ہے
 اول دعوی صلاح کا اٹھو کوی لی دکا
 کفری دین آشکارا نا و جاوان دبار
 سوار کیکہ خوش بزہ ما بین کو یکد چل کرہ
 جاو یکد در پرودہ آویش لوس پوس ہے
 آو کافر کیجا ربدا لی جخلق من خدا
 شاخی لنا و جاو دبی ہر لہ ہر ک ماروہ
 الشیطان رفیق کر تو زور ملی و کجا موز
 نا کا لوی نخری کہ خدای بوجی سوار کری

آخری یقین دکن کہ ہر کدب شطانتے
 لی دکن شہر شرف تاج او کبیرتے
 الفیل و عرضہا مبلغ خمسما
 ہا و جنگی نو اسباب فتح ہا کبیرتے
 بدجال خضر دین آو ماتہ در بو فتنے
 یارب تو مستقیم حنظل کی کو فتنے
 اکت آکا کر دودہ دا بزان او علامتے
 جا کہ لعین ان جسی بحت و جلال لعنتے
 جی صابرہ کو املی خلاص دی لہ قیامتے
 بنا طلاق شامادی برت جہ فنا دے
 کو ہاشم کو اظہار کا مومن کن لی فرقتے
 فی خودیہ یا خود ولاد ہمو دزان او خطے
 خفتا ہزار طحڑہ لہ زبر کوی دکن مشیتے
 رشید عبدالعزیز بی مردوہ لہ جا ہلیتے
 جی مؤمنہ دے جڈانا کا لبوی اطاعتے
 ہر کس لہی باورنہی برودا بولد غتے
 اگر تو ہی خدای لہ شر جاوخت بینہ صحتے
 خدانابہ محتاج کبری عجائب کو غیاوتے

در کالی ہمای
 لہ و طہان

رب خالق سما وارض عالم بطول هم بعرض
 لکلیت بهشت نار چی بهشت بجا اختیار
 بوی شد جبروان قوی کا شرق غرب آکا دکا
 بیت المقدس بطور دبی کوانیش او بدور
 در و ابر ارضا او عدو هر ک باران بلد
 لکلیت سحر و کهان کپون او کن سائک بنا
 زرنه و زلف چغا کون دایم دین پیشین
 امری دکانه آسان دلی بزجر نوم باران
 قومی که بی باور بکا حیوان کوان بر سر دکا
 وسعت ان هر کدی سرخوش بن او چی
 امری دکانه کیو بچی در ساعت لودی در
 که زوله ویرانه دکا دلی خرنه در بکا
 فتنه عظیم امر و دلی منم خدی له سر
 او خوی بکل ان دکا دلین کره باور بکا
 خضر کلکوی در پی دایم دوانن خبری
 هر کایت دکا ای اهل دین و جلال امر و لعین
 که او لعین شوقی کا در ستا بدوزن دکا
 ایامی اجل روز دنیا کیر و زهره ک سال

حاجت نیه بزوال ارض بدوره اوله ذر لته
 سائک لبوی دبی بنا ربوی دقیقه و لحظه
 ارض همو هر طی کا االا مکر مند سینت
 حافظه دبار رب عفو ثابت بک روایت
 آوصاف جوی لدو عجایب کو بلیت
 هر کسوی نی بی ایمان داوینت نار لحظه
 مفتون دج سابع وی الله کفر ذراع عصمت
 سائک لبوی دکا ریزان الله دوانن مصلحت
 ارض همو کبیا شین دکا دکونه حال و سخته
 کوانش کیشن زور عی لبوحسرت شدت
 هر کونیا و بحری دچی دیگانه جای رکت
 در لحظه بوی اظهار دکا بنیل پور خلت
 ذاکت باوکت بو پند در شیطان درجه صورت
 فان بنادرتکا عظیمه اوله فتنه
 قطره مکن هیچ باور دور کونوه لم بلیت
 کفر لنا و جاوین بدوره اوله رحمت
 دیسا خدا زردوی دکا نابی له سر و قدر
 روز دوم کون کن بنه سپین هر ک جمع

روز اوین در دمن روز شوان مقدور کن
 لپیش و جمال کتابت سان به فخطیو عدا
 دجهت بیت المقدس محمد حصار دگا حبس
 تغیر بریت ذوالجلال معتون بی شقی طلال
 نازن بی با مرمران دست له سره مکان
 مناسبی دپسعی فرجه لیل ناب الشریع
 دچی و دکانه مدسی له دجال بهر نفسی
 کدکانه وارشن قدسی رکابنده لبر شریعی
 وارد دبدله سحری دیته صیف نوپیر فری
 که امام دایوه سلام نوپیر صبحی کردیان تمام
 درکای وارشن دکاتوه دجال هلدی پاشوه
 دلی باو جنبیت شووم بوکوبی دچی قابل نووم
 لوپاشن دچنه ناولسکری ایان دبنه کز قرنی
 دار بروشن کاند دلهین اوله ریر مند ان
 ارض له پسی دکا هبوسلپیان دق دکا
 وحی ابوعلسی دیا جوج ماجوج ورد
 دچنه طور دکن حصار فخطی بی لوان کجبار
 او فرقه من سجد نور نور زوغسد اهل شرور

کانت جمعه محسوب کن بو نوپیر روز و طاعت
 حیوان دین هوناب لبر رحمت صیغتی
 صحیح و خون شری قوشنی فخطیو بر سینتی
 بدست عیسی نازل عال که دیته خوار بو نوپیر
 هرک و تر عرق له روان لالی بیضا مناسبت
 مخلوق دل برکتوه پیمان دوابشارتی
 مهدی خلاص له حبس ابینه درو صیغتی
 دلی و کین منم عیسی ماتوم بو فتح نصرتی
 عیسی مل مهدی دگری تو او بکه اما صحت
 دکن شکرت علام له سر نوپیر بار سرت
 هرک عرق دونهوه لبر ترس ضرب جریعتی
 زرک دالاستو حلووم کنگری بک حرمتی
 خلاص نابن یک نوری له اتباع او لعنتی
 بهود دجال بدایکپشد در بو قتلتی
 زنج خنایران دکا دکونه خوشپور صحتی
 بو هلاک عالم دبی خواب دینه ناو قلعتی
 سر کاجوت بصد دینار دکونه حال صیغتی
 کل مله الف دکو دکو مخلوق دخنه زحمتی

لَارِضَانِیْنِ دَبَارِشَ زَنُفُلِ حَسَنِ وَ ذَا طِبَارِشَ
 یَکَ بِرَبِّتِ قَوْمِکَ لَوِ اَبَعِضَکَ عَرُودِ اَوَانِ
 لَبَعْضُ تَصْنِیْفِ مَسَاعِ قَوْمِکَ لَوِ اَصَدُّوْزَاعِ
 تِیْرِدِنِ خَوَارِجِیْنِ لَسْمَرُغُورِ دِیْنِ خَالِیَا بَسْرِ
 عِیْسَیْ مَنَاجَا دَکَا یَارِبِ اَوَانِ کَیْنِ وَ کَ
 مَدَّ حَسَلِ لِبَاشِشِ اَوَانِ اَکْرَدِ کُنِ اَهْلِ اَیْمَانِ
 اَرْضِ لَوَانِیْشِ کَیْنِ قَوْمِ لَبِنْدِیْ رُو دَبَا
 مَدَّ عِیْسَیْ دَبِیْ حَسَلِ نَجَاحِ دَکَا دِیْ مَنَدَلِ
 لِبَاشِشِ مَوْتِ سِیْ شَرِیْفِ دَا اَبَهْ خَرُوجِ لَبِوَجُوعِ
 یَا نِ لَشُعْبِ حِیَا دِیْ شَهْ صِیْحَانِ دَکَا یَا دَ
 دِشَبَهْ زِیْ وَ حِیَوَانِیْ قَضَهْ رُو کُو اَنَسَاغِ
 بِهْمِ بِنِیْ عَصَا نَبِیْنِ دِیْ اَلِ رُو یِ اَهْلِ اَیْمَانِ
 قَضَا یِ بَیْ نَادِیْ کَسِ دِیْ خَلَا صِنَا بَیْ
 اَوْرُوْزَهْ دَا تَبَهْ دَرْدِیْ رُو یِشِ لِ مَغْرِبِ هَلْ دَا
 وَا یِ فَرْمُوْهْ عَسَقَلَانِ حَا فِظْ اَجْرِ زَمَانِ
 هَمُوْشُوْرُوْرُ جَدِ کَسَلِ رُو یِ عِزْشِ اَبِنْدِیْ دَر
 حَسْبِ تَهْجِدِ اَوْرَا دِهَلْ سَتَنْ وَ کِ شُوْنِ
 بَرِکَ دَکُنِ نُوْزِ فَرْمِیْ دَلِ تَخْوِیْفِ دَکُنِ فِکْرِیْ

دَخُوْنُوْهْ هَمُوْرُوْ بَارِ سُبْحَانَ خَبُوْقُدْرَتِ
 لِبِوِکُو یِ خَوَارِجِیْ وَ اَنْ مَخْتَلِفِ لِ خَلْفِ
 اَلْاَسْمَاءِ کُنِ نَزَاعِ شِیْرَانِ دَا وِیْدَهْ رَفَعْتِ
 نَا یِیْنِ اَوْرَا قِ شَجْرِ هَمِ نِ بَحْرِ طَبْرِ یَقْتِ
 هَرِکَ کَرِیْمِ لِدَا سَتُو یِ کَا هَمُو دِجَهْ هَلَا کَتِ
 لَهْ تِیْرِ کُو اَنْ مَتَالِ اَلْاَلْبِزُوْرِ یُوْ غَلْبَتِ
 لِدَا رِضِیْ بَرِکَتِ زُوْرِ دَبِیْ لَشِیْنَا یُوْ شَرِیْفِ
 لَوِ اَبَاشِشِ مَوْتِ نَا زَلِ جَالِ مَدْفُوْنِ دِیْ لَهْ حَجْرِ
 لَصَفَا وَ مَرُوْهْ ظَرِیْفِ یَا لَهْ وَا دِیْ تَهَا یَعْتِ
 دِیْ بِنِیْ حَاضِرِ وَا دِیْ اَرْضِ دِیْ تَهْ زَلِزَلَتِ
 بِیْسِیْ یُوْ سِلْکَمَا نِیْ بِنِیْ تَشِیْرِ کَا تَنْ جَبْهَتِ
 دَا یِیْشِ کُو خَلْکِ اَسْمَانِ لَهْ غَا یِثِ شَفَا فِیْ
 کُفْرُوْ اَیْمَانِ جَدَا دِیْ دِیْنَا سَنِ اَوْ بَعْلَا مَنِ
 مَکِیْشِ لِهْ جَنْبِ وِیْ دِیْ بَرَابَرِ کُنِ لَهْ طَلْعَتِ
 وَا تَبَهْ لَهْ اَرْضِ رُوْشِ لَهْ اَسْمَانِ بَا هَمِ دِیْنِ عِلْمِ
 اِذَنْ نَبِیْ اَوْ شُوْ بَدِشْتَهْ شُوْ بَدِیْنِ کِیْفِیْتِ
 نُوْزِ اَنْ دَکُنِ دِیْنِ رُقَا دِیْ جَارِ دَکُنِ اَوْ هِیْکَتِ
 رُوْیِشِ اَهْلِیْ کَلْبِ بَرِیْ لِمَغْرِبِ بَدِ هِیْکَتِ

دین ترا بنوه آسمان دانست بین او
 هلد کیرین صحف قلام بطال ابن کاتب کرام
 فرموی گری عمر و بن عاص معدود لاصحاب خاص
 عن ابن عباس الجلیل مقبول اسلام طفیل
 ظاهر لقرآن اجل هم له قول نبی ائحل
 لو باش دستان بیلوی مشرق مغرب شد
 بو مؤمنان شبیه زکام بو کافران خست
 لود و دکوی بایک لسانم دکا بعضی تمام
 ناپسند قرآن غفور مرفوع د ب هم لصدور
 هر دمین شرار الناس هیچ نازان که کرد کاس
 خود دکا نه شیخ زمان دیا نکا به عابد او مان
 اسرافیل دی آب جبار نفع صور دکا اظهار
 لو باش جل سال جول ایران آند دبار بنی باران
 نفع دوم کرت دنی انسان هو قایم د ب
 دیان بن لبو محشر لبو جزای خیر و شری
 ختم علامان تمام اجرا کونتا بکین کلام
 نظم کرا بنا خوشی دل بر له غم پهوشسته
 بحث عیسا عالی تربت تغیر و ابو کوفی فرست

کواش ارج کج جان د بینه در کاتوبه
 رومت بو خوبی شاه تمام چه حکم بنایه
 چکا فرب نایه خلاص هم کنه کار اشته
 هم توبه عاصی فلیل لباس اتیان لینه
 اصح لوان قول اول فرموی علمای اشته
 هر تاجل روز باز دینی له پیش شهر انبیا
 دردی دو کل نام مدام له عین آفت کوی آشته
 له مؤمن ایمان تمام او آخر علامه
 خرابی بی کعبه له نور بیت ذی الشریع
 د بیت سیران الناس او در کن طریقه
 نه خیز در این نواح ما وار لدرت فتنه
 هر چه د بیه دین کبار هو مدرن بصیحه
 هر مثل منی انسان اجساد در دین بقدرت
 له سر قبر ایم د ب له بر جبرست دهشته
 هو هر غم دینه بری د کیشن آه محشره
 آد جوله رب ذی الانعام خلاص کمال قیامت
 لتاریخ حفنا و شتی بعد الف و ماته
 و پیش له هناد قدمت لکل ماته علامه

تفخیم در قول صحیح بلفظ کندی نافصیح
بوصفا لالشیح بواجب انبغاع عاقبتی

منم محمد دل ریش حالم و کو حال درویش
برده عثمان و ایم لیس لبرخوف عاقبتی
تنت المهند نام لابن الحاج
ابن الحاج حسن القراء

بیت الحشر شوقی است مشهور بعبا زاوه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موجد لبوارض سماحة ابد اقداری	الحمد لله العلی عالی انقض شرکته
محمد الممات آخراوه راحم لبقرو ظلمت	حقه ابد قادر اوه رازق لبود روح او
قاصد لبوروح روان نازل بسام هبیت	راحم لبوسر و جوان و تیکه نزع اید بون
جسم سیه مهمل با فریاد لبر او ز حمت	نازل بوسر جسم دینی بی صبر و بطاقت
قطع دکن له ام دینی حق و جنبه مشیت	فریاد لبر او مردن روح دکانه دردن
فریاد دکن قوم محشر همود کیشن کربیت	حقه دچی روحی سیر مطروح د ب جیم حقیر
سقیف بن اجمار دکن واحد لبقبر و جنیت	جموع هموطبار دکن قبر له سنگ خاک دکن
زبان دبیتن بیچل حاضر لبو کنا بیت	واحد له من بخلل شوقی له روحی نه کل
الکتب عمل جرم جمیل مشغول حال دشت	حاضر لبو کوز جلیل قایل لبومرد ذلیل
ریق کفن کتب د ب مخنوم لبور ظفر نه	مشغول بحال حوی دبی اصبع قلم مار د
ذخواب خورنه خوردنش حق کور و رفیقیت	مخنوم د ب کفن تنش مغلول دبی در کوش
فارق لبو قبر و دیوار داخل بسام هبیت	حقه کو تنگ دینه خوار کا الوعد فیصل لبر بار

داخل لکل زرد سوره و جسیه جسم مهور ^{بسیه}
 تنیه و کا با مرآه هر صحنی ربم خدا ^ا
 نایم دبی مثل العروس کونت دبی فوق الروین ^ا
 دایم دبی منکر کثیر بو اهل فساق شریر ^ا
 غافل دین اهل سعیر وارد دین گز کثیر ^ا
 چهره و دکن اهل شر ضیق دین قبر و دیوار ^ا
 دایم لکل کاره سوره صحیح کل سوره دبی ظهور ^ا
 مخلوق حال بهقرارض سما شمس ^ا
 چل سال دبی ضیق عظیم با مر خدای حی علم ^ا
 الا لوان عزیز بلو کا موت عظیم حاصل ^ا
 زایل دین قصر و دیوار صوبه دین نجم صفار ^ا
 حتی دبی قبرینه و کزی لالی آدم صغی ^ا
 خانه دین باغ ملک نه انس نه جن ملک ^ا
 حتی دبی یوم القشور قائم دین انس ظهور ^ا
 قادر و کا آجا اهو چل سال دین قائم اهو ^ا
 مغروق لجر بعد دین خبر دین بعضی فرد ^ا
 تبدیل دبی دنیا خان حاکم صفت این اساس ^ا
 هر یک لوان عریان خموش خرد سید دین ^ا

سایل لبورت غفور تنبیه لیدین طاعت ^ا
 امام محمد مصطفی نایم لعیش لذت ^ا
 ناظر لبو حور و عروس دایم لذوق صحنه ^ا
 صن و ذلت نایم بشیر غافل لرب قدر ^ا
 جسم بدن مثل خمیر حصر و لشرق غربت ^ا
 خون صدید کی دینه خوار دایم دین ^ا
 دنیا دبی بیسوق نوز مخلوق ارضی ^ا
 زلزله لکل کوه کبر چل سال بوی کیفیت ^ا
 خانه دین مخلوق عمیم الا ملک ذی ^ا
 کوه چل سال زایل کا زایل اهو به ^ا
 مهر و دیوار لیس سار حتی بوسوق غربت ^ا
 عزیزیل کا نزع شعی خانه دبی دین ^ا
 خالی دبی دنیا کلک حتی بوقت نفع ^ا
 چن ملک دینه ظهور قادر اوه ا خلق ^ا
 لایا لکلوا الا بشر بو مغروق لجر ^ا
 بعضی اصم بعضی ^ا
 نام دین جسی ناس ارب بقدر عقبت ^ا
 شمس حور به پرده پوش دانه بقدر ^ا

دابة دبی قرب رؤس بحال دجن بیت العرش
 میزان لنیویر و شران شاهد بن اهل کرا
 عادل د کا حکم روان هر کسی خیر یوران
 کتوب لبو بسیر کوز خورج د با ظن الظاهر
 حقه دجن مسلم عیم محمد و صراط مستقیم
 مثل اللیال مظلم و حج دایم مدام زلزله د
 هر چه د ب النبی علامه النبی صلی الله علیه و آله
 دایم همو تری طی دکن بعضی حورین حیات کن
 آفر لوان مغروق د ب شب کفار حور و د
 هر یک دجن قعر مبین هار و لبو منافقین
 کوزیک برت مثل مجیم شیطان الظالمین
 داخل دین کور و دیان سعید و نجین بودان
 له مجرم اهل کفار مغلول دین چند صد هزار
 عوز بن هرک بغل افغی طویل شبیر جیل
 مملو له رهن ذی شیر بر زرد دکن مثل کبیر
 آکل دبی شیش دگر اسم حورین منکر نظر
 طالب لبو اهل جنور مانع ز کوه طاعت حضور
 تعیین لبو اهل عذاب اللهیم وقت شراب

مصوف بن طبر و نفوس میزان لبو حشمت
 هنا خیر و شرفلان عادل ل حکم قضیت
 سرخوش دبی لاهل جنات کتوب دست بخت
 مجرور ل سر زوما سفر حقه ابد لو ضیق
 بار یک جو موفوق الجحیم مثل السیوف جود
 مصنوع لوی هفت بر د ب هر تلی بم کیفیت
 مخلوق دجن و برا حوادیم لکل اوله شدة
 بعضی طبی شیت دکن آفر لوانذا سیف
 مجموع همو مغروق د ب هر یک ل فخر طبع
 جبین حجیم لکسین کوزیک برت ل سوز
 عذاب لبو جوان الیم داخل دین له حطی
 عاصی دین لبیت اوق ل مجرمان افس
 مطروح لناد و بیک مار عقرب بیل بغل
 اصغر لوان مثل کل مملو له ستر هر
 بو اهل نیران سعیر اکل له طم و سمیع
 هینده جهان با شک کبیر کباب لبو کوه
 اهل ریا مسجد کوز تعیین لبو او جمع
 کت لک بن مثل کباب کبدر ل شربیم

کبید بطون جابج و بن حاضر قوم رابع بن
 مسوخ و بن کلم طود بلوس بن قطران
 مالک و کامر حجیم جوشان در انار حجیم
 فراید کن عاصی همو یارت تو صاحب غوغا
 جبریل لوان منظر دکا ائت همو وارد دکا
 عباة همو حیران سئل احمد بنی دعوت قبول
 هم قایم لکن چند اینها سابق لوان جبار واد
 داخل بن بام غفور در حال کاشی و نور

في الحال هو ضایع و بن مسوخ کبر مررت
 مثل جبل آتش صعود مالک و کان صحنه
 کوزد سور صوت عظیم فراید لبر و سخته
 تبتنا علی اما قد موا جبریل بنی ذکیوه
 راجع بنی اخبار دکا قایم و بنی بو شفیع
 سرخوش بن اهل لؤل داخل بن لجنه
 ساچد و بن نزد خدا باغ همو له حیرت
 شغفر زال شکر سگور شادی لبوام ائمه

رساله محمد نامه ملا محمد سینو چی لاری حال انه رحمه الله برای تفهیم عوام

بسم الله الرحمن الرحیم

رحمت بی گوشت کوی بهانه رو آینه
 هر که اول مانع نبوت بکم حکایت
 قادر فرود راق بی وکیل و زبر
 او خدا یکد بو عظیم بی شبیه به مثال
 قاهر و رب کریم ابدی و لایزال
 عزم اراده و ابو مخلوق بوی بزانی
 اول مخلوق فانی بو نور پیغمبری
 ذات و صفاته ل نقص عیبی بری

عالم خلق نمانی بحث دنیا و قیامت
 خدای حق بو جانی بشریت بی نظیر
 عالم حق خلاق و هو التامع البصر
 امر رحمان هم رحیم از نشی لایزال
 که مخلوق هیچ بود او کنجی بو نهان
 عالم خلقانه هم بقدرت سبحانه
 له جلد ممکنه لبوویه سروری
 بو عالمی بو سردار او بحق بیعین

او بوه جیبِ نَحَّارِ بُووی بُوَنه با بعین
خَلْقَانِدِ لَوْحِ قَلَمِ خَالِقِ حَقِّ مَتَبین
 لَوْ لَوْحِ کَرْدِ رَقْمِ اَو بُوَه اِمَامِ مَبین
 هِر کَسِ لِ خُدا دَر سِی با و رِبیتِ اِیمان
خَلْقَانِدِ شَمْسِ قُرْبُوحِ سَبِ اِنْسَانِ
 بُوَنه جِرا اَو کِسِرِ دِکِنِ رِجِمِ شِیطانِ
 وِیستانِ با مَرِ مَعْبُودِ طِماعَتِ سُبْحَانِ
 جَانِ با سِرِ جِجَانِ خَلْقَانِدِ لَوْ کَمَرِ
 شِیطانِشِ لِ جِنْسِ اِنِ تا اَخِرِ مَرِ
 شِیبتِ و کُتِ اِنْسَانِ کُوَنه بِرِ پِشُوئیِ نَافِ
کِه اَدَمِ کَرْدِ مَوْجُودِ اِمْرِ کَرْدِه قَدِسیانِ
 الّا شِیطانِ مَرُو دَلِ عَجَبِ خِیثِیَانِ
با مَرِ رِبِ جَلیلِ لَوْ با شِ کَرْدِ اَو عَصیانِ
 اَدَمِ چُوَه پِشْتِ بَکَرِمِ سُبْحَانِ
 لِپاشِ وِی سَرِ کُشْتِ مَنعِ کَرِ الّا شِیطانِ
 بُو اَو سَرِ بُو اَو صَفَا مِ حَلالِ اَو دَحِ
 اِذِنِ لَبُو یانِ وِرا لَبُو خَواردِنِ نَعیمِ
 قایِدِ لَوانِ زُورِ کَرادِ اَنکِیشِ حَسْرانِ

صد و بیست چوار هزار انبیا و مرسلین
 اشیاء زور و چه کم که اولین آخرین
خَلْقَانِدِ عَرشِ کَر شِی حَوْتِ اَخْرَجْتِ آسَمانِ
 اکر لَمِنِ و پِرسِی مَن لَبُوتِ و کَم بیا ن
اَسْتِیْرَه و مَنوَرِ بُو زینتِ آسَمانِ
 مَلکی کَر دِنِ مَوْجُودِ اَو شِکَلِنِ دِنُو رانِ
 نَبِجَلِنِ زِ حَسُودِ اَو با کُنِ رُو حانِ
لَوانِ پِیادِ بُو عِیَانِ مَسلمانِ بُو کافِرِ
 اَدَمِ با بِ اِنْسانِ مَوْجُودِ کَر دَلِ جَلی
 اَخِرِ کِه اَو دِزانِ نَافِکِ نَبا تَدِ دَلِ
 اَو اِنِ هِوانِ بَر دِجُودِ بُو با سِرِ اِنْسِیانِ
نَا و بُوَه عَزانِ کِلِ صابِ قُرْبِ عَالِیَتِ
 اَو بُوَه مَرُو دِرِ زِیَلِ نَا و بُوَه شِیطانِ
 لَوِی بَکاسِ رُو کُشْتِ مِهمِ طِماعَتِ رِحمانِ
خُدا خَلْقَانِدِ حَوالِ پِرا سَوِی اَو دَحِ
 هِی صَفانِ دَر صَفانِ کُو اِنْفِصانِ کُو اِکِ
 و اَرِیکِ لَوانِ مَنعِ کَرالِ و اِرِ دِجِستانِ
شِیطانِ زُورِ بُو سَوارِ لِبُغضِ عدا و نِ

چو کن طائوس را در بوان جنتی
 اول چو کن ماری بگرد به جیلگی
 قسم به اسم حیار نا بچی او نو بنی
 لقمه چه باک او عزیز بق لعنی
 دست کرد بر یاز به آواز یک خردین
 آدم ماله حیران لوی مردود لعین
 جوگ دلم همسوت لگو تو و حوا ای
 بو علاج ام کاری من لبوت کدم خبر
 ام جار در کن قارشی هرگز لیره ناخورد
 قط امن تا کم کبش بی امری رحمان
 او شیطان چکه کر به مکرو جا بلو پسته
 خوازن بو پشیر خولوی او بخصوم
 به بریان به آواز وک باران بهار سست
 بوخوی بعضی خوار دوی او هینا بو آدمی
 بشیمان بون باش لوی اینشن نامائی
 بی کواوی کراس و امان لوی دینگی
 او مان لوی بلا بی لوی خوف دهشتی
 لیکیان برین لدر کایه جنت لمر حشمتی

و ایه آدم بیچاره بعضیا ذکته
 او بونی لزاری داکم سیر جنتی
 او شیطان ناباکه هلاکته نیو جنتی
 دلسوز دروناکه چو لبو عداوتی
 فریبیکه وک باران دمانه خوار جنتی
 آوی به آدم کت بو او کر یوصد ایه
 له لباستان وکن روت ومان به دنیا یه
 دبی بخون لوی اشی که منع کراوه کبیر
 او آدم معتبر دای جواب شیطان
 خا جا کتره بچینه درنگ کبنا و شیمان
 به آدم نه و غفلت لای روت کایا بو پسته
 مکرو حیلک کردن سنا زبانه اول جبار
 خوی هینا اسرار بو خوار دین او دار
 او تریشی بو شی هر خوار دین به غمی
 لبریان کندن لباس ولباس جنتی
 کلا انجیر یان بوه لباس لبوس تر عوستی
 آدم لکل خواته در بران له جنتی
 آدم که نامه دنیا به بدت هر صد ساله

لبرم خطایه هر کسان بو خیا لی
 او مقیم بون بنا چار لو بی عالم خالی
 عمر خوبان ز ابوار بطاعت بیاکه
 نسل او ان بوزاید تا بو هشتاد هزار
 لباس شپت پیغمبری بو بی پیغمبر ادیس
 لبو حتی اکبری دگر دین بیج تقدیس
 وکت قوم نوح کوان بنی ایمان بی باور
 لوط پیغمبر بوجن قوم کافر لفظ دور
 جبرئیل مات بر وقت آرض درون شیر و زور
 نبوجه فایده و سود لکل اقوم عناد
 بقدرت معبودی بو ابراهیم خلیل
 لبودی صاحب دیش بو اسحاق اسمیل
 یعقوب بی پیغمبر او بو سیر کنعان
 باحر حی معبود له او نسل اولادی
 واکافران مردود منع کن له فساد
 هدم جبرئیلی له بحث له خبر ان
 او بوه سرور عالم صاحب بن مبین
 او بوه رسول اکرم حبیب حی منین

لو باش لکل حوائه کینه کن بو شحالی
 بر تحت بر آزار بر دور و دونا که
 لبوا وان بون اولاد چهل نوز باره
 آدم بر حمت بو شاد شپت بو خلیفه مختار
 او پیش دگر در رهبری صاحب علم تدیس
 رادیس جوه آسمان اجمار نوح بو پیغمبر
 او عرق بون بطوفان هر چه کافر بون سیر
 زور دل رف بون احمق بغض او بو مشهور
 بنی مرسل بو هود له سر قوم نسل عابد
 حکم حی معبود بصر صری بون بر باد
 دعول لکل نرودی سیر مان بدلیل
 لباسی سحای چو در لحمی نیای فانه
 بو یوسف خوش منظر و کن پناهی جاوان
 چند اینیا بون موجود نور سیر بوارشاد
 له اولاد اسماعیل خاتم پیغمبران
 بقدرت جلیلی بوه سرور رهبران
 سید نسل آدم له اولین آخری بن
 قرآن کلام قدیم بو اوجب مختار

بهرت کبریم جبرئیل هینا به خوار
هرادین اسلامی دین حق آشکار
هرکس تنگ بغامی ناکا عناد انکار
کرد به مدینه هجرت لبر او قوم انکار
کردیان چند فتح و غزاه او قومان کفار
اصحاب لوی بون ضامن مخلصه متکذار
ضعیف بو کفو و ضلک غناد یوکا فرس
ام دنیای پوفا بو کس ناکا وفا به
بدل خوشی بصفای جو بود از البقا
کردیان با سبانی ابو بکر و هم عمر
لباش او ان جاریان خدوان بورا
غافل نبون چه جاران لخر و خیر سر
نویسیا له کینا بان دین حق منور
ام دینه جذبرونق و صف لوتن نای
ضعیف نای دین حق تا آخر دنیا به
ظا هر چه سفینه لارض شام تعب
امام محمد محمدت او صاحب زمانه
اوفاسعه و کلمه تنین دبری لکیان

باقی دین زبون سقیم همونسوخ بون بکار
بو همو خاص عامی حیا اهل دینه و دینار
قریشی بو بعثت مکه بو اول جبار
لوی بو شوکت نصرت بهما هر دو بانشار
بکافرانان دهرادین نو او بو آشکار
دین حق کره کمال بقدرت قادر
اصحاب بو بون خوشحال بهشت وان شکر
اوجیب مصطفی تی بو حجت دنیا به
لبور حمان خلیفان معتبر
دین حق بزانه هم عثمان بو هم جدر
دین کون دست دینان الاصح و غفار
لباش او ان اصحابا هم امام معتبر
بختان کرد له همو ایان تا لبو با بو ستر
زیم کردون زور دل حق بو عظم بقوایه
له آخر زمانه دین حق دینی ضعیف
اوفرعی دزانه قضا ناکا هیچ طریق
به نند یو بجهده و حجه سر سفینه
له دوای آوی دی دجال اوجب بزور

کافر و کذاب بضال است که زور و بهجت
 آوفتنیکه عظیمه بر له بلا و محنت
 ناوارضی که حفظه کی کو فتیحه
 شامی دکا بصار عیسی لاسمانه
لو باش آجوج باجوج اولسه دینه
 پسندیک دیرین وک خوج بعضی زور کزت
 زور بد شکل زور و نوز ناخوش کن نیایه
لو باش اینه الا وضعی شبیه زور خوانه
 هر دیو و دوجوی و کزنی له انساغ
 چی موردنی پیدا او شقی دیوی نوز
روریش له مغر و دشی تانیزیک سنوا به
 بیغان لباس او بی هر نوز کسنایه
 هموشرف زبل صخره دیک بن چه مر
لباش او ان جبرائیل او رسول رحمانه
 او پیش مرن بتا جیل دینی شیطان
اوردو و دوزور زریل ترا دکاتا و توانه
 هر عزرائیل دینی لوی مخلوق زور دار
 احجاز کسنایه مینی غیر واحد چهار

خلقی زور و کابد حال زور انیش کافر تده
 زور کافر و لیتمه کسن کری موله
 او کافر کلکده زبوی شوکت شانه
 او بیغیر مختار دی کزنی له میدانه
 بول بول دکن خروج دنیا به درن بهر
 چاوتین زک سوز بوت بکم صیف پمایه
 با مر خالق حبسوز او پیش وجه فنا به
 عصای موسای او اینه لکل نور سلیمان
 هر ص عصای لی او سعید پو پز نور
 نیا و نزابن پیدا با مر حی غفور
 کیوتی بر کسن بیوه ددن در کایه
احجاز که دین اقبل و دیکوی نوز
 دمرن بی قال قبل با مر قادر غفور
 اسرافیل میکایل مغرب روحانه
لباش او ان عزرائیل جوتیه کیا شیطانه
 او دیکانه بتعجیل لو پیش دینی کبان
 کیانی له خویش سیننه با مر خالق جبار
 تا مدت جل سالی موقوف دبی قیامت

دنیا میں خالی ویران چول عربت
 آرض ارض بی بی بیو نایا و کوا اول چار
 نہ ہوراز دینم نہ بیو دینتہ و شت ہموار
 دینتہ اسرفیل و دینتہوی نفع صورت
 کہ دینتہ انسان او روتن لہ لبا سے
 بہوشن کو مستان بچکن بچکن نانا سے
 پتر غذاب برحت زور لغتیں نفسیہ
 او ان دارون جوق جوق دیان بن بچکن
 زور غمناک زور محزون داخو جیان برکن
 چند مدت چند زمان ہر خدا بوخوی دزان
 لہ سوت او ان دینتہ کا غنڈ خیر و شترہ
 لہ خیر خوندن زور حینہ لہ شتران سر لہ
 شترت بنوا اول جا رہتہ شترعی بوچ دین
 او پیش کا تن اوار اوہ کا غنڈ خومہ
 او بندہ شتر مسافر نفسی دکا لومہ
 لہ بو عمل کشت لہ لایک خیر و لایک شتر
 لہ لوی ہرچ ظلم لہ لہ بو بچکن مطلق
 لہ میزان حش لہ بچکن ناری ناحی

بعون ذوالجلالی من بوت کیم حکایت
 نہ کر و مینم نہ کیو بلا و دین او کجیاز
 با مرتب جلیل فارحی صبور
 دینتہ بتعمیل مخلوق با مرغفور
 زور سرگردان حیران لہ خوف ہر سے
 او روریکہ زور زحمت کس لہ لکس
 زور خوف بدعت کس دین لکوی نہ
 بغوان بسکون لہ خوف خطری
 زا و پستن انجان بو حنا دیوان
 چلا رحمت او پستان لکل خوف عصیان
 دلین و درہ بچنبہ کا غنڈ خوت یکس و
 دہی دلین ای کتہ کا شتران بوچ ناخوش
 کا غنڈ خوت سر تاخوار دہی ہموں بچوبی
 عرق لوی دینتہ خوار او پستی کن کومہ
 اجار و بین میزان او تراروی ہر سر
 لوی ہرکن دزان عمل خوی یکسر
 لہ دیوان کتا بے ہمو عدالت حق
 اکن چند بیجان دین بو شفا عنی

لوان بزرگ رهبران کس نا کا اوجر سینه ^د
 اول مقام محمود اوله عرش عظیم ^د
 طلب کاره له معبود آور همان او حرم ^د
 سر بند که حاجت داری قبول دکم شفا ^د
 کو باش دکا احسانه او خالق کرم دار ^د
 له صاحب ایمانه له بنده کنه کار ^د
 لوان بزرگ رهبران هر کس لبو اتمه ^د
 لباش او ان شفاعت نمودن مقرر ^د
 له عذاب محتان بوت بدم له پیش از ^د
 هر چه کافرو به ایمان همدو چنه سغوی ^د
 هیند کیش صاحب ایمان له ظلم ستم ^د
 در دین لباش چند زنا لو عذاب الهی ^د
 زور بعین خروسته لبو بنده کنه کار ^د
 او هر به نیو آوره وصف نایته کردن ^د
 اوله موی مشکله فط لوی ناب مردن ^د
 غافل نابن چه چاره دایم له پیوه دان ^د
 تپد آیه ز مهر بره او پیش لبو عقاب ^د
 ناوا رضای بصیره له آوسر ماو عذاب ^د

خاتم پیغمبران دجوی بو او حاجت ^د
 چنده دچوبینه سجود لبو خالق کرم ^د
 له حضرت جباری لبو بی بندان ^د
 بوی چند صد هزاری دبخشی لا مته ^د
 او هر بوخوی دزانه عفو دکا چند هزار ^د
 د ب بو پیغمبران اذن لبو شفا عت ^د
 لبو صلاح دران بقدر قابلیتی ^د
 بو بهشت جنان بو جهنم سفر ^د
 له انسان جنیان لبوت بدم خبری ^د
 آبدین او بی کمان هرگز نایته در ^د
 او بیک بی کمان دچنه ناو جستم ^د
 جهنم زور ناخوشه وصف نایته گفتار ^د
 او یکم زور جوسته نجایب کرم پندار ^د
 زور کرم زور کبره سوتمان انسان بردن ^د
 پندان هر بیک ماره کی وصف و دان ^د
 عجا پیمان زاره لبو آزار و رانه ^د
 چند سار دوزیره کس لوی ناری تاب ^د
 له مالک دکن ناوار لست کرمایه ^د

لوان بزرگ رهبران کس نا کا او جرحه
 اوله مقام محمود اوله عرش عظیم
 طلب کاره له معبود آور همان او حرم
 سر بند که حاجت داری قبول دگم شفا
 گو باش دکا احسانه او خالق کرم دار
 له صاحب ایمانه له بنده کنه کار
 لوان بزرگ رهبران هر کس لبو آشته
 لباس وان شفاعت محمود کن مغرور
 له عذاب مختان لبوت بدم له پیشد خیر
 هر چه کافر و ایمان همدو چنه سفری
 هیند کیش صاحب ایمان له بر ظلم ستم
 در دین لباس چند زما لو عذاب الهی
 زور بقین خروشه لبو بنده کنه کار
 او هر بنو آوره وصف نایته کردن
 اوله موی مشکله قط لوی نایه مردن
 غافل نابن چه چاره دایم له پیوه دان
 پیدا یه زهر بره او پیش لبو عقاب
 ناوار خدای بصیر له آوسر ماو عذاب

خاتم پیغمبران دجوی بو او حاجت
 خنده دجونه سجود لبو خالق کرم
 له حضرت جباری لبو بنی نده
 بوی چند صد هزاری دجوشی لایق
 او هر لبو خوی دزان غنوه دکا چند هزار
 دبه بو پیغمبران اذن لبو شفا عت
 لبو صلاح در ان بقدر قابلیتی
 بو بهشت جنان بو جهنم سفر
 له انسان جنیان لبوت بدم خبری
 ابدین او بی کمان هرگز نایته در
 او چنگ بی کمان و چنه ناو جستم
 جهنم زور ناخوشه وصف نایته کفنا
 او بریکه زور چوشه نجایب کرم پندار
 زور کرم زور کبره سوتان انسان بردن
 پندان هر یک ماره کی وصف و دان
 عجایب پیمان زاره لبو آزار و رانه
 چید سار زور بره کس لوی ناری تابه
 له مالک دکن ماوار لست کرمایه

لوی دین طلبکار بوی سار ذکر مایه
طعام وان رفو مہچہ نہر و تندر و تال
اوجہ و کسمو مہ کجاری دین بچال
لبی مردن فنا بے لبر زحمت و تامل
انجار لباس ہزاری مالک ددا جواجے
زور تان کردن کنه کاری داپنشن بوغذا
ماوم لکرو عی کلاو عذاب و شوار
تاوارضای غفرا انوی خالی کبریم
حفظم کی تو کجاری ل او عذاب
دکم بچ ہشتی او بچیکہ غزیرہ
ہر جاہل جنہ دبان بنہ سجنہ
رہی صراطی رحمت و نرسن ل ذلک
لہ بر وان دیر ترہ حکم رب قدیر
ہر چه معصوم ہاکہ درواہر و ک برق ہنر
برست خوفناکہ درون صاحب تقصیر
غسل دکن اوستا صف دین خوش جمال
در کانیشن دکن خالی اوستا ہرستان
بہ شادی فارغ بالی لباس اوسرکستان

ح
لوی قط نازن فرار صبر و آرمینا مایه
سپہر شپان کچو مہ اولہ تینون دین ل
دیسان دکن بانایہ لہ عاخر بو بد حال
جوابیان لبونایہ ہرنا کو ہزار سالی
طاع بنین کجاری اسپر مردن قط نایہ
قط تعریف جہنمی نامری نو او کجاری
زیاتر زور نہ کنی من لوی کم گفتار
بجی حبیب مختار بجی قرآن قدیم
اکرم سر بر شنی اونہ کار یکہ تیرہ
او بجم زور لی خوشی زو ظریف لہ نرہ
بفضل و بر رحمتی در دجن ل محسنہ
اولہ ہر دانہ زور لہ ہر او ایہ سعیر
اولہ موبار یکترہ کو تیر ترہ لہ شمشیر
لو باش ہر کسک چاکہ دجون چست دلیر
در دجن لہ صراطی دگوزد حوض دلال
لباس دین لہ جنائے لبریان دکن و حال
بخوش کیف خوشحالی داخل دینہ ہرستان
ملک دکن ہبری ہر کب بو یکیک لوانہ

او د کوبه بری چیکه خوی د دوانان
 او مکان چه مکان خوش هوا و سازگار
 باغ کل ریخته لوبد این جو بسیار
 میوه خرمایه و منار زور خوش نام زو
 لوبد این چند قصور چند خوب لطیف
 میدان حوری له مقصود زور خوب شریف
 زور خوش و خوش منظر زور جاوشن و جواد
 خوش اندامن زور تیز بان له غدر نمان
 خوش صحبتن زور لذت لوبو میر و بار و
 صاف ترن له مینایه بلکه لوان جاگزن
 نه حسودیه و نه قینه نه بغض هوی سار
 چه فکر و غم فقط نه هر عیب و صحبت کار
 وک آدمین بقامت هنجوش خوش خوش
 لباس و ان قاشه عجبنا سک خوشترن
 وقتینه حاشا فقط لوی ناری دکن
 خوشترن وک درمجا اولس لوبورینه
 عجب سیرین غلامن او بعدد واقعه
 او محبوب نامن زینت له سر زینت

بگمکت اوری ساکن دکا لومکان
 هنرنا حکیم جاوانه هموی هر دشت هموار
 دار سوز و آودار بووان نابه کلابز
 هنجیر زور خوش نام دار تری شک و لذت
 تر زینت زور معمور فرشبان زو نظریه
 زو وک درممنور کلمیان و کومر جان
 همو کبرن آوسر جیان له سر میر دبان
 خوش کلامن زور عزیز که کشت عیبنا ظلم
 ام زمان دنیا له لوان زور جوانترن
 بطاعت نقوایه مرتبه زیبا ترن
 ددا و بسیار شیرینه هر حجت و دل داری
 نوا و اهل حجت هموسا دن همو
 خوش کیفن خوش حجت فقط زویر نابین
 بروفق ناشا آوند فراوانه و زنگ
 لوبد این زور غلامان بو عرت حرمته
 دین دین بچسپان دایم لوبوخد معنی
 له دستیان کاسه جامن لوبو آوسرینه
 دار شجر الطوبی بن له عرس سر و پیر

لقی له بهو ستر آ میوه ما توه برور بربر
 چوار چوک نیا به جنت بو بهو کس به عامه
 یکی سکوین شربت یکی شیر خوش نامه
 لبر نام لذت عا جز نامه کس لو ان
 هر کسین بجا خیال بو نعمت نهانه
 هر که لی دکا بطل فایز دی باشخوانه
 که هر چکله و مردار او بهو کمن کبیر
 نه تا رکیب و نه سوه هر نور و روشنایه
 هر وک خوشتره هر وایه هر خوشبو خوشنایه
 نه نهادیشه و نه کرمانه عا جز بوز رحمت
 هر کسک آرزویه بجوی کسی بهین
 اختیار بدست خوید و رسات اوی وای
 کس نامه بهیج کلامه له لغو و له غفلت
 سر بهو لذت نان چاو و پکیون نور خدایه
 به طرف جنتان بی جلونو لکی لایه
 مقصود حاصلن تمام مطلب موجود بهو
 و صیف بهستی نام لبر زور و بحدسه
 مگر خالق علام آو بعلم سرمد

کلامی خوش ساز و صد افطاله سپتن نایب
 کینه شراب بر لذت یکیش آو خوش نامه
 طعام که جینی سجدن و بی با بیان
 بی آزار و زحمتی حاصل دی لبو وان
 حاضر دی بوی در حال کی دخواستاد توانه
 له آو خوردن زور در حاصل نامه بهیج ضرر
 بگن عرقی به آزار دی خوشبو و کعبه
 نه بهو پیونده خوه هر و ربا یوصفا به
 نه بارش و نه سرمانه لیه و نه ضیق
 هر سیر و خوش بهو اهر سلامتی رحمت
 له قوم دوست خوید له فرزند شیرین
 بهست دارالانعام خوش جی بواقامت
 کلام سلام سلامه کبوا اهل جنت
 بو بهو اهل جنتان ظاهر و آشکرایه
 بوت بکیم خلاصه کلام نامه بین هیچ آرزو
 بو کس نامه بهیج بعالم هیچ نیاز و هیچ آرزو
 کس نامه یکینی به انجام بلکه یکی له صد
 امید بخدای کریم بوی عزیز غفار

بفضل فیض عظیم بحق حبیب مختار
له بهتم بکات مقیم عفو م بکات کجبار
من زور دم جاثیه کو کسه بیت بچی
له حمد له ثنا یه له خیر ان سر نه بیچی

بدل بکاد عایه بو ملا محمد سیوچی

بیته بمحمد ^{۳۱} اسد

بندار ساله عقیده کردیه نشر از کلام سیده شهنرین رحمة الله که برای تغفیر عوام انسا ^{نموده}
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای برادر و بنی برادر کن اسلامی پنچن لسه رهو مسلمان واجبه بیان زانن
علمی کنن **ذکر کن اول** کلیمه شهادتینه بمعناوه **اشهد** امن شاهدهی یقین
دوم بدل لفظ و کم بزبان بر اختیار **ان لا اله الا الله** که این هیچ معبودی که لایق
پرستی **بلا الله الا الله** الآ ذات پاک بتمثل نبی که خیر سروران له فکر او پداهم مخلوق
ناو الله به معبود بکه بحق هر او وجود حق بچوینی خالق حاکم هموانه همو
عالم محتاج بویه او احتیاجی بکس نه فاعلیه محتاجی بکس و مکانه له همو
چیک حاضره لبو انسان له روح نزدیکه له ذات خدا و این همو صفات پاک
له صفات خدا و احوتیا ن قدیم حیاته و قدرته و علمه و ارادیه و بیستنه و
بیننه و تکلمه ام صفاته قدیم له ذات خدا جنانا بن خدا پاک له همو عیب و
نقصان **واشهد** امن شاهدهی دوم **ان محمدا** بقت و به محمد صلا الله علیه وسلم
آدمیه عربیه قریشیه هاشمیه رومیت ظریفه زوزناسک لطیفه بروی راکشاوه
چاورشه پنوجا و ان پانه زک سور و سپیه صورت مبارک و کو او پنه

بشغاف رفته درو دیوار تپه اد یا رة طرف تبروه له هو اولاد آدمی بالای آو
نواوه لبرهنا و اسپنگو نوته سر آرضی مکتب بولد بوه لوی بوه به پیغمتر لو باش
جوت مدینه غیر شصت شه ساله له مدینه متوئے بوه لوی دفن کراوه قبر مطهر و
حرفه منور روضه معطر لوی شه تا و با و که عبد الله به کزری عبد المطلبه اویش کزری
ناشتمه اویش کزری عبد المناف اویش کزری قصیه اویش کزری کلابه اویش کزری
متریه اویش کزری کعبه کزری لوی کزری غالب کزری فخره کزری مالک کزری نظره
کزری کینا نه کزری ~~متریه کزری~~ مدر کینه کزری الیاسه کزری مضایه کزری نزاره
کزری معده کزری عد ناکه ~~فکره~~ آپینه کی و هبته لطایفه زهریه او پیغمتره که
بم نوعه بیانان کرد **رسول الله** روانه کرا و خدایه له سر همو انسان چنان
ملاکنتان جمیع مخلوقات به اتفاق که تری حقیقان پنهان بد اوله تری
خراب منعیان بگا و حکم خدایتوا وی بجی بیان **دکن** دوم ائمه برستی و
بدرستی سعی بدائی له همو شور و زبکه اینج فرض لوی زدیجی بیان لکل همو
شرایط ارکانان **دکن** سیم ائمه زکات سرفطره بدن کوشنی که زکات
لی دکو بوقوت با اختیار مردم بیدن بوکسانه که بشرع پی بان درسته بامنت
دکن چهارم ائمه همو مایکه رمضان برور و بن بموافق شرع **دکن** پنجه
ائمه له عمر خوت و اجمیک عمر یک بجی پنی کمالت بی و ترکیه این بیو دورن
له سریت نبی **دکن** ایمان شش اند **دکن** اول باوره بخدا جلون باوریک
که خدا دانیکه با و همله و کوبیا نامند **دکن** دوم ائمه باوریکه بلا یکتان خدا

که همچو سبکبک باک لطیف نورانین لبو امرضا دایم حاضرین برین له خو و خا فلی و
 له خوار دن له ژن میر و زانو و زویر و می برین له کل مخلوقات بیکوه هین او ان
 زور ترن له قطره باران بغو له بکده کیا و له کلای داران له دانه خله فرمان له زنج
 و هم و جوی باران له عدد کل حیوانات له جانوران طيور ان تا سبکبک له همو
 مخلوقات موجوده زیاتر ان اما نه هر یک کپیا نه ملائکینکله له سر مستطه و با بر خدا
 تصرفات نه دکات له عملی پنی و دینکلی کبر زور یان خدا بنی کسن زانغ عدد پان
 چندن کار و کسب او ان همیشه و دایم طاعت له هر حوت طبقه آسمانان جی
 پیک خالی نینه که ملائکینکله رکوع و له سجود و ابنی بعضی دایم با هر له قیام بعضی همیشه
 له رکوع دان بعضی بدوام له سجده دان بعضی علی الدوام غرق کین و او بجز حضور
 جمال بک خدا مان نه آکایان له عالم همینه و نه له آدم کبی و اله سر شان رست ایم
 هتیه خیران دنویشیک و اله سر شان جب ایله همیشران دنویشی او یانه که له سر
 شان چه له امر او ترا یه اگر کسی نهای بکا او مایلی تا عورت ساعات پینویشی بکبه
 تسبیحی و با استغفاری لوه بکا جنات تبدیل پی سر و آری همو ملائکینان حضرت
 جبرئیل صاحب پیغام دلیل او وحی و امرضای نبوسر همو پیغمبران هینا و ه
 اسرافیل نفعی صورت بدسته عزرائیل روح بکنان بدسته میکائیل رزق
 مخلوقات بدسته صغفیکیان جمله العرش عرش عظیمیا بر شان هیل کر توه
 پسته چوارن له قیامتیدا بن بهشت صغفی نیز کبه دیوان خدان صغفی
 کرو پین ملائکت عذابن صغفی روحانین ملائکه رحمتن دکین

با و کرده بگفت خدا بزرگ چندان بکصد و چو آن صد لوان کاغذ ده لوانه
 مانده بود آدم ده لبوا بر ابراهیم هسی لبوا دیرس بجاه لبوشیت امان هر صدنا و بان
 صحیفن تورا مانده بود موسی لبور مانده بود او در انجیل مانده بود عیسی قرآن مانده
 بود حضرت محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم بهمان حقن کلام خدا انما حکم او ان
 بطل بود مانده بنازل بود حکم قرآن انما حکم قرآن بانه و مبین تا آخر زمانه بی کم زیاد
دکن چوارم با و کرده بهم پیغمبران که در قرن زمانیکه خداوند عالم بوجوه
 رحمت انسانی بک لکنان بری له بهم عیوب ظاهر بود باطنی له بهم خلق
 عصر و زمان خوی زیاتر و نوا و در رحمت خوی کرد و به پیغمبر و معجزین او
 که هیچکس نت معارضه و برابری کردن گوینده که بمقابله رد و بجا مانده و ام
 وحی لبونا و دون که امر خدا بگفتن لبونا و خلق الت خوابان او ان له هم
 خلق جاگزن حد دیان چندان بکصد و بهت چوار هزاران صاحب امت مرسل
 لوان بکصد و سیزده مشهور لوان چندان آدم شیت او ریح نوح هود
 صالح ابراهیم لوط اسمعیل اسحاق یعقوب یوسف ایوب شعیب
 موسی و هارون خضر یونس الیاس الیسع ذوالکفل شمعون اشموئیل
 داود سلیمان یحیی زکریا و عذیر و انبال ادرصا و خرقیل یوشع جرجیس
 عیسا و محمد صلوات الله تعالی علیهم اجمعین لوانه پیچیان اولوا الغر من
 نوح ابراهیم و عیسا و موسی و محمد صلی الله علیه و سلم یعنی صاحب دین سرچون
 اما پیچیان پیغمبر عام نبون غیر از پیغمبر خوان که محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم

او با اتفاق همه علمای اسلامی بدلیل آیت حدیث خبر دادن پیغمبران پیغمبر عامیه و
 له هم پیغمبران بلکه له همو عالم جا کتر و کوره شتره **دکن پنجم** ائمه باور یقین بکنین
 برور قیامت هر چه پیغمبر اید فرموده لاشان آن آفر زمان همو دین بی شک کسان
 و کوه پیدایون سفیان محمد مهد بود جلال مانده خواروه عیسی پیغمبر له آسمان چوارم
 لبوک تن دجال و ک پیدایون احوج ماجوج و اینه الارض کزانوه روز ماه
 بیکوه له مغرب تانپوه آسمان و کوه پیدایون و وکل بر دنیا یه و کوه غرق بون
 ارض لته جبلیه جاریک له مغرب جاریک له مشرق جاریک له جزیره عرب
 و کوه بون علم و دنیا یه زور بون فسق خیانسان زیاد بون بدی و عنایت
 بهستان سرداری بد اصلاقی و ک قبول کردن بی او ان قصه زنیان کوی
 نمودن له امر باوک و اکیان و کوه بون دین داریو سحر منی عالمان زور بون
 نادانان عزت خرمیت فاسقان هر چه پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده لواقعات
 حشر و کوه و د بون کیوان لک بت بون آسمانان زنده خواروه اسپران
 پچاندنوه آسمانان به نور بون مانکن روزان تیکل بون و شک بون
 بحران او این غیر او اینسه له باق واقعات قیامتی همورستن دین دین
 بکم و زیاد همو حقن بیک واقع ظاهر دین او جارد بده همو مخلوق رسته
 بن کرده بن له ارض شام شریف کاغذ خیر و شران دونه دستیان عمل
 دینه حس کرده سوال اعمالمان لی ذکرین تر از دینه کب نه هیچ عمل له
 چاک خراب جزا و سزانا بن بوزمان خدا هر دی له سر جهنمی داد نرسه

بهشتی و پرتو ده چنه سر حوض کوثری جهنمی اهل خلیفین و کون نامو جهنمی
 شفاعت و کن بوکنا بهکاران کور و بچوک مسلمانان پیغمبران اولیایان
 مشایخ صلی و علما کس مسلمان بنامینی به ابدی له جهنم و انانند بعصیان
 کسی در کوه دار و چین سیدی پیش رو جهنم حوت طبقن بسته له
 نیر حوت طبقه ارض دان بهشت هستن وان له زور آسمان حوتمان
دکین ششم با تو کور و نه بیغین که خیر و شر بدست قدرت خدا ان همو حیات
 عمل مخلوقات لازمانو کسما و ن معلومن له لای خدای عالم له اول تا آخر
 هر چه واقع بی و به موافق گویند سینه به گوامعلومه له لای خدا که خالق
 علان خدا به مخلوق سببه بو عمل و اختیار هر کس اگر سببه لبوسوتان
 ولی خدا بخیر راضیه و بشر ناراضیه الراجح اراد و خواست خدا
 بهرم بیان تعلق هیه اما چونه بعد از اختیار هیه

و به خرا و سزای عمل چاک خراب بدر پیوسته

یا ثواب اگر چاکه به یا بعذاب اگر

خراب به و التلالم من اتبع

الحمد لله ۱۳۱۶

تمت

حرمه
 فنا
 معرف

کتاب
کمزیش خود بر آن چون سگ آرزو مرا سر زلفت بر کنیم چون مرید از غم ببر
کم شدم در راه سودا در میانها یا به نای جسم از نا اندر اید دستگیر دستگیر

۶

insititut kurde de paris

کتاب در فضل باران عنایت برسم
که بر کردون رسام چون بهود اندر نظر
بوالعجب برده ام سهم بطاعت و کفایت
سهکایت افاده ام بجمع بطاعت در بند

تا مهالی سرداران و پادشاهان
 که از اهل نصیبان مسلمان شده اند
 چنانکه صاحب عین الحیاة توضیح کرده است
 خاصا تا حص و دود و دیبچه و سوابب اخرا حقاقت مدینه
 اختم و دود و دیبچه و سوابب اخرا حقاقت مدینه
 و قیل من شکر و عمل اعتقل و غلظ و من شکر و عمل دلم
 یعقله فهو منافق و من شکر و اعتقل و غلظ و عمل دلم فهو منافق
 و من اخل بالشکر اذین فهو کافر من خسرته الاستراة

۱۳۶۴ هجری قمری

عن عائشہ رضی اللہ عنہا عن رسول اللہ
 صلی اللہ علیہ وسلم قال خلقنا اللہ من نور فان
 خلق الجن من نار و خلق آدم ما وصفت کریم فان
 خلق الانسان من طين و خلقه من طين و خلقه
 من طين و خلقه من طين و خلقه من طين

حاجت دادن

حضرت محمد رسول خدا
 چو خدا فرموده او بد اخبر
 نازوی برحمت بوری باشد
 راه رست که ای کز بوری غایبند از
 راهی که اولاد

برقرار چاک امر کاپی بیان
 رفتار بدی منع کالی بیان

فرمان برادر امر ربینه
 در شک انسانه او ملک پینه

در بیاض صفا بقره خالق لایزال
 از ایزد متعال جل عن الشبیه التمثال

چو تیان قدیم کوی پین جدا
 باین بسوخت صفات خدا

صفات قدیم زور شر فکان
 کبر و ذوات هو بیان با کن

معلومه نه وک صفات خلقن
 حاجت کبویو چا و زبان خلقن

جهت زنده ووه هرگز نامرے
 عالم با شباهم هر چه بکرے

ما شاء الله
 من قضیته الایمان الله

در وقت علم چو است شریف در ذات انسانه که در است لطف
 از کاران لطف ربانه و علم نسبت از قوان انعام بزرگان
 که بکشت و پختن از این بار لستند از قوب ربانه فاصل تا پینه
 و جمعیت نوزله که بود پس آن راه منزل و مقاصد چو کجا پینه
 بیرون علم داده به اود پس به قارون زرد بسیم
 فرق سواد در کوی غیث سکت کجا کوه ایگز علم حاصل
 کنی که اگر قجاج شوی مال نت و اگر غنی باشی جالت
 بکلیه علم یو اب شوی خزان دین از آن شود و بی بیلا ج
 بانفس و شیطان که هر دو دشمنان دینی این صفت علم
 توان خود در علم یا حوز که وسیله معرفت خدا و اولاد
 در دنیای بود در علم یا حوز که وسیله معرفت خدا و اولاد
 شود اما علیک بر آن حد است
 او از اهل صفات است
 و سبب نکال است
 و علیک بر آن حد است
 و سبب نکال است

کبوی

و بار در وقت علم زنده ووه هرگز نامرے
 و بار در وقت علم زنده ووه هرگز نامرے

هر چه ذیروحی نفس هل بینی

هر که بزوتیان تا ساکن بونیان

چی نی خلقینی هیچ موجودی

که ذره خاکی تا جله کباب

قدرت خدای کر لکل بنی

ذکر و بیجای کن مخلوقات

هر چه ذیروحی له هر مکانی

پاکیان در اینود پیشو و بی

قطر آب هیچ کس احتیاج نی

لغنی عن العالمین

کفتگو که نام نیست روز
بر سنج چهار هزار دواز
آرد می بنویسد کس در عالم

و کس لا تقربون
استجوبم الا
بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

آونفاه اودی خلقینی

له خطر ه و ل نامت چونان

دینی همو شیک خلق خدا بی

لک حیات بلکه کلاسه

بیک نیم طرفه یک عدم و بی

هم له پیغمردن صلوات

کفتگو بجا بهر زبان

محتاج بدل و جا و گوئی نی

اما همو شیک محتاج بویی

بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

و کس لا تقربون
استجوبم الا
بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

و کس لا تقربون
استجوبم الا
بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

و کس لا تقربون
استجوبم الا
بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

و کس لا تقربون
استجوبم الا
بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

و کس لا تقربون
استجوبم الا
بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

و کس لا تقربون
استجوبم الا
بیتک ای مملکت
کرتیج بکنده مملکت
همه جوهرات و درود
صحت استجوبه و سبک
میستند و در حدیث کمال
انظرف است که زبان مال کین
بک درود اینها بنیاد است که درود یک
که هر سستی غم نیست این سراسر
قبل تا قال اللیل و النهار
در کل ساعه مائت و ثمانین نفسا
کلی نفس اشیال بسؤالین وقت الا
یعنی ای عمل عجلت و خروج النفس
درود
من انما خلق السعیر و الارض
ان ذلک لک العالیا و الابرار

وکیل خلقی نفسی بل
 خلقی الارضی ذلیل است
 تا جیب بیخ از معلوم
 و چون بیخ بیخ از جاری
 عن ابن عباس رضی الله
 عنهما و ان الله انما خلق
 و اجاب عن قول قده
 انما انا الله خلقا ام
 الارضی خلقا ام
 اولی الامر ان
 اولی الامر ان
 خلقها ثم یسبها
 بعد ما تم خلقها
 اولی الامر ان
 اولی الامر ان

و فی الارض ایضا لا یقولون
 و فی انفسکم اقله لا یقولون
 فلیظن الانسان ثم خلقنا الارض
 و فی الارض ایضا لا یقولون
 و فی انفسکم اقله لا یقولون
 فلیظن الانسان ثم خلقنا الارض
 و فی الارض ایضا لا یقولون
 و فی انفسکم اقله لا یقولون
 فلیظن الانسان ثم خلقنا الارض

ایجاد مخلوق هم نقش و نگار
 بگردد تا مثل کن که نفس خود آن
 ام گفتگوی طول زور هیبه

بوی خدا ناسینه بن اعتبار
 کشف جعفت و به لبو نمان
 دیزانی هر کس شعور هیبه

هر کس بانه اعتبار نکرد
 لا تاخذ سنه ولا یوم الا

مثل حیوانی و به ایمان دمی
 مثل حیوانی و به ایمان دمی

هیچ خود غفلت و نوز بنه
 و ما کان الله یغافل
 عما یعملون الا ان

چرخ تو خالی کسی خلاف و به
 چرخ تو خالی کسی خلاف و به

هر یوه بز این که بی مکانه
 هر یوه بز این که بی مکانه

چکای که از زمین آسمانه
 چکای که از زمین آسمانه

هیچ مکان نبوه او قدیم بوه
 هیچ مکان نبوه او قدیم بوه

احتیاج هیچ مکانی نبوه
 احتیاج هیچ مکانی نبوه

الآن بکان احتیاج بنه
 الآن بکان احتیاج بنه

اگر محتاج بی بو او نقصیه
 اگر محتاج بی بو او نقصیه

اگر همو ذیر روح هر یک بجای
 اگر همو ذیر روح هر یک بجای

لی طلب کن هر یک سؤالی
 لی طلب کن هر یک سؤالی

با کیان بجاریک جنی بچی دکا
 با کیان بجاریک جنی بچی دکا

هیچ باشن میشن ناخیر بیان ناخانه
 هیچ باشن میشن ناخیر بیان ناخانه

امراکان معقولوا الا ان
 لفضائله لکن فی الله
 لا مانع حکمه ولا امره
 ولا مانع لما منعت
 لا مانع لما اعطیت

insititut

عرض افندي ميگويد که رسول خدا علیه السلام
 بگويان شد و بر سر کوزی نشست و بسیار گريست
 و من بوی نزدیک بودم گفتم يا رسول الله چرا گريستی گفت
 از حق تعالی دستوری داد و در دعا
 این قرا در من است از حق تعالی دستوری داد و در دعا
 کنم و آفرینش خواهم در زیارت رسول خدا علیه السلام
 دستوری نداد شفقت فرزندش از حق تعالی دستوری
 بروی بگریستم بگویی سعادت رسالت بناه علی علیه السلام
 آورده اند که حضرت رسالت بناه علی علیه السلام
 زیارت فرمود خود که زیارت فرمود که دستوری
 زیارت و عزت اجازت داد چون در شفقت او
 زیارت خواستم مرا باز شدند این آیت نازل شد
 ماکان النبی والذین آمنوا ان یستغفروا الذنوب و لولا ان
 اولی عشاق من بعد ما تبین انهم اصحاب حجج موابه علی الترتیب

این معنی بود و اما از رویه از این
 بیان اهل بیت را کاتبی برای
 الهی مرتبه است در اول
 چشم حضرت زین العابدین

زور نجیب بود بکار منتخب
 بزرگ برزیده و نجیب

له کلا بد او کا بو نسب
 مبارک و سلسله و شیخه درین نسب نام رسیده است

آبا و آجد او هتاسر آدم
 پدر بر پدر

کوره زمان بون اکرم فالاکوم
 بزرگترین از بزرگان زمان

بیان باکی سلسله بکین

ضرور آینه دم له بدین

خدا و پیغمتر لی بنی راضی

بیان تقیر امام رازس

افضلین نجیب ناچین او
 بزرگ و برزیده و بجات یافته اند

فرومی والذین کاجین او
 بر و داد بر کواش

اهل نجائن بم سه طریقه

باورشان بی علی التحصیف

و بیست و دین عیسی و محمد آید نور
 الاصل الخ و بیع و شهاد و النافه فی
 قولنا یا اهل الکتاب قد ما کم رسولنا بینکم
 علی ضرب من الرسول ان قولنا ما جانا من
 فی حدیث ما کم فیما ذلک و الله علی قلبی فی الایه

کبر بونیکان کوخت فرت

اول نبیست الایان دعوت

اود رسول الذان الرسول و بیعتی
 علیه و بیعتی کله با بین
 علیه و بیعتی علیه و بیعتی
 علیه و بیعتی علیه و بیعتی

لکل امیه جران بون درون

بخا تود اخل بونه بخت

حکم کیبش نکا دعوت

دسولا الایه
 ما کتا معذبه
 دوما

که این دعا را در وقت صبح بخواند
ان شاء الله تعالی که در آن دعا
الایه اوست

دوم بون که سردین ابراهیم

بسم اجای حق رحمت کرد
زنده شدن

زندوی کردنه خالوئی موند

ام گذارش مانع چه

مکه شریف بولد بوه

روضه شریف که مدینه

و ملائکه گشته

با و زبان بی کین ملک رحمان

جسم نور ابو لطیف سرشته

باز در کتاب دلائل

بجز از غایت محبت و خلوص عقیدت و بنیز این
موفق خوزرا و اکثر بزرگان بر این شکل
خاص و برکات بسیار کرده اند و تجربه
آورده اند شرح دلائل
مدون

در چهارم است
شرح دلائل
این سخن صلی الله علیه و آله و سلم
و به هاست

که سر لوجه بون با نرودیم هم
در شک افتادن

زند و بون و ایمان آورد

مایه ایمان پی عطا کردن

عظا و شرعا متمنع بیه

بجز از کمالی فیض
در همه بود کار

اکای که کل امت هم

همیشه آکای که دنیا هم

دایم موجودن که ارض آسمان

بدن بیکو کار

بجز از غایت محبت و خلوص عقیدت و بنیز این
موفق خوزرا و اکثر بزرگان بر این شکل
خاص و برکات بسیار کرده اند و تجربه
آورده اند شرح دلائل
مدون

و در چهارم است
شرح دلائل
این سخن صلی الله علیه و آله و سلم
و به هاست

که سر لوجه بون با نرودیم هم
در شک افتادن

زند و بون و ایمان آورد

مایه ایمان پی عطا کردن

عظا و شرعا متمنع بیه

بجز از کمالی فیض
در همه بود کار

اکای که کل امت هم

همیشه آکای که دنیا هم

دایم موجودن که ارض آسمان

بدن بیکو کار

بجز از غایت محبت و خلوص عقیدت و بنیز این
موفق خوزرا و اکثر بزرگان بر این شکل
خاص و برکات بسیار کرده اند و تجربه
آورده اند شرح دلائل
مدون

بجز از غایت محبت و خلوص عقیدت و بنیز این
موفق خوزرا و اکثر بزرگان بر این شکل
خاص و برکات بسیار کرده اند و تجربه
آورده اند شرح دلائل
مدون

هو الذي كرمه الله بالادب جميعا ثم انشأ
الى العالم فلو لم يتبع سمواته وهو بكل
بني عليه الامم واليه ينسب

بعضی ایماوان له سجودا بعضی کپشراو بجر شهودا

هر چه له عدم مانو و پینه در فرشته پیکه نعبنه له سر

بامرو فرمان بادشاهی کبیر نصرفات نی کاوند هر

آب آسمان آیا کوهسارن بجز و غم و هور با و بفرود بارن

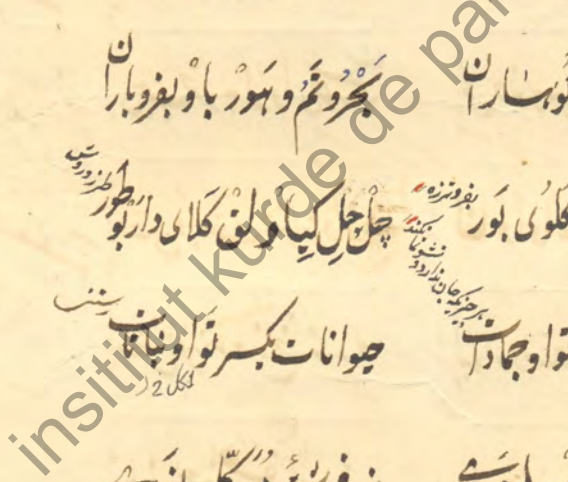
تک تک باران کلو کلوئی بور بفرودند چل چل کیا و لن کلائی دار بو

زمین کیودشت تو او جمادات حیوانات کبسر تو او جمادات

هر جسم و لوه تفصیل دوم ینه فرشته موکل لوه

لبو هر یکیک فرقه مؤمنین بحدیث پاک خیر النبیین

صد شصت ملک حافظ یقین بود کردن کرم و شایان

ويعني لمن اغفل عاريا ان يقول اللهم الذي لا اله الا هو لانه ذلك سر من اعاد الجن قال في التحفة اعاد مدونه
ومنها ان الخلف على الخلف وحلها في الخلفين
بنا وقتنا الاغترس كما في مجلس اخلاصه وفي حصة
الجماع والغسل كما في مجلس اخلاصه وفي حصة
من الاغترس في المجلس اخلاصه وفي حصة
نقلا في قوله تعالى وانما جالس الملكين
فالم ملك وديعه ما دونه قيل ولم يد
الاسنان ومن ثم قال اسنان الانسان
الذي يلقى المتلقيين عن
البريين وعن جانيه
الشمال تجيد
دو بيشور روزر است چه مقام
ان كل نفس لا عليها حافظ الا
دو بيشور روزر است چه مقام
من قول الامام عليه السلام
ربيت عتيد

ويعني لمن اغفل عاريا ان يقول اللهم الذي لا اله الا هو لانه ذلك سر من اعاد الجن قال في التحفة اعاد مدونه
ومنها ان الخلف على الخلف وحلها في الخلفين
بنا وقتنا الاغترس كما في مجلس اخلاصه وفي حصة
الجماع والغسل كما في مجلس اخلاصه وفي حصة
من الاغترس في المجلس اخلاصه وفي حصة
نقلا في قوله تعالى وانما جالس الملكين
فالم ملك وديعه ما دونه قيل ولم يد
الاسنان ومن ثم قال اسنان الانسان
الذي يلقى المتلقيين عن
البريين وعن جانيه
الشمال تجيد
دو بيشور روزر است چه مقام
ان كل نفس لا عليها حافظ الا
دو بيشور روزر است چه مقام
من قول الامام عليه السلام
ربيت عتيد

قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

حفظه يعني كاتب كرام
البريين وعن جانيه
الشمال تجيد
دو بيشور روزر است چه مقام
ان كل نفس لا عليها حافظ الا
دو بيشور روزر است چه مقام
من قول الامام عليه السلام
ربيت عتيد

اي رس خزنو بيل اي اي چو رس
بل نسيح كاي است فقاه
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

دلي ناهت سات مينوسه جار
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

اي اي رس امير اي اي چو امير
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بعض بويست خزانه داره
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بعض خزنه دوزخ ناره
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

زبانیه یعنی شفی سفر
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

ضاد فرمویی تسعة عشر
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بعض سر بعض هیه شرفیان
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بلي افضل كشت ملايكان
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

اي اي رس امير اي اي چو امير
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بعض بويست خزانه داره
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بعض خزنه دوزخ ناره
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

زبانیه یعنی شفی سفر
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

ضاد فرمویی تسعة عشر
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بعض سر بعض هیه شرفیان
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بلي افضل كشت ملايكان
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بلي افضل كشت ملايكان
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بلي افضل كشت ملايكان
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

بلي افضل كشت ملايكان
قالت خاتمة ابن محبوب
احكام الموت توفقه وسلنا
لا يقطعون الا في
الانفاس

القرآن المنفصل
بجمع يجمع قال فرأيت
القرآن أي جسدته كما جاز

بما ذكر من خلق عالم
عظيم عليه السلام

قرآن بو حضرت سيد الانام

باورمان بی که همحض

مجموعیان بی شک کلام حق

چونکه خلاص رسول الله به

اوی پیغمبری آخر زمانه

له لیلۃ القدر ما تک رمضان

لود و ابو فین مصحف حال

که سر هموبان صلوة اسلام

کلام قدیم حی مطلقن

اما هموبان سخن بی قرآن

ابطال احکام هموی بنده ای

بویه فرآیدش با نزلوانه

قرآن له لوح مات بر اول سخن

نازل بو وخت وخت به بستان

ام ترتیب و الینه ملحوظ

بر جوی که بویه که عهد حضرت

بوفی ترتیب لوح الحفوظ

بر هبیه و دینی تا بقیامت

عنه وسلم
ایضا بعد از آنکه در حق علیه وسلم
قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
یقول الله عز وجل من نزل القرآن
عن ذکری و منشی اعطینة انظر
ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

در عالم آورده که
در آن ای آن از
آسمان تا زمین است
در عالم آورده که
در آن ای آن از
آسمان تا زمین است

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

فان من قرأ القرآن
عنه وسلم
انظر ما أعطی صبی علی بن ابی طالب
بما صلیت حسن علی بن ابی طالب
صراحتا لاسلامه نظر
مطم انزل ان بطور

والتواضع من عبادة الخلق
 من انوار شمس انوار
 امير المؤمنين لا در سوال بگو
 انوارها تا جلاله در انوار
 بپایه تا جلاله در انوار

لوط ابراهيم اسحاق يعقوب
 اسماعيل يوسف شعيب ايوب

خضر و بنى موساهارون
 البسع ذو الكفل الياس شعون

داود سليمان يحيى و زكريا
 اسمو بل غنم جبرئيل ارميا

يوشع خرقيل داود شعيب
 عيسى و محمد شاه ابي

سردار همون سيد البشر
 بمعنى محمد فجع جبرئيل

له پيش هموندا او خلق كوه
 كه دواى همويان اوى فادوى

دين اونا ميخ همو اديان
 معلوم چاكترى دين هموان

لبر خاطرى نور پيغمبر
 عالم خلفاند خالق اكبر

قال تعالى لولاك لولاك
 لما خلقت لارض والافلاك

حديث قدسيست وفيه لولا ماد او الافلاك
 مقصود توى ز آفرينش
 بارة بطيفيل تست موجود
 اي وصف نودر كتاب موسى
 وي لغيت نودر زبور داود

قال النبي صلى الله عليه وسلم
 في الخلق فالجن الخلق من خلق الله
 عن بين العين ليس احد من الملائكة
 المقام غير ودة الخليل الحسن كما
 السراج الذي يلقى النار في
 جامل او المهدوم القدر ولا في
 واول مشفق يوم القيامة ولا في
 خلق الجنة فيفتح النار وسمى
 اكرم الاولين والآخرين من
 دفعه خانه
 رويست حق
 خلق را چنان رسالت محمد
 عالم را چنان آورده اند كه
 عليهم السلام و بنوع
 آيت فاك
 قابله
 بغير آن بوده
 فروده كنت
 آدم و لا طين

اوست و عالميا جمله خلد
 اصل وى و جمله عالم طفيل
 توصل وجود آدمى انجست
 در هر چه موجود است

الكتاب على العالمين
اجمعوا عليه ان يعطى على
قبتا وعليه الصلوة والسلام
عليكم ثم يوجه على قوله السلام
وسلم على خلقه ورسوله
ابن عسكار الا ان ابن
عسكار لم يثبت

وفاضح التلخيص
باب بجمع التلخيص
تفصيل التلخيص
بالقول والتلخيص
قائمة ابن عسكار

له امر يسير بهج بشو بن
عليه السلام

وقته تارة خوار بهج شبه نيه
مشكاة حيدوي
از عهد الدين
عز من عنهما

بر له محمد بوه بهج
صلى الله عليه وسلم

شرح خوي منسوخ تازه بونيه
نسخه ذليل وباطل رد
روایت از
آورد ابن عسكار

اهل كتاب كشت پي پان ايمان
بستان وشكيبولا و باخوان
بسم الله الرحمن الرحيم

بهج پني قبول ناكاله بچكس

الا ام و پني اسلام كه هسن

وك عصر او خوش هج ختنابا

ولين زن دينوا اولاد و بجه

وختي كه دمري با مره چون

و كرى له خدمت پيغمرد فون

بو بكر و عمر و كونه او بين
رضي الله عنهما
وقته التلخيص
بجمع جاستهم
المسلم والكافر كما
قول في اغانى السركون
ابو بكر و عمر و دين آن هم پيغمبر

خوشي بو شيخان باين النبيين
صلى الله عليهم وسلم

لقد كرمنا معاني رس وان
بنا آدم و جعلناهم في البر والبحر و قد علمناهم
فضلناهم و فضلناهم على كل من خلقنا
نفضيلاً الآية في الاسرى

بن آدم كوره كشت مخلوقاته
قاله في الاعتقاد او
بنايت الاعقاد او
بنايتهم كالتلخيص الشافية الا بانه
شرح الكروض عاونه

ابره بادوده و خورشيد و فلكت و در كارند
تا توانه بكت آري بغفلت خوري

همه از بهر اوله كشته و زمان بر داره

س
و ما فتح عنده الكرم انهم عن
ابن عباس رضى الله عنهما قال
ان يؤمنوا به فلو اقبلت خلفك على
التنبيه و عليك الصلوة
وانت اذ لا الله محمد رسول الله فكن
من اولاد محمد ما خلقت الجنة
ولا الا الا الله محمد رسول الله فكن
من اولاد محمد ما خلقت الجنة
ولا الا الا الله محمد رسول الله فكن
من اولاد محمد ما خلقت الجنة

و السلام يا عيسى
ان يؤمنوا به فلو اقبلت خلفك على
التنبيه و عليك الصلوة
وانت اذ لا الله محمد رسول الله فكن
من اولاد محمد ما خلقت الجنة
ولا الا الا الله محمد رسول الله فكن
من اولاد محمد ما خلقت الجنة

شفاء الصدور و ولا سماء و لا دفت
لما خلقت ارض و ولا سماء و لا دفت
لما خلقت ارض و ولا سماء و لا دفت
لما خلقت ارض و ولا سماء و لا دفت

جسعت هذا الغبار من بين
جسعت هذا الغبار من بين
جسعت هذا الغبار من بين
جسعت هذا الغبار من بين

بها من در معرزه من بين
بها من در معرزه من بين
بها من در معرزه من بين
بها من در معرزه من بين

مغفره ميان ابو بكر و عمر و در
مغفره ميان ابو بكر و عمر و در
مغفره ميان ابو بكر و عمر و در
مغفره ميان ابو بكر و عمر و در

مدون خواهيد رويد و ابو ابي بكر
مدون خواهيد رويد و ابو ابي بكر
مدون خواهيد رويد و ابو ابي بكر
مدون خواهيد رويد و ابو ابي بكر

ذكر ميكنند در شكل قبر ابو بكر
ذكر ميكنند در شكل قبر ابو بكر
ذكر ميكنند در شكل قبر ابو بكر
ذكر ميكنند در شكل قبر ابو بكر

انظر في كتاب اختلاف دار
انظر في كتاب اختلاف دار
انظر في كتاب اختلاف دار
انظر في كتاب اختلاف دار

علمي و ديگر هم آرزو جمع داده اند
علمي و ديگر هم آرزو جمع داده اند
علمي و ديگر هم آرزو جمع داده اند
علمي و ديگر هم آرزو جمع داده اند

كقبر سريف اخفرت بيستت بجات
كقبر سريف اخفرت بيستت بجات
كقبر سريف اخفرت بيستت بجات
كقبر سريف اخفرت بيستت بجات

در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم و در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم
در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم و در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم
در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم و در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم
در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم و در عهد جويان نيزه كشم و در كتاب كشم

مدت خلافت
خلقا و ارجح

صدیق نقی ۳۰ سال
برسند شرح مصطفی بود

ده سال خبیث بود و شش ماه
فاروق که حاکم قضا بود

عثمان زکی دوازده سال
برجمله خلق مقتدا بود

نوماه چهار سال دیگر
ابو علی مرتضی بود

مدت همه مدت
سال ششماه بود

۶۵

گوره تری خلق لودای آینا

جوار بار بنی یعنی خلف

اوین سرتیب رتبه خلافت

یک لیک چار تری بی خلافت

بوکر و عمر عثمان و علی

لودای او ان شش اصحاب

و بوکر و بو عبیده دان

سعدت سعید هم عبد الرحمان

هم بدر بو احمد بعد الرضوان

بس با فی اصحاب کورن ای خون

گوره تری بنی زمان بن جعفر

خدیجه و کچی بوکر صدیق

عایشه فاطمه جاری نس

مرجو و ایک حضرت عیسا

بزرگ مذهب شافع و مالک

امام اعظم احمد ساک

با فی مجتهد له سرهدایت

همو گوره بون بقوا و طاعت

بسم الله الرحمن الرحیم
و سئل الله عن عبد بن کین الاضاح بالی علی الله علیه وسلم
بان ذلک من کلمات اولیاء و اولیاء الخیر و اولیاء
التیج و العقیق الی فنی من ان فی ذلک فقیه و اولیاء
ان فی حلیس من المالیة و قد حک عن بعض الاولیاء
بن الخطاب ما حل قال من ابن ک بنی هذا البیضا لانه
علیه وسلم و کشف للفقیه واه غایه ابن جریر طه و نه

فاطمه الزهراء سمی بالزهره لانها لم یخض و بان البقول
لانقطاعها من الدینا و افضلنا و دنا بانها افضلنا و حبنا
و المرتضی تقدم الزهراء
قال الاصبهانی رایت البقی صلی الله علیه وسلم فی المنام فقلت له
یا رسول الله محمد بن ادریس الثاقفی ابن عمک هل خصصت
بشئ قال نعم شکت و بی عتر و جل ان لا یجابیه قلت
یا ذی الجلال و الاکرام ان کان فیما علی صلاه لم یصل علی
شایها قلت و ما تلك الصلاه یا رسول الله فقال کان یقول
اللهم صل علی محمد فاما ذکرک الذکر لکن الله فقال کان یقول
ال محمد علی عقیل عن ذکوره الغافلون ا ه
مدت

کبسا الی و فحمان
روح النکاح
بنا کت کت و کت و کت
در نزد حضرت دوست نبی بوده اند
خود در روز کزاد از بوکر هم
از زمان
در آن جمع خبرنا تا بریم و نا وضعت علی جمیع الظواهر بنوئنا
و ان کان شادا الی بنی
سبحه و تحمید علی مرتضی بود

در وضع دستک
زبانته
بزرگ و در کت
در سوره فصح
در زمان
علیه السلام
روفته راه خدا
فان در ادر
احکام حق شرح دیالک
عقاب

من كان حقا فقلنا الله
نيرا به ويخرج القلبي يعتقد
فمنه بزان فلا يرويه
كما قال عنه والله
عنا الفرج ان هو الاض
بوجه عنه عنه عنه
من وان در ار او
فزان در ار او
سره در ار او

عقاید زورن کره بخیر است

ایه تا بعین لبو اشعری
 امام عقیده

فموده امام معبر وانه باور بمعراج لواجبانه
 آن معراج وزدیان

شوی پست موت لمانک چه
 صله الله علیه

سوار براق بوشه مشاعرب
 بوزن هان

رووی بو قدوس احمد منبیه

سجان الذمه است بعینه
 المسجد الاقصی الی کلان

تا ابره قطعی و نص قرآن
 آنکار کردن

انکار کفره بعین برانه
 معنی

لو و دوروی لبو سماوات

دوزخ جنت عرش جنت
 تقدیری کردای

هر یک لحظه ری چند هزار سال
 زین جبهه که بینه نامه

طی کرد و روی بولای ذوالجلال
 صبر عظمت

اصح بی جنت خدا و شوه
 حرف و جانب

بعد دو کوان نزدیک بوه توه
 تم و ذی فضلی فلان قاب نویسن او اونه الایه

چا و ظا هر بی رب تر و پد
 درنگ افتادن

جا و کورت جزا و گفتگوی شنید
 کس حرمی بینک و برین الله کلمه قال ای عرش

لا تدرکه الا بعدا وهو بدرد
 الاضار وهو الاضار للیون
 ذکم الله یوم الا الاضار
 کلین وهو علی علی و یکل الایه

و سئل بفتح الله به لم وقعت روایة الله في الاخرة
 لانه الدنيا فاجاب بقوله سبيلك كما افاده امام مالك
 رضي الله عنه ضعف قوي اهل الدنيا عن ذلك بخلافهم
 بقره بيله الاستار بعین بصره على الاخرة كراسته

در سال دوازدهم ازین معراج
 باردوخان باسوال مشهور آنکه تا بیت المقدس بزبان
 ماه رجب بوده و عمل اهل مدینه برین است و در قاف
 آنحضرت صلوات الله علیه و سلم آنکه تا بیت المقدس بزبان
 بیست و نه بار حاجت و بیست و نه بار دعا در مدینه و در حور
 تا بیت المقدس و آنرا کافرت و در آمدن آسمانها و در حور
 بر آمدن آنحضرت مجید و روح بنی و اوست هر کس
 ببتان برین کافرت و دستهای سلطنت این وصال
 نیست با مردی خیل خیال فایده اکثر حاجات
 که رسول صلوات الله علیه و سلم در کتب شریفه
 بجهت دید و کلام او را بسوخته است
 کلام مدی فی نقل شنید خاوند جهان بجهت دید
 شرح در ایام الحزات هر دو
 قال الکام
 کان العرشین من روح بعد النبوة بعض سنین
 و لایذ انیس جرم فغابوا با و تا ریح الاخر و مشتم
 اذ ذی ریح الاول و الضوا ب تا ریح الاول و مشتم
 النفس ریح الاخر و كانت لکلمة الاثنین
 وقيل لیکلمة السبت نزهة العالیین
 و کلامه و ریح الغضا مدونه

سره

دابة الارض
 جازيت على الارض
 سبوت وجهد في ترويضه
 والصورق من نورا بعرضه اثره
 الواحد منها كاستاد السموات والارض فيها
 ثقب بعد اذواح البرية فيخرج الاذواح ولها دور كدور
 النحل فلا يرا بين الخاقين ثم يذهب كل قسم الجسمها فيجاء
 ملاهم اياها دوة الناضع للتلل ما وده راج
 فاذا نفع في الصور فلانساب بينهم ومثلا ولا يسلكون
 ويوم نفع في الصور ففزع من في السموات ومن في
 يتظنون ونفع في الصور فصنع في الارض فاداهم قيام
 من في الارض الامن شارة الله في السموات و
 يعلم الا الله لا تشاء الله الامان والاطمان
 اربعين سنة وقال بعضهم
 مثل نفع الله بعلومه بل بيوت الورد والبلدان وزياينة
 الامان فاحاب نورا للبرون وهم من دوة في قوله تعالى
 ويوتى بغض ارواحهم ملك الموت ويموت ملك الموت
 بلا ملك الموت حاتم ابن جهم سد ذهب
 قوله تعالى
 اذا ذلت الارض وهو الحكيم
 ذلتها واخرجت وهو الحكيم
 الارض انقلها الابهة
 قال ابن كعب التلزلة لا تخضع
 الامن تلمة امور اما ان ينظر الله تعالى بالهيئة
 الى الارض واما لكثرة ذنوب بني آدم واما تحرك الحوت التي
 عليها الارضون السبع ناديا للحلوق وبنيتها لها
 قيل الحكمة في ذلزلة الارض جوابه صالح العيون والامار والقنوات لانه اذا ذلزلت وحركت عروق الارض فحنت
 العيون وكثرت المياه فضاظها تحريف وابطها تكليس الحيز ونفيسه والله اعلم بحقيقة الحال

قوله تعالى
 واذ ذلت الارض
 واذ ذلت الارض
 واذ ذلت الارض

دابة الارض كراوثة رور
 واذ ذلت الارض من اشرار الساعة
 واذ ذلت الارض من اشرار الساعة

الابهة في ايمانها
 لم تكن او كنت
 فنتا ايمانها ذلك لا ينفق

ووكل بيد ابون بر بنديا
 عليه السلام

لو باش اسرفيل امر عفور
 عليه السلام

صور خبكه فوي دكا پيدا
 ووجهه هو بودا دكا حواله

كه نفع اول دري ايندا
 غير از غلام حوربي له چنان

بنفع اول برزان و بن پس
 محقق است

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

دابة الارض كراوثة رور
 واذ ذلت الارض من اشرار الساعة
 واذ ذلت الارض من اشرار الساعة

الابهة في ايمانها
 لم تكن او كنت
 فنتا ايمانها ذلك لا ينفق

ووكل بيد ابون بر بنديا
 عليه السلام

لو باش اسرفيل امر عفور
 عليه السلام

صور خبكه فوي دكا پيدا
 ووجهه هو بودا دكا حواله

كه نفع اول دري ايندا
 غير از غلام حوربي له چنان

بنفع اول برزان و بن پس
 محقق است

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

امويان وكن شين و او بلا
 هذا اردن و اسن كاره

قراج ما واره شورش غوغا
 كليون و زاري كردن او سا

اوجی الیہ یسبح اے اعلم لان الاجاء الاعلام
سواء كان برسالة او بالعلم او دونها فانه فان
وقد انا انبى حتى وسواء كان كتابا ام لا فاننا الطالبين
قايده به كما وعي در اصل بعين كلام مخففت وان در حق انبيا
عليهم السلام از غفای تقابل انواع است وبعضى بينهم
كلام بواسطه غير برود انبى چنانكه موسى وبقدر
در رب العالم بعين از اخلاق معن در دل واين غير انبى را
و در كمالهم و در حق ما در موسى قالوا و اجنبا
بغير خبر چنانكه در حق ما در موسى قالوا و اجنبا
الى اهلك ما يوحى شرح در ايل على موسى
وما كان المبشرون بكلامه الا وحيا او من وراء الحجاب
حجاب او بوسيلة وسولا فوحى باذن مارياتك
ان على حكيم الابه

وقد كانت اصحابه يتسبحون
كلما اتيه من القرآن
ومن قرأ القرآن فليحس
كلما يحس حكمه اليه
بقره من القرآن
سؤال ان يحس حكمه
بقره من القرآن

بم خذ ايك ك لوودوا

بونا و جسم خوى اورو و دروا
ماتنفس الارض من تمام
و عندنا كتاب حفيظنا الابه

ازدو دبنوه بروك اول جار
در و ن بوخشر بر سرح ما طهر
سؤال قبر و عذاب نعمت

لرس شادى و دوزخ جنت
له تا لپو خوشى
امانه و تمان بى شك هروا به
ابنه كه كفتيم

اجار با بحث قضا و قدر
علامت كرون كه بدر بى
انا هو الامم الهوى
وما نطق بر و ارادة بيقام خدا
و حجاب تو
علمه شديده
القوى الابه

وبالقدر و خيرته و شرته

ايان بقضا و قدر و اجبه
بدر بى خلقناه
وروى من لم
يؤمن بالمعاد
ختم الله على قلبه
و سمعته و ابصره
بدينى حديقه

مذهب قوم اشعريه
امام في العقيدة
قضا اراده از ليه به
صغير و كبير كرت كه فزوا

آو الديو ان قضا و قدر و اجبه
و قدر اراده
اما اصل ترك الرضى
بقضا و الله تعالى و قدره فمركبه
كما يعلم من كلامه في الاولى ان خلقه الله و خلقه الله
عند المصيبة كبريه بل يدبها يكون تركه ذلك الرضى كقرا
و العباد بانه خاتمه لابن جبر

قال الشافعي رضي الله
عنه لكل ما حكم به النبي صلى
الله عليه وسلم فهو مما فوته
من القرآن من خاتمة ابن جبر
ليطف براكه قضا و قدر يعني احكام الهى
در معنى ان و معنى ان كنهه قضا حكم از ليه
تفضيل باين معن ك قضا سابق باشد بر قدر
و كما هي بر عكس ان بيزا طلاق يا به قدر
بعين تقدير ان و قضا بعينه بيد كردن بر وفق آن
نظم حاد نيات جهان چه شتر و چه جز
هم تقدير او بود لا غير
يكى بى كره مقتضى قضاست
ابن خلف بر كره مقتضى قضاست
شرح در ايل لطرات مدونه

حسن

جسم حیرت برین بود و در میان آن مرد
تا هر سان ازضا و دامت و در هر کرم سوزید

فان الموت الذي نقول من مدقات ملائكتكم
اذا قام اجلكم لا تستأخرون
وقال صلى الله عليه وسلم فاستأذوا
فاحضرت فرغنا من الصلاة عليه وسلم
فان الموت الذي نقول من مدقات ملائكتكم
اذا قام اجلكم لا تستأخرون
وقال صلى الله عليه وسلم فاستأذوا
فاحضرت فرغنا من الصلاة عليه وسلم

دره داری بکنند بر طاق کسرا عکسوت
بجهد نوبت جز بند بر سر اسباب
خوارشاد العباد قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من اتقى من خلقه من مرضه فانه
من اتقى من مرضه فانه
من اتقى من مرضه فانه

بانه زور خیره هر کس بگوید
فان الموت الذي نقول من مدقات ملائكتكم
اذا قام اجلكم لا تستأخرون
وقال صلى الله عليه وسلم فاستأذوا
فاحضرت فرغنا من الصلاة عليه وسلم

در بیان حالت نزع روح و مردن و احوال قبر و فریب دادن شیطان در آن
بحث ام دنیا مائة نهایت
بویچی و اولتان بخوف لرزه
بنای جاواید مرموره
رؤین یاران خویش بکاره

بوتان بیان کم وصف قیامت
نازاق مردن لشرمان فرضه
در نه پیشروی عزرائیل زوره
ضعیف و پیری بدل پسرانه

همو بیت دلین جاوید البوه
همو باوشا و درویش بزرگ
مخلوق نامی هم چنین انسان
بآیت کل من علیها فان

Handwritten marginal notes in various directions, including: "بدره داری بکنند بر طاق کسرا عکسوت", "بجهد نوبت جز بند بر سر اسباب", "خوارشاد العباد قال رسول الله صلى الله عليه وسلم", "من اتقى من خلقه من مرضه فانه", "من اتقى من مرضه فانه", "من اتقى من مرضه فانه", "فان الموت الذي نقول من مدقات ملائكتكم", "اذا قام اجلكم لا تستأخرون", "وقال صلى الله عليه وسلم فاستأذوا", "فاحضرت فرغنا من الصلاة عليه وسلم", "بانه زور خیره هر کس بگوید", "فان الموت الذي نقول من مدقات ملائكتكم", "اذا قام اجلكم لا تستأخرون", "وقال صلى الله عليه وسلم فاستأذوا", "فاحضرت فرغنا من الصلاة عليه وسلم", "بحث ام دنیا مائة نهایت", "بویچی و اولتان بخوف لرزه", "بنای جاواید مرموره", "رؤین یاران خویش بکاره", "بوتان بیان کم وصف قیامت", "نازاق مردن لشرمان فرضه", "در نه پیشروی عزرائیل زوره", "ضعیف و پیری بدل پسرانه", "همو بیت دلین جاوید البوه", "همو باوشا و درویش بزرگ", "مخلوق نامی هم چنین انسان", "بآیت کل من علیها فان", "Handwritten notes in the right margin: 'فان الموت الذي نقول من مدقات ملائكتكم اذا قام اجلكم لا تستأخرون...', 'وقال صلى الله عليه وسلم فاستأذوا فاحضرت فرغنا من الصلاة عليه وسلم...', 'فان الموت الذي نقول من مدقات ملائكتكم اذا قام اجلكم لا تستأخرون...', 'وقال صلى الله عليه وسلم فاستأذوا فاحضرت فرغنا من الصلاة عليه وسلم...'.

وقالت عايشة رضي الله عنها يا رسول الله صلى الله عليه وسلم
عقدتني عن صوت منكوك غير حافظة الجهر فقال
صلى الله عليه وسلم يا عايشة ان صوت
منكوك كبرياء سمع المؤمن كالاكل
في العيون وصنعة العبر كما
الائم الشفوة يشكو
البرهان الصداع
تتقدم اليه وتغتر
واسم وقتها
نوبة الجاس

ولا يتبعها ان الكلبين فيسألان من الله ان يرحمهما
والساعة الا يطبق عليهما الا ان الله يريد ان يرحمهما
فان الله اعلم بما في القلوب
كلما غرنا اهل البيت
في روج ذلك النور
الكلير سلطان الارز في سوال
وتختلف

والتا قد عكرك فيكم على طبعه المراء الخدين في الوقت
والواحد والامن السابعة لفظي فيها فيقبل لكل ان
الحظ هو دون غيره وان الله يعين من العجز
وتسبهم بما لا يوسل للواحد اثنان كما في الجاه
اعماله حقا بين جسمه ورتة
وما ملكان اسودن بخزان الارض باينا بما هما
شعورة واوله بخزان الارض كلاهما كالوع
الحافظ وعينها الارض الحافظ وانفسها كالار
من حد بلوا جمع الثقلان مادتها
لوضها بما اجمع الثقلان مادتها
درة الحافظة

الغزالي في قوله
سار سواد زنده بدين
والتا في قوله
سار سواد زنده بدين

بايشي خوند بي دبی بکانب

دی بیچیتوه شر بی اثواب

آیت صحت امه و فرموی

دیکانه کردن نار و ژر حباب

خلاف بنه بقدر موب

در بیان تعریف کبر و منکر و تهدید و خوف ایشان مرورا و سوال جواب

تعریف هیبت کبر و منکر

فرشته سوال عذاب قبران

دو کس ناویان منکر و کبر

بونا و او قبره هر چه دینه خوار

بقهر و غضب دینه سر مرو و

بایمان المؤمنین

و النافقین اما الکفر و الکفر

ورد ان ان الداع المؤمنین
وانه في كل ليلة سمعوا الله
وتنطق جلا و بونها و ينادي
لكل واحد منها بصوت ضرب
وا من سكونها و اقا و ا و ا
امونان بل من احد نكتم سينا
وتبغنا في غنينا و غننا في غنينا
كبر و حصن شريكه فاحسونا
قبل ان تصير لنا باعجاب
الان كان فينا و اتقانا لا تنفخ
في سبيل الله و وصل العجم
و وبال علينا و المنطق
لغيرنا فان
انفرض
جمع مطلبه ان الارواح
جزا

و ينوب سي سرباك اهو مطا لير

اعانه له و در

جمع مطلبه ان الارواح

جزا

فان الله اعلم بما في القلوب

كلما غرنا اهل البيت

في روج ذلك النور

الكلير سلطان الارز في سوال

وتختلف

والتا قد عكرك فيكم على طبعه المراء الخدين في الوقت

والواحد والامن السابعة لفظي فيها فيقبل لكل ان

الحظ هو دون غيره وان الله يعين من العجز

وتسبهم بما لا يوسل للواحد اثنان كما في الجاه

اعماله حقا بين جسمه ورتة

وما ملكان اسودن بخزان الارض باينا بما هما

شعورة واوله بخزان الارض كلاهما كالوع

عنا بن عباس بن علی بن ابی طالب قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من قرأ من ضعفه القبر من ابواب القبر
في قبل السؤال وقد قال الشهاب بن محمد كانت
عامة الصالحين وغيرهم وقد قال الشهاب بن محمد كانت
بغية القبر وانه لا يجزيها صالح الا غير ما كان له عليه وسلم
في حديث سعد بن معاذ لو كان احد من بني ابي لهنا
الاطفال قبل ان يطعم حتى يرضه القبر ينعف ورد
من قرأ قل هو الله احد من فتنه القبر ولا يعطه الله
ماة حتى امن من فتنه القبر ولا يعطه الله
وكذا الانبياء والعصم من غلب القبر وقتته
احدنا ان اعدا الله من غلب القبر وقتته
واحدة القبر فلا يخرج احد منها لكن المؤمن بقية
القبر كما قال الكافر فضمة حتى عداوة
وشقة واما الكافر فحتى عداوة
وليفضة دون الحسن السجود على
فانما ابن جحى على من جرد معرف
وقد يقول من
اليدوي
القطر
من زينة القبر عند قول المكين
لنفاق بعدد دون من يثبته الله
بالقول القابت
شك قيل
الموت يفتنون
في قلوبهم اي يسلكون
سبعة ايام هل لاصل اجاب
يقول نعم لها اصل اصبل والاداء الفتنه
سؤال المكين بوتي حتى اتم يفتنون في القبور
فيقال يا مملك بهذا ودوي قال لعمري انت اذا دانت منك
وتقبل فانا القبر في مرسل فتن القبر لانه الكور وناكورد ومان وفي مرفوعة
اربعه مشدودين وناكورد وومان وعلما انه ليس في سبعة ايام معارضة للاحاديد
الصحة لا تها مطقة وهذا فيه زيادة فوجب قبولها قال الترمذي في سؤال اللوح عن الميت صلته واني
والسؤال في ما بعد اليوم الاول تاكد فيها اتم لا يسلكون عن شي سوى لا كونه في السؤال الاوكر
والثقلون عند اتم العلماء رفي على انه

حضرت رسول كوی دنا سے

دینم کعبیه کی شجره اناسی

اللہ ضامو محمد بن محمد بن محمد

ذی الحجة ایام نبی سریم

قبلم کعبیه بو اهل اسلام

دینم اسلام موفر آتم امام

تا می لا ادوی نغوذ بالله

بی ایمان بی نازانی الا

هر چند او یما و زار بو تا وارکن

دینه بر کر زین محمد بنی ناکن

بو فتنه بازو طارت نا تمیز

زبار عذاب کور ایش و غیر

که مکر شیطان بخاتمان نابع

تحقیق بدمان ناروح تیغ

ذی من ضام تو خرفاوی

لو وخته شیطان دینه بر جاوی

یا خدا بخاتمان بدله کوی و ا

یا پیغمبرم و سوسه دوا

لبو منافق دین تا جل روش کلان

سؤال بو مؤمن دین تا جوت دور

لی بیج نارسن چاکان پاکان

لی بیج نارسن چاکان پاکان

عنا بن عباس بن علی بن ابی طالب قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من قرأ من ضعفه القبر من ابواب القبر
في قبل السؤال وقد قال الشهاب بن محمد كانت
عامة الصالحين وغيرهم وقد قال الشهاب بن محمد كانت
بغية القبر وانه لا يجزيها صالح الا غير ما كان له عليه وسلم
في حديث سعد بن معاذ لو كان احد من بني ابي لهنا
الاطفال قبل ان يطعم حتى يرضه القبر ينعف ورد
من قرأ قل هو الله احد من فتنه القبر ولا يعطه الله
ماة حتى امن من فتنه القبر ولا يعطه الله
وكذا الانبياء والعصم من غلب القبر وقتته
احدنا ان اعدا الله من غلب القبر وقتته
واحدة القبر فلا يخرج احد منها لكن المؤمن بقية
القبر كما قال الكافر فضمة حتى عداوة
وشقة واما الكافر فحتى عداوة
وليفضة دون الحسن السجود على
فانما ابن جحى على من جرد معرف
وقد يقول من
اليدوي
القطر
من زينة القبر عند قول المكين
لنفاق بعدد دون من يثبته الله
بالقول القابت
شك قيل
الموت يفتنون
في قلوبهم اي يسلكون
سبعة ايام هل لاصل اجاب
يقول نعم لها اصل اصبل والاداء الفتنه
سؤال المكين بوتي حتى اتم يفتنون في القبور
فيقال يا مملك بهذا ودوي قال لعمري انت اذا دانت منك
وتقبل فانا القبر في مرسل فتن القبر لانه الكور وناكورد ومان وفي مرفوعة
اربعه مشدودين وناكورد وومان وعلما انه ليس في سبعة ايام معارضة للاحاديد
الصحة لا تها مطقة وهذا فيه زيادة فوجب قبولها قال الترمذي في سؤال اللوح عن الميت صلته واني
والسؤال في ما بعد اليوم الاول تاكد فيها اتم لا يسلكون عن شي سوى لا كونه في السؤال الاوكر
والثقلون عند اتم العلماء رفي على انه

عنا بن عباس بن علی بن ابی طالب قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من قرأ من ضعفه القبر من ابواب القبر
في قبل السؤال وقد قال الشهاب بن محمد كانت
عامة الصالحين وغيرهم وقد قال الشهاب بن محمد كانت
بغية القبر وانه لا يجزيها صالح الا غير ما كان له عليه وسلم
في حديث سعد بن معاذ لو كان احد من بني ابي لهنا
الاطفال قبل ان يطعم حتى يرضه القبر ينعف ورد
من قرأ قل هو الله احد من فتنه القبر ولا يعطه الله
ماة حتى امن من فتنه القبر ولا يعطه الله
وكذا الانبياء والعصم من غلب القبر وقتته
احدنا ان اعدا الله من غلب القبر وقتته
واحدة القبر فلا يخرج احد منها لكن المؤمن بقية
القبر كما قال الكافر فضمة حتى عداوة
وشقة واما الكافر فحتى عداوة
وليفضة دون الحسن السجود على
فانما ابن جحى على من جرد معرف
وقد يقول من
اليدوي
القطر
من زينة القبر عند قول المكين
لنفاق بعدد دون من يثبته الله
بالقول القابت
شك قيل
الموت يفتنون
في قلوبهم اي يسلكون
سبعة ايام هل لاصل اجاب
يقول نعم لها اصل اصبل والاداء الفتنه
سؤال المكين بوتي حتى اتم يفتنون في القبور
فيقال يا مملك بهذا ودوي قال لعمري انت اذا دانت منك
وتقبل فانا القبر في مرسل فتن القبر لانه الكور وناكورد ومان وفي مرفوعة
اربعه مشدودين وناكورد وومان وعلما انه ليس في سبعة ايام معارضة للاحاديد
الصحة لا تها مطقة وهذا فيه زيادة فوجب قبولها قال الترمذي في سؤال اللوح عن الميت صلته واني
والسؤال في ما بعد اليوم الاول تاكد فيها اتم لا يسلكون عن شي سوى لا كونه في السؤال الاوكر
والثقلون عند اتم العلماء رفي على انه

يقال لطلحات
 ما قال في فقاذاهم
 بالثابتين اللاتين
 يقال ان اللاتين
 عجميات القبا كقولهم
 امة وضربان صفا
 طول كل نصف صفا
 اديعت النسمتو
 عن كل نصف صفا
 شيا من الف سنة
 ويقال ان الشمس
 منهم ثلثة صفوات
 والباقي لغير وروي
 من رسول الله
 صلوات الله وسلم
 انه قال ان اتقى
 ما وعشرون صفا
 ومنها هو الحج وصفه
 المؤمنين انهم ينفقون
 غن التجارين ووقف
 الكافين انهم سود
 الوجوه صفون مع
 الشاطرين وقايق
 الاخبار من
 دوة الناصحين مدونة

وغيره وانه عطاء من مسلم او مسلمة يموت ليلة الجمعة او يومها الا وفي عذاب القبر
 وفسنة القبر ولحق الله ولا حساب عليه وجاء يوم القيامة ومع شهود يشهدون له
 وروى جابر عن رسول الله صلوات الله عليه وسلم انه مات يوم جمعة او طايح
 او ليلتها اجبر من عذاب القبر وجاء يوم القيامة وعليه طايح الشهداء
 قال ابن القيم عذاب القبر قسمان دائم وهو عذاب الكفار وبعض العصاة و
 منقطع وهو من خفت جرائمهم من العصاة فانه بعد ببحسب جرائمهم ثم
 يرفع عنهم بدعاء او صدقة او نحو ذلك اى او بل حوله الجمعة او شهر رمضان
 كما في شرح الصدوق والسيوطي فقلنا عن روض الواسين انه بلغنا ان الموتى
 لا يعذبون ليلة الجمعة نفسها هذا الوقت قال ويحتمل اخضاص ذلك بعضا
 المسلمين دون الكفار وعم التسع في بحر الكلام فقال ان الكافر يرفع عنه
العذاب يوم الجمعة وليلتها وجميع شهر رمضان واما المسلم العاصي فانه
 يعذب في قبره لكن يرفع عنه العذاب يوم الجمعة وليلتها ثم لا يعود عليه العذاب
 الى يوم القيامة وان مات يوم الجمعة او ليلتها يكون له العذاب ساعة واحدة
 وضعفة القبر كذلك ثم ينقطع عنه العذاب ولا يعود الى يوم القيامة
 اى القلائد في تلخيص النفس الغوايب على العقائد المنظومة التي هي في التوبة

لا ينقطع العذاب عن
 الكفار قط عن ابن
 عمر رضي قال قال رسول
 الله صلى الله عليه وسلم
 عرض على النار بالقدات
 والعش كما في الآيات
 لرفعون وقوم يقال
 بنا فقلنا ان
 يعذبك اذ يوم
 القبر من قنادى دمل بولك

وقد جاء في الخبر ان
 النبي والغازي والعالم و
 الشهيد وحافظ القرآن والمؤذن
 والمرأة اذا ماتت في نهارها
 ومن مات يوم الجمعة او ليلتها
 ظهر الناس يوم القيامة كالرجال
 عافية رضي الله تعالى عنها النبي عليه السلام
 بعضهم بعضا فترى النبي على السلام
 انفس الناس يوم القيامة من سدة لا ياكلون ولا يشربون فترى
 شان يفضي بقوم اديبين سدة لا ياكلون ولا يشربون فترى
 ومن يبيع الى ساقية ومن يبيع الى بطنه ومن يبيع الى صدره
 من يعرف فيها والعرف يكون من طول الوقت وقالت فقلت يا رسول الله هل
 وشبان وادعيا كما في يوم القيامة وكل الناس حياهم وموتهم
 الا الانبياء وادعيا كما في يوم القيامة وكل الناس حياهم وموتهم
 فانهم ساء لاجع لهم ولا عطف ولا عطف
 لياقون باصمهم الى الجحيم
 بيت المغنم يارض
 يقال ان الناس

فأما أخرج الأمامي في مسنده عن خالد بن معدان قال بلغني أن أكرم من جلد من صاحبهما في القبر يقول اللهم ان كنت من كتابك فسقني فيه وان
فأما أخرج الأمامي في مسنده عن خالد بن معدان قال بلغني أن أكرم من جلد من صاحبهما في القبر يقول اللهم ان كنت من كتابك فسقني فيه وان
فأما أخرج الأمامي في مسنده عن خالد بن معدان قال بلغني أن أكرم من جلد من صاحبهما في القبر يقول اللهم ان كنت من كتابك فسقني فيه وان

أيا هموشوي سورة تبارك

سوره قل الله و تسبح يونس

تسبح جل دفعه قل الله كعبه يال عسوق حتى كه برى كبر

عذاب نابرين تحقيق امانه

جمن مان وكه بهشت دين فضاك بعضى نار زين كن وترو خاك

وكو انبا و علما وشهيد

مردوزانى خرابى باجاك

ابوه هيج ملكين له سر قبور

له بخت قبر و عذاب سؤال

بخوبنى له كل سجده مبارك

له خوشى مرك بخوبنى هر كس

تار و تقيامت بعين بزرانه

بعضى نار زين كن وترو خاك

قار يو مؤذن بى رب زرد

كى ديشوا و ديبا و دينيه ناو خاك

هيجك نازانى غير ضاى غفور

بى باور بنى نكى قبل قال

وليت بالطاعون ان كان يعلم انه لا يصيبه الا كتابك

وقال النبي و الملائكة ومن قرء سورة الاخلاص في زمن

موت ما مفرح و اما حفظ القبر فله اجر منها احد كمن المؤمن

بعض القبر كما تقم الممره السنونوه في الهاضمة فانها

وسقفة و اما الكاف فيمنه ضمه عدوة و بعضه فانها

ختمت لا تاكل الارض اجسام الانبياء و العلماء و

الشهداء الذين يقتلون في سبيل الله و قادى القرآن

و المؤمن احسانا لله تعالى و در لحن التسوي

في حاشية القامه روى

عن النبي صلى الله عليه و آله و سلم ان من قرء سورة الاخلاص في قبره

تبارك الملك مثلها حديث

المن من تبارك فاحسنه وانها تكون كالتي تجعلها عليها فتنسج و تنسج من عذاب القبر

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

و في تبارك الملك مثلها حديث

از جمله چیزاتی که اولاد آن منقطع شود
 یکی فرزند است که دعای او پس از موت پدر است
 میباشد و بعد بر سر درخت و درختی که در آنجا
 نمیند و بر درگاه آن باشد که رسول صلی الله علیه و سلم میگوید
 و در آن صبیغ وی باشد که رسول صلی الله علیه و سلم میگوید
 که طفل را گویند در بهشت بخورد از بیست و نه روز
 بیگانه گویند که کسی گفت و میگوید و فرمود
 صلی الله علیه و سلم جای کسی که طفل را در بهشت
 چنان که من ترسیدم طفل را در بهشت
 نیست بگردد و در قبر است که اطفال بر سر
 جسد خود و یکبار فرود بر زمین بر آرزوی
 خود که در میان جمع روند و اگر کسی در بهشت
 خود بود در بهشت برود یکبار سعادت موده

نقول اللهم الهی اهل
 اهل و ذری علی ایدی
 جانیه کل اولاد
 الی انما با الیوم
 فیقول ان کانتم
 فقولن الایه
 و ما فی عنده ما
 اذا قرئ
 ارباب و هک
 وسطه حقه
 القیامه مال و لا یبذل
 هم لا یبذل

بعضی هکله کریم زود بسوین
 دگون پاکبان هم بسر زود
 بگریه و ما وار علاج ناگرس
 مرضا رحمی کجا بحالمان
 دوتن بالعباد الایه
 الی الله ان الله
 و اوفی امری

هر روز سه مرتبه زور نزدیک و بجا

همیشه سه مرتبه در وقت جشن کبر

کر اولادیک بطرف مرد بجا
 کوی ول وقت میزان در نه لا
 اولادیک در بنویسکات بودکات
 کافه اولادیک بجهم الایه

آورد و نفس خوی دکالومه
 و لی آبی حیم کرد تقصیر خوم

عرق در به خوار و کلید و جوش
 بقدر کناه بدن دپوش

و چون در این آیه دعا بر آید در وقت
 خالیه با سستی اولاد الایه
 المومن علی الوقیه و دم
 و یوفی الناس العرف علی انواع خلقه و کیف لا
 یكون العرف و الملقن اولاد و قد قرئت الشمس
 و یضاهف حرمها سبعین مرتبه قال بها لها
 کولفت الشمس الا ان یقینها یوم العاصه و الصلوة
 لا حرقه الا ان یقینها یوم العاصه و الصلوة
 و الضیاعان حج یطوفون
 علی ایاهم کلهم
 من انهار
 العقیقه لغه شعرا من
 المولود و شعرا ما یبذل
 عند خلق شع و الاصل فیها ان الصبیح
 الغلام منهن بعقیقه
 و شعرا ما یبذل
 عند خلق شع و الاصل فیها ان الصبیح
 الغلام منهن بعقیقه

بعضی هکله کریم زود بسوین
 دگون پاکبان هم بسر زود
 بگریه و ما وار علاج ناگرس
 مرضا رحمی کجا بحالمان
 دوتن بالعباد الایه
 الی الله ان الله
 و اوفی امری

منه ان الله بهل يؤذن الامان مع الحسنات

وايان فرموده تر از وی عقباً

عکس نیست شایان دنیا

فاجاب بقوله العقبى عن الحکم والترغى اذ
لا يؤذن لانه لا يقابل اذ لا يمكن كون الانسان يجمع
ابنائاً وكفراً وانه الاحاديت قابضه وذن مؤذن
بان المراد الزيادة فيه على الواجب

در وقت کشته کردار

لای خیر بود و نور لای شر بود و خوار

چی بپوشه ارض آسمان

هر لایکیا بی شک و گمان

بوده بر روی هر کسی بد

بک نیکه نازد خالص بود

هر کسی که فریبو بحاله مردی

باشیطان سلب ایمان کرد

او هیچ حساب بر سپینی نیست

جسکای جمع به آبولی به

بانه مسلمان چی کشته کارن

لکنه خویان مجالت بان

بعضی خدای رحیم پدید

بعضی خدای رحیم پدید

خفا هزار کس بر حساب

و چون بهشتی ترس عذاب

فان الله بهل يؤذن الامان مع الحسنات
فاجاب بقوله العقبى عن الحکم والترغى اذ
لا يؤذن لانه لا يقابل اذ لا يمكن كون الانسان يجمع
ابنائاً وكفراً وانه الاحاديت قابضه وذن مؤذن
بان المراد الزيادة فيه على الواجب
خاتمه ابن جی عا
فان الله بهل يؤذن الامان مع الحسنات
فاجاب بقوله العقبى عن الحکم والترغى اذ
لا يؤذن لانه لا يقابل اذ لا يمكن كون الانسان يجمع
ابنائاً وكفراً وانه الاحاديت قابضه وذن مؤذن
بان المراد الزيادة فيه على الواجب
خاتمه ابن جی عا
فان الله بهل يؤذن الامان مع الحسنات
فاجاب بقوله العقبى عن الحکم والترغى اذ
لا يؤذن لانه لا يقابل اذ لا يمكن كون الانسان يجمع
ابنائاً وكفراً وانه الاحاديت قابضه وذن مؤذن
بان المراد الزيادة فيه على الواجب
خاتمه ابن جی عا

لای خیر بود و نور لای شر بود و خوار
هر لایکیا بی شک و گمان
بک نیکه نازد خالص بود
باشیطان سلب ایمان کرد
جسکای جمع به آبولی به
لکنه خویان مجالت بان
بعضی خدای رحیم پدید
و چون بهشتی ترس عذاب

در وقت کشته کردار
چی بپوشه ارض آسمان
بوده بر روی هر کسی بد
هر کسی که فریبو بحاله مردی
او هیچ حساب بر سپینی نیست
بانه مسلمان چی کشته کارن
بعضی خدای رحیم پدید
خفا هزار کس بر حساب

منه ان الله بهل يؤذن الامان مع الحسنات
فاجاب بقوله العقبى عن الحکم والترغى اذ
لا يؤذن لانه لا يقابل اذ لا يمكن كون الانسان يجمع
ابنائاً وكفراً وانه الاحاديت قابضه وذن مؤذن
بان المراد الزيادة فيه على الواجب
خاتمه ابن جی عا
فان الله بهل يؤذن الامان مع الحسنات
فاجاب بقوله العقبى عن الحکم والترغى اذ
لا يؤذن لانه لا يقابل اذ لا يمكن كون الانسان يجمع
ابنائاً وكفراً وانه الاحاديت قابضه وذن مؤذن
بان المراد الزيادة فيه على الواجب
خاتمه ابن جی عا
فان الله بهل يؤذن الامان مع الحسنات
فاجاب بقوله العقبى عن الحکم والترغى اذ
لا يؤذن لانه لا يقابل اذ لا يمكن كون الانسان يجمع
ابنائاً وكفراً وانه الاحاديت قابضه وذن مؤذن
بان المراد الزيادة فيه على الواجب
خاتمه ابن جی عا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

امام ثالث اشرف في التودين

از گوهر خداوندی روزگار

بخاتیان دبی چند هزار نفر
بغد موی حیوان طایفه نهم

وختی مایوس بون اهلایه
نومید

چند هزار کسی که بدد
بدر

لود و اهلویان بخوف خطر
بترس

برجای باقی امان بکس
بیتناهم

نوب رحمت حق تعالی به
بذلک فضل العظیم الایه

عقوبان دکا که زمره بشر
لجنته

درون بوطرف جنت سفر
بمکن

در بیان کیفیت بل صراط و مرد کردن بران و تفریق آن

بشر تر که الماس ک شواریک
بشیر

بهست یک هزار سال یکیمه
بوان شک الا و اذها و اذیمه

لبوانس جن یکسر معبره
بکونیه بارضایا باد آن عادتیک

اینها را در حدیث آمده است که
بشر تر که الماس ک شواریک
بشیر
بشر تر که الماس ک شواریک
بشیر
بشر تر که الماس ک شواریک
بشیر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بایک زانو درسته و کوفه
تا با این پا ده اسرودی بسیم
توت زاده صراط برآورد و مال
بسی بر یکجا نماند هزار سال
باز سال شش رست هزار بالا
هزار سه هزار و بیست هزار سال
کسر و ادوی لی دکن شمال
مردم بگردن بجز و مال
چون اوه خانه بکار
در نزد خانه تا و در نزد و نار
بعضی کسان در دهن خوشی و او
هیچ مرد صراط ناپسند بجا و ۷

و ریایه لم ری تختی کل نوا
لم ریکه لات و الوی و گوے

و شغل نفس است بر من کازنه الصراط فاجاب بنور
و جمع بکل لای علی المناقین و قد صرح الغیبی بان
الاف صراطین صراط لعمری الله ان من یصل الیه
حساب و من یفترق عن النار و صراط الیومین فاقده
و یعلم ان من یفترق عن النار و صراط الیومین فاقده
الکفار لا یزول عن الصراط و صراط الیومین فاقده
من اللغی الیه قبل نصب الصراط و صراط الیومین فاقده
ایضا قبل الظاهر لای علی الا المناقین و الیومین فاقده
نقد و دود و العبدیت انهم یملون علیهم بفسقون و النار و الکفار
من یضرب الیه من النار و صراط الیومین فاقده
علیه خانه ابن حریز و صراط الیومین فاقده

طول ج ندین اسر کفتوی
جون بدار ووی بودیش و ادرے

آخر بو تعذیب باکان دوے
جاکان باکان یکمان ناگوے

طناف باز اے کس لوج ناگون
طناف باز چاک ریکه حق اون

باغ کس کالو و دو و ماون
کناہ خوبان عفو مکر اون

بیا و جاکان درون و کس
اما بیا و خراب صاحب فقصر

لیر صراط بصد در دو خم
بیا و جاکان درون و کس

در بیا لغزین عاصیا و افتادن کافران
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

نغوذ با لله لو بد بختیبه
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

اول بقلای سنین ادرے
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

اول چهار دیدن لنگر آسن
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

و عن قول رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما كان يوم القاتل دفع الله لكل
صلم يهوديا او نصرانيا فيقول هذا
فناؤك من النار و في آية اخرى لا يوح
دخل مسلم الا دخل الله مكانه من النار
يود يا و نصرتي الحديث تذكره القسطنطين
درة التاصيين في الخبر الثمانية سورة المدثر و در

بیا و جاکان درون و کس
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق
کافران و حیران بمیک دوزخ و توفیق

وادی که در آن مرغها
وادی است و در او آری
و در آن مرغها و شکله
نماز آنستین و در آن
مغز را او را و در
بر او در آن شکله
انفعی در او در آن
بر یکی مغز را در آن
کاقران و مغز را
که یکس است با آن
شده از او در آن
بر او در آن شکله
وضعه یکی از او در آن
فوضده که از او در آن

بنا و سوپو قلب او رز بپزند

سرکات هلدر ریو بر دیته خوار

بله اول جار زور زور کوه تر

برم دستور هتاقی و ا بے

پغفر فرموی اخی جبرئیل

فرموی لو وخته دوزخ خلقاوه

درین نوک بی امری جبار

تی فکره ملک بو معصومیه

کافران دلین کمر بوین دگرین

اسقان گوشت بیکه اسهلزنی

دوباره و یکن هرک اول جار

دپسان دستور له اول جار

هر عذاب در پو مردن ناچه

بوج پی مکنی کز اسرافیل

للامان خوشپو فرج نماده

بکین بین له اصحاب نار

چنده ترساون تو قصت حیم

بان بنه در ری چاکه دگرین

بجودی عا و در

چشم که جگره از او در آن

بیکه با او ا هم مغز را از او در آن

چنانکه آن کس که از او در آن

بدر ز جانی می نون نند مکتوب

عذیبند چندان خطا

مطالع الله علیه و سلم قال ما خلقک

اسرافیل از او در آن

قال ما جفت لی عین من فاعنه ان جی و

فلیقینی فیها من الایات

بجودی عا و در

الذین اتبعهم کتاب یعرفون

وادی که در آن مرغها وادی است و در او آری و در آن مرغها و شکله نماز آنستین و در آن مغز را او را و در بر او در آن شکله انفعی در او در آن بر یکی مغز را در آن کاقران و مغز را که یکس است با آن شده از او در آن بر او در آن شکله وضعه یکی از او در آن فوضده که از او در آن چشم که جگره از او در آن بیکه با او ا هم مغز را از او در آن چنانکه آن کس که از او در آن بدر ز جانی می نون نند مکتوب عذیبند چندان خطا مطالع الله علیه و سلم قال ما خلقک اسرافیل از او در آن قال ما جفت لی عین من فاعنه ان جی و فلیقینی فیها من الایات بنستم فی الصلوة فلما سلم فضحک لی فنبستت له کما یخط المبداء

وادی که در آن مرغها وادی است و در او آری و در آن مرغها و شکله نماز آنستین و در آن مغز را او را و در بر او در آن شکله انفعی در او در آن بر یکی مغز را در آن کاقران و مغز را که یکس است با آن شده از او در آن بر او در آن شکله وضعه یکی از او در آن فوضده که از او در آن چشم که جگره از او در آن بیکه با او ا هم مغز را از او در آن چنانکه آن کس که از او در آن بدر ز جانی می نون نند مکتوب عذیبند چندان خطا مطالع الله علیه و سلم قال ما خلقک اسرافیل از او در آن قال ما جفت لی عین من فاعنه ان جی و فلیقینی فیها من الایات بنستم فی الصلوة فلما سلم فضحک لی فنبستت له کما یخط المبداء

وادی که در آن مرغها وادی است و در او آری و در آن مرغها و شکله نماز آنستین و در آن مغز را او را و در بر او در آن شکله انفعی در او در آن بر یکی مغز را در آن کاقران و مغز را که یکس است با آن شده از او در آن بر او در آن شکله وضعه یکی از او در آن فوضده که از او در آن چشم که جگره از او در آن بیکه با او ا هم مغز را از او در آن چنانکه آن کس که از او در آن بدر ز جانی می نون نند مکتوب عذیبند چندان خطا مطالع الله علیه و سلم قال ما خلقک اسرافیل از او در آن قال ما جفت لی عین من فاعنه ان جی و فلیقینی فیها من الایات بنستم فی الصلوة فلما سلم فضحک لی فنبستت له کما یخط المبداء

وادی که در آن مرغها وادی است و در او آری و در آن مرغها و شکله نماز آنستین و در آن مغز را او را و در بر او در آن شکله انفعی در او در آن بر یکی مغز را در آن کاقران و مغز را که یکس است با آن شده از او در آن بر او در آن شکله وضعه یکی از او در آن فوضده که از او در آن چشم که جگره از او در آن بیکه با او ا هم مغز را از او در آن چنانکه آن کس که از او در آن بدر ز جانی می نون نند مکتوب عذیبند چندان خطا مطالع الله علیه و سلم قال ما خلقک اسرافیل از او در آن قال ما جفت لی عین من فاعنه ان جی و فلیقینی فیها من الایات بنستم فی الصلوة فلما سلم فضحک لی فنبستت له کما یخط المبداء

وادی که در آن مرغها وادی است و در او آری و در آن مرغها و شکله نماز آنستین و در آن مغز را او را و در بر او در آن شکله انفعی در او در آن بر یکی مغز را در آن کاقران و مغز را که یکس است با آن شده از او در آن بر او در آن شکله وضعه یکی از او در آن فوضده که از او در آن چشم که جگره از او در آن بیکه با او ا هم مغز را از او در آن چنانکه آن کس که از او در آن بدر ز جانی می نون نند مکتوب عذیبند چندان خطا مطالع الله علیه و سلم قال ما خلقک اسرافیل از او در آن قال ما جفت لی عین من فاعنه ان جی و فلیقینی فیها من الایات بنستم فی الصلوة فلما سلم فضحک لی فنبستت له کما یخط المبداء

در بعضی از اوصاف غریب بعضی را بیان نمود که در
کتاب استخوان برگی مختار جزء نرسید و در آنجا از افضیال
دارد فرمایند بزرگ و دراز است و اگر کسی از افضیال
یعنی مارگی بزرگ که در دو رخ است بر زمین ببرد
آرد و پخت کند پس از آن گدازه بر زمین ببرد
تا بقیامت یعنی روی زمین بگری دهن و بپیدی
نفس او بسوزد چون بروسد که بر زمین زده جان
پسوزد که دیگر گدازه اندر زمین مکتوب برین

و در بعضی از اوصاف غریب بعضی را بیان نمود که در
کتاب استخوان برگی مختار جزء نرسید و در آنجا از افضیال
دارد فرمایند بزرگ و دراز است و اگر کسی از افضیال
یعنی مارگی بزرگ که در دو رخ است بر زمین ببرد
آرد و پخت کند پس از آن گدازه بر زمین ببرد
تا بقیامت یعنی روی زمین بگری دهن و بپیدی
نفس او بسوزد چون بروسد که بر زمین زده جان
پسوزد که دیگر گدازه اندر زمین مکتوب برین

کتاب فی الحقا با الازد
در عالم غیب تنگ کینه
از کبر و انقباض خلق
بمقتضای کتب غیبیه
مفصلت رسالت جبر
نصرت روز جزا
باجتاهای کتب الاغناد و الایام
از غنچه کهنه کسب خلق الایام
انفقا و کف المخططن الناس
والجلاد و مع النفا و الایام
۹۶ جای غنچه آرد در کتب غیبیه
۹۶ غنچه آرد در کتب غیبیه
۹۶ غنچه آرد در کتب غیبیه

خدا فرمودی جی ما بوسه
با مر خدا زبانان موردن
فراع و غوغا و ناوار زوردن

مار و دوشکه که کشت خراب
دست کراون هموله آکر
خدا خلق کردون

کرمای و حی نازوی سوزه
هر کس پیوه دن بوی و او پلایه
بهر کس پیوه دن بوی و او پلایه

دو و او او زوی سیلان دکا
هر یک دیک استروک سپرون

دو و او او زوی سیلان دکا
هر یک دیک استروک سپرون

دو و او او زوی سیلان دکا
هر یک دیک استروک سپرون

دو و او او زوی سیلان دکا
هر یک دیک استروک سپرون

دو و او او زوی سیلان دکا
هر یک دیک استروک سپرون

دو و او او زوی سیلان دکا
هر یک دیک استروک سپرون

وَأَنْتَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا الدَّهِيَّةُ
وَالْفُفَّةُ وَالرَّيْفُ فَأَنْتَ بَيْتُ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ

وَأَنْتَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا الدَّهِيَّةُ
وَالْفُفَّةُ وَالرَّيْفُ فَأَنْتَ بَيْتُ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ

وَأَنْتَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا الدَّهِيَّةُ
وَالْفُفَّةُ وَالرَّيْفُ فَأَنْتَ بَيْتُ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ

هَرَسَ بُولُ بِيْزَكَاتِ نَدَا

هَرَسَ بُولُ بِيْزَكَاتِ نَدَا

هَرَسَ بُولُ بِيْزَكَاتِ نَدَا

بِعْنِي بُوْبَارَه رُوُو تَشْنَعِ
دَحْنِي مَحْتَقِي جُوْبِيْن بُوْزَكَاتِ
وَيَتُوْ بِيْشُوْ وَاْمُوِيْ بِيْ دَحُوْنِ

بِعْنِي بُوْبَارَه رُوُو تَشْنَعِ
دَحْنِي مَحْتَقِي جُوْبِيْن بُوْزَكَاتِ
وَيَتُوْ بِيْشُوْ وَاْمُوِيْ بِيْ دَحُوْنِ

بِعْنِي بُوْبَارَه رُوُو تَشْنَعِ
دَحْنِي مَحْتَقِي جُوْبِيْن بُوْزَكَاتِ
وَيَتُوْ بِيْشُوْ وَاْمُوِيْ بِيْ دَحُوْنِ

هَرَسَ نِيْدَابِيْ زَكَاتِ اَوَانِ
لَايَ بَعْضِ بَيْتِ دِيْنِ لِيُوْبَا

هَرَسَ نِيْدَابِيْ زَكَاتِ اَوَانِ
لَايَ بَعْضِ بَيْتِ دِيْنِ لِيُوْبَا

هَرَسَ نِيْدَابِيْ زَكَاتِ اَوَانِ
لَايَ بَعْضِ بَيْتِ دِيْنِ لِيُوْبَا

دَرْيَا نَامَهَائِي طَبَقَاتِ دُوْرَخِ كِه اَرْكَبِ خَاصَّةً بَرَايِ كَسْرِي مِيْشُوْد اَعَاذَنَا اللهُ مِنْهَا

بِاطَبَقَاتِ دُوْرَخِ بِيَانِ كَمْ
بَيْنِ اِمِ دِرْكَائِي نَاوُ دِرْكَائِي تَرِ

بِاطَبَقَاتِ دُوْرَخِ بِيَانِ كَمْ
بَيْنِ اِمِ دِرْكَائِي نَاوُ دِرْكَائِي تَرِ

بِاطَبَقَاتِ دُوْرَخِ بِيَانِ كَمْ
بَيْنِ اِمِ دِرْكَائِي نَاوُ دِرْكَائِي تَرِ

بِاطَبَقَاتِ دُوْرَخِ بِيَانِ كَمْ
بَيْنِ اِمِ دِرْكَائِي نَاوُ دِرْكَائِي تَرِ

بِاطَبَقَاتِ دُوْرَخِ بِيَانِ كَمْ
بَيْنِ اِمِ دِرْكَائِي نَاوُ دِرْكَائِي تَرِ

بِاطَبَقَاتِ دُوْرَخِ بِيَانِ كَمْ
بَيْنِ اِمِ دِرْكَائِي نَاوُ دِرْكَائِي تَرِ

آنکه اینها از اینها است
و بنده ما در آن ذلت است

معلوم که دوزخ خود طبقه
قائمها و نادریک با هم
تا از ما جدا باشد

بر طبقه که بود فرقی
خزوه فاعله
الحی و الحیوم
خزوه فاعله
الحی و الحیوم

اولها و غیر بومنا فغان
و اما در کتب ما
الانسان و
الافزون
تبیخه الغافلین

بسم سفره جمی کاجوت است
بسم سفره جمی کاجوت است
بسم سفره جمی کاجوت است

بسم سفره جمی کاجوت است
بسم سفره جمی کاجوت است
بسم سفره جمی کاجوت است

ششم سعیره لبوعیسا
ششم سعیره لبوعیسا
ششم سعیره لبوعیسا

جهنم لبولکعت احمد
جهنم لبولکعت احمد
جهنم لبولکعت احمد

لنا و سربانا دجوشی میسک
لنا و سربانا دجوشی میسک
لنا و سربانا دجوشی میسک

لنا و سربانا دجوشی میسک
لنا و سربانا دجوشی میسک
لنا و سربانا دجوشی میسک

لو بوم بیان که تعریف سقر
لو بوم بیان که تعریف سقر
لو بوم بیان که تعریف سقر

لو بوم بیان که تعریف سقر
لو بوم بیان که تعریف سقر
لو بوم بیان که تعریف سقر

سور و سپی بوش و کوز خال
سور و سپی بوش و کوز خال
سور و سپی بوش و کوز خال

سور و سپی بوش و کوز خال
سور و سپی بوش و کوز خال
سور و سپی بوش و کوز خال

و قال علی علیه السلام ان ابون اهل النار علی بن ابي طالب
من نار علی بن ابي طالب و ما علی بن ابي طالب من نار علی بن ابي طالب
لیس علی بن ابي طالب من نار علی بن ابي طالب
عنه ان قال ابو طالب کانه حریب تیبه الغافلین
عنه ان قال ابو طالب کانه حریب تیبه الغافلین
عنه ان قال ابو طالب کانه حریب تیبه الغافلین

و روی عن
البتی علی الله علیه و سلم
ان قال علی علیه و سلم
لجبرئیل علیه السلام کیف فی القار و ما
فقال یا حق سوداء فظلمت لوان
مثل حرف ابوة بوز من القار لا حرق
ما علی الارض و لوان تو با من ثیا بها
علق برین التار و الارض لمات اهل
الارض من نین و حرو و درایت فقال
البتی علی الله علیه و سلم با جبرئیل
صف لی جهنم قال نعم ان الله تع
لما خلق جهنم او قد علیها الف سنة
فا حثت ثم او قد علیها الف سنة
فا بیضت ثم او قد علیها الف سنة

اللآن

اللآن

روز شنبه در این کتاب

نیت بفرستد از علی بن ابراهیم

از اول صبح تا آخر روز یکبار

تسبیح عبادت که حضرت
کافیه در وصفه
او صفتش بسیار
باید نیت کرد
از روز شنبه
نیت کند و در هر روز
تسبیح کند

۱۲

الآن تا بیکه وک شوی و چو
تاریک

وای بیان کرده چه مشهور

فرموی پیغمبر هزار یو کربان

ایتر کافیه بوم مکه بیان
زیادتر است

وخته بوائت روح بسته در

مکر رحمت کا پادشای اکبر

کو باش هناما حضرت رسول

اغلب دکر یاودی بو ملول
کربان

چاک تی بفره بو کوره بیه

چند شوی بوه جوابی چه

زورتری انسان خدا ناسن

رقی تره دلپان لبره اسن

ورنه به بیستن امانه عموم
جیغ

بنوانا یوه دبوه هرک موم

دبوا یوه آی اهل مؤمنین

بنوانا یوه وک بفره اوین

چونکه دل رقی لخدانا ترسن

له آواپین لکسن ناسن

وَأَنَّ أَبْعَدَ قُلُوبِ النَّاسِ

مِنْ دِيْنِ الْوَجِيمِ قَلْبُ قَائِسٍ
دل رقی

اخذوا القیاس ان ذقنا ما اللذ علیهم و ان ذقنا ما اللذ علیهم ثم ان ذقنا ما اللذ علیهم
لذیة من قایس بن عب و زاد ریه قال ما اللذ علیهم و یسم ان ذ
اعلمکم و احب انکم اذ ذقنا ما اللذ علیهم
اخذوا القیاس ان ذقنا ما اللذ علیهم ثم ان ذقنا ما اللذ علیهم
لذیة من قایس بن عب و زاد ریه قال ما اللذ علیهم و یسم ان ذ
اعلمکم و احب انکم اذ ذقنا ما اللذ علیهم
اخذوا القیاس ان ذقنا ما اللذ علیهم ثم ان ذقنا ما اللذ علیهم
لذیة من قایس بن عب و زاد ریه قال ما اللذ علیهم و یسم ان ذ
اعلمکم و احب انکم اذ ذقنا ما اللذ علیهم
اخذوا القیاس ان ذقنا ما اللذ علیهم ثم ان ذقنا ما اللذ علیهم
لذیة من قایس بن عب و زاد ریه قال ما اللذ علیهم و یسم ان ذ
اعلمکم و احب انکم اذ ذقنا ما اللذ علیهم

برسید دل چه سود خواندن و عظم **نزد میخ آهنین بر سنگ**

فزان بدوار کلام حق

۱۰۷

ایستد فرصت بونو پشرو گشت **ورنه لودینا هیچ ندامت**

لوودوانه بهمان شدن

و عظم نصیحت بولدق سرد **وک میخ آسن ناچق له برد**

دورترین کلسی ضای جسم **اوتدلی رف بیتو آئیم**

استمقنا حجة التی بکبریا

معروف عجایب نویس کم نسی **زوز غافلج له هیچ ناپرسی**

انما من القاسم وانتم تنکون انکم اظلا و انتم تنکون انکم اظلا

هر چند زغای حق بیان دگ **اما بسپوده کر طاعت نه گ**

ایضا بهمان بر طارضا

کر چه دلی نویس نه و کوبود **ضدارجم زوره قط مبدل سرد**

لا تعقلوا من زحمة الله الا لاج

صد طبق رحمت دارد

چونکه پنخونی دما بوسی هر **ککهای کبیره حسابن هر**

افضل الله علی من یعملون و فضحکون و یسبحون

جارت کر با نوزاری صبح شام **ترس ابدت بی به دوام**

الایمان بین الخوف والرجاء حدیث

عمرت ضایع کردیشت سسین **نشانه مردن لتوظا هر بو**

نشانه مردن علامت حرکت

بعل کار بر این سخن دانه نیست
سودف بر خنده سخن ران مصالحه کوئی

قال صاحب التاریخ اول من غاب بایام
علی السلام غماری مدعی بیضا و نه طبیعت قال
ما یبایداریت قال انه سجاه و تقا لودی و وقاری
تقال یا رب زدنی نوراً و تقا را سرودی
قال اصبح صادی حینما التعمامة تیا حاشا
وی بنی الی صابین

خدا

قال في تامله مستحق
كفى الاسلام والفتنة
ازواج افرين
موسى سيد مرتضى است

خدا فرموده الشيب نور
قال في تامله مستحق
كفى الاسلام والفتنة
ازواج افرين
موسى سيد مرتضى است

فرمودى بر حمت من جيا وكم
العفو الحواجا
بالفتح ورتق من
از تقصير ورتق
عقوبت كرون

من بيم صديقه ولم خوش ديب
ان في الكلام قل
خدا فرموده الشيب نور

لم گفتگو به بادوس كو ناكم
فان نار جهنم اشك
خدا فرموده الشيب نور

دو زوخ زور نار يك زور كرم
فان نار جهنم اشك
خدا فرموده الشيب نور

شهر ما وار ما وار ما وار
فشاربون عليه من الحميم
فشاربون من شارب
الحميم الابه

آويان غساقه عين حيمه
ولا كرم الابه
وظل من نجوم لا بارود
ان في صوم وجم

قال في تامله مستحق
كفى الاسلام والفتنة
ازواج افرين
موسى سيد مرتضى است

ارسته فر صنه بوج لى بورى
قال تعالى يا ايها
الذين آمنوا
انظروا لعل
تقسطوا

شكر اسلام ريشم سى به
عنى الله تعالى
الايه

خدا فرموده الشيب نور
ان في الكلام قل
خدا فرموده الشيب نور

بچكن زوى بكسانا به
بجاده اجدها
ولا بايوم

با عين الغوطه كه زوخ كيم
نور و حقيقت
در زيارت نماز
دارد و مشوره

او كرم بوكن هم نال و شوم
بجز صورت كرم است
چون كسى او را بخورد
بمزد و ناله

خورد كيان ضريع فرض قوم
ان شخه از قوم طعام الابه
كفى الحميم
عابن آيت ليس لم طعام الامن
ان في صوم وجم

قال في تامله مستحق
كفى الاسلام والفتنة
ازواج افرين
موسى سيد مرتضى است

فان الذين كفروا قطعتم
عنهم ما رزقهم
من قبلنا
وهم قاع
من حديد
كلها
ارادوا ان يخرجوا منها
من غيب اعينها
اذ ذوقوا
عذاب الحق الابه

خدا فرموده الشيب نور
ان في الكلام قل
خدا فرموده الشيب نور

بچكن زوى بكسانا به
بجاده اجدها
ولا بايوم

با عين الغوطه كه زوخ كيم
نور و حقيقت
در زيارت نماز
دارد و مشوره

او كرم بوكن هم نال و شوم
بجز صورت كرم است
چون كسى او را بخورد
بمزد و ناله

خورد كيان ضريع فرض قوم
ان شخه از قوم طعام الابه
كفى الحميم
عابن آيت ليس لم طعام الامن
ان في صوم وجم

خدا فرموده الشيب نور
ان في الكلام قل
خدا فرموده الشيب نور

چون گویند بعضی را باده سخن گفته و بعضی را
 چوب نه بریزد تا زنهاش میزنند و در سوراخ غار
 اهل دوزخ را میخیزند و سوراخی در دوزخ گوسفند روی
 چون سوراخ سر نیزه و از یک نیک در میان آن تنگست
 بقدر امکان آن از آنس تنگتر میکرد و اهل دوزخ
 لباس از نظر آن درفش و لحاف در جهت خراب برای
 نقیب بر سر آن میپوشانند و هم من خراب برای
 و بر سر آن میزنند و از دوزخ دور میمانند
 اولی پاره پاره میکند و از دوزخ دور میمانند
 اینها از انواع عذابهاست مکتوب است

و الذی اوت علی الآيات القرآنیة والاحادیث النبویة ان
 بعض اللغات فی اللغة وبعضهم فی القاد و من فی النار کما
 یحس بانها و کلام یفتنون ما یخاف علیهم من قبل فی
 جلی و علما حاکمه این محسوس است
 و در معالم آورده که بر شی فرزند دوزخ مالک است و با او بجو
 یعنی دندانههای ایشان چون حرف در فرشته و اینجاب
 آتش از دهن ایشان چون حصارهای بلند مستحکم زبانها
 ایشان سافت سیریم که می آید و میان دوزخ
 هفتاد هزار کار فرود هر گوشه دوزخ که خواهر میگذرد
 مواهب فی اللغات مذکور
 و سبب بیگانه
 ازیت مسلمانان
 داوه از عت سستی نیست میرسد
 بدن خوردن چندان میخسند تا بیگانه
 به استخوانهای ظاهر میگرد و بعضی اهل دوزخ
 از بعضی بزرگتر میباشد و از مسلمانان حجت از
 اکت مجدی برای حشیدن شدت و کثرت عذاب
 بیان د و کوه بزرگ کرده میشود و دلیلش در قرآن موجود است
 و من تجمل یات با غل یوم القیامه کا فران و آنانکه سگنده اند
 ایبه الا بد در آن انواع عذاب معذب میشوند تا از گناه بک والایق با غل
 خاص چنان معذب میشوند پس شفاعت حضرت فرغ عالم حیات
 یافت به بهمت میروند عذاب است کند بیخ

و در بیت لوان قطعت من اذن و طرحت
 الی الارض لاضلعت علی اهل الارض
 معاشرتهم

عیش مخلوقات پاک ناخوش و کما
 سرور

او ان دکبرین که تنکی حلقوم
 ماوار ماوار به آوم بینند سر

که و چون انا و سک یک داوین
 کوره یان مالک با نوزده نفر
 دخانه دوزخ پنجا و هشتاد

کاشک و خوک داندن بشتر
 قایش گتن بریرینوکیان
 کوش بدنیان همودا و برتر
 لئو

زبانیه یعنی سخن سقور
 اوئده کورن هرکب بیچار
 بیستان دکن بعضی و کوور
 بشارت پت دکن بعضیکان

بد روی کلیو گرو لی بعضی
 کوش بدنیان همودا و برتر
 لئو

و در بیت لوان قطعت من اذن و طرحت
 الی الارض لاضلعت علی اهل الارض
 معاشرتهم

عیش مخلوقات پاک ناخوش و کما
 سرور

فانما انما خلق الله الحياء
لا الا الله وحده
ابن حبان

فانما انما خلق الله الحياء
كانت لها عظمة وكان
الرجل يمشي بها
وقالت

فانما انما خلق الله الحياء
ها بل يمشي بالآلة
قال ابن
الانسان

فانما انما خلق الله الحياء
وقالت التي
من
الانسان

هر كس در سخن هفتا بن

بوحاله مردی ابدی نابع

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب

الايان الا يخرج منها
من عزول من
في قلبه مثقال
لا يبعث النار من كان
قال النبي

بباكيان دینند در بخاتیان و در
بشفاعة او و خسته داخل هفتاد گن

بانه ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

در بیان حوض کوش و عدد بسیارهای آن و سابقش که پیغمبر مهم

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

دکونه نا و حوض کوش زلال

زیاد دینی بویان زینت جمال

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

بقد سیره بیاله و اله سر

ساخته او حوضه دین پیغمبر

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

و ک بفرسار و کله شیر سیر تر

بون خوشتره مشک گلین و ک

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

هر کس صلوات زور لی بداد

لو حوضه او زیبا تر پی دوا

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

نورانیو پیغش صاف جوان دین علی الوض

بشاد بوسرور بو بهت دهن

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

له ترس و وزخ دلم بر جوشه

وصف بهش زور له لام خوشه

سئل ما رزقهم افضل الله فضلهم الكون فاجاب
صلى الله عليه وسلم ليك الاسراع العقدة على
ماء الكون فاشترده في هذا العام دليل فضيلة
ولا يعارضه ان عطية الله لا يسهل الكون
عطية الله لنبيها صلى الله عليه وسلم لان
الكلام في عالم الدنيا لا الاخرة ولا صبر
ان الكون في الاخرة من اعظم جزاء نبيها
صلى الله عليه وسلم فما وى صعرك

وردی عند صلوات الله علیه وسلم ان قال بوردی
يوم الغیابة
اؤام ما
بکسرة الصلوة
على شرح دلائل
الجزات

7

وقال النبي صلى الله عليه وسلم ان نفاذ حق رسول الله صلى الله عليه وسلم حجة الله على العالمين

مرا با دوزخی و مغفرت فرغ
عن ابي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم ان نفاذ حق رسول الله صلى الله عليه وسلم حجة الله على العالمين

عن النبي صلى الله عليه وسلم ان نفاذ حق رسول الله صلى الله عليه وسلم حجة الله على العالمين

وقال صلى الله عليه وسلم ارض الجنة من فضة وثوبها من ابر
وان نفاذ حق رسول الله صلى الله عليه وسلم حجة الله على العالمين

بهشتیان اند بی خلافات

كوشه وكنار بنه بی زانه
فرمان برداران
لبو مطیعان جزا و مکافات
خوابی و بگیختن
و یاد دهن

قال تعالی فيها يدخلون

جنازاً یا كانوا يعملون

خدا فرموده در آن داخل شوند بپس

لودینا ربه تنزل دکا
مرتب

هر کس ما قوی دنیا طلب کا

دجن بو بهشت دلشاد شوند
فرخنده

فقیر به جهنم ال بر له دوله مند

حقیق لو دنیا جی بالا و جاگ

هر کس لم دنیا رفقا با ک

رحمت تان بی بی وصف بهشته
کوی لی زا کبرن کلزار و دشته

بعضیه کو هر بعضی زمره و نه
بعضیه لعد و بعضی یا قوه
قوم و بعضی ازت
بعضی زبرد جران صاف
بعضی البونه زور بشفاف
بعضی

والله اعلم
والموت ذلك فان من اكل مضطجاً لم يؤذنه ومن اكل جالساً لم يؤذنه ومن اكل قائماً لم يؤذنه ومن اكل قائماً لم يؤذنه
قال تعالی فيها يدخلون
خدا فرموده در آن داخل شوند بپس
لودینا ربه تنزل دکا
مرتب
دجن بو بهشت دلشاد شوند
فرخنده
فقیر به جهنم ال بر له دوله مند
هر کس ما قوی دنیا طلب کا
دجن بو بهشت دلشاد شوند
فرخنده
رحمت تان بی بی وصف بهشته
کوی لی زا کبرن کلزار و دشته
بعضیه کو هر بعضی زمره و نه
بعضیه لعد و بعضی یا قوه
قوم و بعضی ازت
بعضی زبرد جران صاف
بعضی البونه زور بشفاف
بعضی

بعضی صدف یا در سپید
چند قند و قند و چند باغیات
دیوار یا صاف و ک بلور پاکه کا

بعضی صدف یا در سپید
چند قند و قند و چند باغیات
دیوار یا صاف و ک بلور پاکه کا

لنا و قضا انداخت کوهن
له زک بود ایک له یک چاتر

دو و پیشش و ک بر آبر
لباسان سندن سبزو صبر
لین درخت دزو یا قوته
آسپور پوج میان بعد یک ورق
نه و شکی بایز نه سروی نشان

میوه یا ک نرنگه خوشبو و لذیزه
نه کین راوسن با خود پیش
انواع میوه و جمع طعمات

میهه یا ک نرنگه خوشبو و لذیزه
نه کین راوسن با خود پیش
انواع میوه و جمع طعمات

بعضی غیره انانیزی چه
خاک برد او کشت جواهرات
منع رویت ماورا نانا کا

برک حفا نوح و شیا لسن
برک حوریکه و الی سر حاضر

بروک شاکر و کت جوا بر
عقبه پور رف سوز به نظیر
گلای بهره عین در و نه
زور نرم لطیف تو او بر و نون
نه خدمت کردن رنج باغ و ا

خوش نام خوشترک تا زو تیره
دستیان و کجا پوزت ناکین
حلو او کوشت روون هم نقل ناک

خوش نام خوشترک تا زو تیره
دستیان و کجا پوزت ناکین
حلو او کوشت روون هم نقل ناک

بعضی صدف یا در سپید
چند قند و قند و چند باغیات
دیوار یا صاف و ک بلور پاکه کا

لنا و قضا انداخت کوهن
له زک بود ایک له یک چاتر

دو و پیشش و ک بر آبر
لباسان سندن سبزو صبر
لین درخت دزو یا قوته
آسپور پوج میان بعد یک ورق
نه و شکی بایز نه سروی نشان

میوه یا ک نرنگه خوشبو و لذیزه
نه کین راوسن با خود پیش
انواع میوه و جمع طعمات

میهه یا ک نرنگه خوشبو و لذیزه
نه کین راوسن با خود پیش
انواع میوه و جمع طعمات

بعضی صدف یا در سپید
چند قند و قند و چند باغیات
دیوار یا صاف و ک بلور پاکه کا
لنا و قضا انداخت کوهن
له زک بود ایک له یک چاتر
دو و پیشش و ک بر آبر
لباسان سندن سبزو صبر
لین درخت دزو یا قوته
آسپور پوج میان بعد یک ورق
نه و شکی بایز نه سروی نشان
میوه یا ک نرنگه خوشبو و لذیزه
نه کین راوسن با خود پیش
انواع میوه و جمع طعمات
میهه یا ک نرنگه خوشبو و لذیزه
نه کین راوسن با خود پیش
انواع میوه و جمع طعمات

وَقَدْ تَابَ التَّوْحِيدُ وَضَى الْقَدَمَةَ
عَنْ عَلِيٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوفًا يَجْتَمِعُ فِيهَا سُلُوكٌ وَلَا يَبِيعُ إِلَّا الْقُصُورُ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ فَإِذَا اسْتُرِيَ الرَّجُلُ صَوْرَةٌ دَخَلَ فِيهَا حَائِشَةً
أَوْ سَادَةَ الْعِبَادِ مَعَهُ

وَمَنْ لَمْ يَزَلْ يَلْمُ بِالْجَنَّةِ وَنَبِيَّهُمْ كَيْفَ يَكُونُ رَاحَةً
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَكُونُ حَاجَةً حَتَّى يَمُوتَ
يُغْفِرُ مِنْ كُلِّ عَمَلٍ سَلْبًا سَلْبًا
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَكُونُ كَمَا كَانَ الْمَقَالُ
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَكُونُ كَمَا كَانَ

خشل نزارك دپوشی له بر

اهل بهشت پاك دين حيران

دلين او انه بوضاي خدا

اپوه نوسو بون او ان شو پيار

او ان خريان د اكباد و مكين

خج غزايان كروه له دينا

طوبى داريكه بن له عمشته

بسپرستانه نوه سر و پير

له اعلا و ادنای پاك اهل جنت

له همون كتر بقدروى دينا

بلكه له بهشت تر بگه هزار سال

چو ارچو كه تياره يكيان بنكوبينه

دروا بو هوا سوار سپ تير تر

د برين انجا كين دگن سيران

نذكر و نشو نو پريان كروه بچدا

اپوه نان خور بون او ان روزه دار

اپوه بچيل بون بد خلق و مكين

اپوه نه ترسان له خدای كبريا

زور ميوه دار و هم زينت نشه

كلای پز آواز هر و ك بچ و پير

همو لوداره د بين له ذت

او ملك دولت پكرم دكا

بى عطا دكا خدای صاحب جلال

يك له شير صاف عجب شير پينه

الجبى خولاج

تغذیه ای است که در صورت نیاز
از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است

تغذیه ای است که در صورت نیاز
از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است

هنای بچون کم نامی لی بان
فورا یکی نرد پتوه جی بان
هر وخت آرزوی میو بان دج
که یکیک دخن دو پیدا دج
والبشتا نعمت تو او
بیشتهای نفس هم لذت جاو

insitut kurde de paris

تغذیه ای است که در صورت نیاز
از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
تغذیه ای است که در صورت نیاز
از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است
یعنی از طبیعت الهیه الهی است

که طعام گزوی عیش خوش کنی
که طعام گزوی عیش خوش کنی
که طعام گزوی عیش خوش کنی

اهل بیخه پاک دین حیران
اهل بیخه پاک دین حیران
اهل بیخه پاک دین حیران

دلین او از بوری ضای
دلین او از بوری ضای
دلین او از بوری ضای

که کشت خورده نه جسته نابه
که کشت خورده نه جسته نابه
که کشت خورده نه جسته نابه

بریا گو نیز خبیثی نابه
بریا گو نیز خبیثی نابه
بریا گو نیز خبیثی نابه

ایوه نام خورده و آن روز دار
ایوه نام خورده و آن روز دار
ایوه نام خورده و آن روز دار

یک شراب یکی آو به خوشه
یک شراب یکی آو به خوشه
یک شراب یکی آو به خوشه

اطرافین خنبل لاله و خوشه
اطرافین خنبل لاله و خوشه
اطرافین خنبل لاله و خوشه

ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان

شبه بخت کراوی دی لی نبرد خو
شبه بخت کراوی دی لی نبرد خو
شبه بخت کراوی دی لی نبرد خو

لود و اهل قدری و دجینه جی خو
لود و اهل قدری و دجینه جی خو
لود و اهل قدری و دجینه جی خو

ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان

که همان کتر بقدر روی و بنا
که همان کتر بقدر روی و بنا
که همان کتر بقدر روی و بنا

آو ملک دولت بی کرم دکا
آو ملک دولت بی کرم دکا
آو ملک دولت بی کرم دکا

ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان

ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان

ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان
ایوه که ز سران بخون پنهان

والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور

والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور

والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور

والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور

والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور
والذين آمنوا واتبعوه فذريتهم بايمان لقنا بهم ذريتهم وما لکنناهم من علم من نبي الا في القور

بقطع و اجماع طفل السلام
و جذ مرتبه باوكت و اكبان
خلاف تبايه اولاد كافر

لكن باو كبان و دون بو هت
كم نابی جزای خبر با كبان
بو هت و جن با بو نا و كمر

بعضه ذر
تموبان جوان بك سیدی
خرفی با و كزن بك خط سوره
لاى بعضه موس اولاد عمر

عین و اولاد
بنونان
خود بهمان
دیباوده انه

باصح خزان آدم پیغمبر
خولاصه كلام بیا و زن همو
هر ك حضا و هم حولى اولاد

و این نقل
کس پیشی نابی لزمره بشر
دلین نایان به هج کامبیکا مو
ببخصد غلام هیبه بو خدمت

غلام به پیوه حاضر شربت دار
واله سردستان کوز و سینه
که چو نوزه دور به لانه

بمش لبو خدمت انتظار
جام بزرگ معین
مت بو نیه و هم بی عله
و ك شكل باون بضع بار

بغلام به پیوه حاضر شربت دار
واله سردستان کوز و سینه
که چو نوزه دور به لانه

بمش لبو خدمت انتظار
جام بزرگ معین
مت بو نیه و هم بی عله
و ك شكل باون بضع بار

بغلام به پیوه حاضر شربت دار
واله سردستان کوز و سینه
که چو نوزه دور به لانه

بمش لبو خدمت انتظار
جام بزرگ معین
مت بو نیه و هم بی عله
و ك شكل باون بضع بار

وشرح القلم وعا الكا وشرح الطفال الكفا وشرح القلم عليه

عمر زن و بی له شازوه ساللا
هر لطف سرتا بری پی یان

ناسک لطف هم بلند بالا
عیب نقصانی نابین بری یان

لم دنیا زنی کرده شوی کرد
اوانای به شنی صد حوری تمام

دوری خوش خوبا به آضر مهر
و بدنه لکل ده هزار غلام

ای برادران
ولیم هر کجی و کت در مرجان

من لعمر کجا او جمع حوران
کم بطنی کنش و لا جان

کر آو و میان بیته بحر نال
کر کبکیان و سنی بی بیته و نیا

بک شیرین دبی و ک انزال
شوق ما کت روژ منعموم و کا

هر کت حفا نوع لباس لبروا
رخسار یان ناسک جوان ظریفه

انواع خشل زیور که سردا
لباس او پرشم بجمار لطیفه

و فرحان قال التبی و سلم انها فضیله
فخرا و احسنهم خلفا فتقول الخفة احسنهم
و فرحان قال التبی و سلم انها فضیله
فخرا و احسنهم خلفا فتقول الخفة احسنهم

ان بطنی احد
و جهه برفع حق مات و قات و لم یزل علی
تکلف لکما عن و جهه فوجدت فلعل شاعر التمسح و جعلت ذی الخیتره قال ذالک الی

علافا
خبرها از عالم
امم البغضه لان
من احکام الاذن
مختلفه صوره
در دنیا الصلوة
برای جلا
ار کما از زبان انکشت
فرد آر دمای تاریکی راز دنیا برادر
فینب رادیک ما کت
و منی الحور العین بله الاسم لشدة
بایض موی نین و سوادها فنهذه الخالع
حوری عطفا داده میشود و آرزوی آدم چهار هزار
برویمت هزار بوه زن باو اعطا میگردد و در دنیا
ای کسیتین
اصلا قبل او از جنت و دنیا
الانبت من مسلم الفقه کمن الی و جود من اللوات استات و جبات
من نسا و الحق و کال ضیغ من حبیب فایضه من الحور العین که و صیها اند
نیزدیک کل من الجن لم یسرها قبل ذلها احد من الجن قبل ذلها
من آمن من اللوات که و هبها التفاعل لمن آمن من الانس
و الانسیت من اللوات که و هبها التفاعل لمن آمن من الانس
و الفطین ایضا فتنه اللوات که و هبها التفاعل لمن آمن من الانس
و جهه برفع حق مات و قات و لم یزل علی
تکلف لکما عن و جهه فوجدت فلعل شاعر التمسح و جعلت ذی الخیتره قال ذالک الی
ان بطنی احد
و جهه برفع حق مات و قات و لم یزل علی
تکلف لکما عن و جهه فوجدت فلعل شاعر التمسح و جعلت ذی الخیتره قال ذالک الی
ان بطنی احد
و جهه برفع حق مات و قات و لم یزل علی
تکلف لکما عن و جهه فوجدت فلعل شاعر التمسح و جعلت ذی الخیتره قال ذالک الی

بگویند که چنانکه میگوید از راه مسلمانان بزرگوار
در سوره الفاتحه که در هر روز
بگویند که چنانکه میگوید از راه مسلمانان بزرگوار
در سوره الفاتحه که در هر روز

در صورتی که در هر روز
بگویند که چنانکه میگوید از راه مسلمانان بزرگوار
در سوره الفاتحه که در هر روز

خوش طبع خوش کف شیرین آوازن
چاووش بون خوش کردن نگران

له عذوله خون همویان باکن
زور نازین عجب ان چاکن
ز جلم و بلغم نه خون دلک
صاحب عشق و ناز ناسک اندا
فامت عرعن شیرین کلان
باز در سرهای

بشکه لولا قیان دیاره له دور
بدنیان صاف و ک پسته و بلور
چو برین شهسور

همویان عاشق چهره خوین
هیچ بعضی کنه و شویش نازان

له ساعتیک صدم جماع وکن
دایم لکلین استمتاع وکن

قال فی الفاتحه وسم
نفسی بیده
ان احکم
قوة مائة
رجل في
والجماع والشهوة
الادبعين

وینون کیچ هر اوسعانه
از جماع کردن

له تی فکر نیان خیر وین
روژ لکل روژ شیر نتر وین

هر عیش و نوشو جماع لذت
چو شی

خوشی عاشق بچهره خوین
چو دریا هم دهوش شیدان لبویان
همو بدنیان سر سفاک شیرین
زویان زور پیش کونایان نوزین
چو دریا که رویان دیار و نمایان
اوان که چو دریا و کن تابان
هر یک که اید اظا هر ن بجیا
وکن شراب شور که شیشه و سیب

صدا قه فغیر ایانه احدنا بشهوه و له
فیها اجسا نقال علیه الصلوة والسلام ارا بیع
لو وضعناه صام کان
علیها ودر حدیث

عینه غلات الدینیا
فلا تقاس ناک
الادبعین
قال فی الفاتحه
بید فیها غسل ولا
ادبعین

تو بخت انور است چون بنا
بک در آن بخت حساب
تو ای لب و زود بان
نوع در میان کس
مقاربت از سوز کس
و بر درین سخن نور
بیا بگو در دروز
مرفوع مکی و آن بجای
دقتا زیندی و صحبت

بهشت بر تو و هم روشنا به
هر خوشبوارحت هر خوش هوا به

نار یکی و شوق نوسن بنه
تو سعادتی و علم عن
نوع التوم فی الجنة فقال التوم
اخ الموت و بعیت الموت فی الجنة
بهاوشی در دوست بون بنه

کرم و عاجز یوز حمت نابین
لا یبنا فیها نضاب
لا یبنا فیها لغوب الایه
سرم و ناخوشی ضیق نابین
دل تنگ

کله نوت بنی کسج بینه

له خرم و اولاد دوست شیرینه

تخت تو دور و ابوالی تخت او

دکن بیکتر یک تک و دو

آو بنو دلی کی خدایت خوشبو

دلی آورو زه که عفو تو ش کو

عرب زبانش زور شیرین کلام

دکین بیکتر سلام سلام

یک صحرای سپی و النابو بهشت

کوی جم و بن باک اهل بهشت

جمی کیه زو خوش بر عیش و سرور

دوره حصاره هر کو کا فور

و کله زخم فیها کبره و عیبه الایه
دوبین بنجاب
دلی آورو زه که عفو تو ش کو
کلام
عرب زبانش زور شیرین کلام
کوی جم و بن باک اهل بهشت
جمی کیه زو خوش بر عیش و سرور

و سئل دفع الامنة یا معاشر اهل الجنة و تو اودون و بنوا کرون
ما کانوا یعلمون فی الدنیا ما کانوا یعلمون فی الآخرة
قال اذا دخل اهل الجنة الجنة فینشأ فی الاخرة بعضهم الی بعض فیسیر
سیر یسیر الی سیر یسیرا و سیر یسیر الی سیر یسیرا
فینشأ فی الجنة فینشأ فی الاخرة بعضهم الی بعض فیسیر
نعم یوم کذا فی موضع کذا فذموا الله ففض لنا فانما ان
قال صیغ الله
علیه و سئل اصب
العرب للثلاث لانه
عرب و القرآن عربی و کلام
اهل الجنة عربی و اهل الطیران
عن ابن عباس شرح جری مدونه
وقال ان حضرت کلام اهل الجنة العنیه و کلام اهل
النار الهنیه و قال السنیان یلعن ان الناس یسیرون
یوم القیامة قبل ان یدخلوا الجنة بالسرایه فاذا دخلوا
الجنة تکلموا بالعبیه بستان العادین

کلام
عرب زبانش زور شیرین کلام
کوی جم و بن باک اهل بهشت
جمی کیه زو خوش بر عیش و سرور
دوره حصاره هر کو کا فور
کلام
عرب زبانش زور شیرین کلام
کوی جم و بن باک اهل بهشت
جمی کیه زو خوش بر عیش و سرور

فوق الكتاب تكتب قوله فيقول
بسم الله الرحمن الرحيم
قلنا يا محمد صل على من فعلوا
خلفت من النبي واوليائه
سلام الاله

هر روز جمعه ضایف ضایب
چون

احسنه الله
بسم الله الرحمن الرحيم
قلنا يا محمد صل على من فعلوا
خلفت من النبي واوليائه
سلام الاله

خلفت رضا وبيض لقای

لوی طعام وشرایان بودا

هم میو و بوی خوش لباس بودا

داود پیغمبر هم عیسا و خلیل
علیهم السلام

دخونین صحف زبور انجیل

لود و احمد رسول رحمان
خدا

بویان دخونین سوره الكرمان

ضاخوی دفرموی سوت انعام

دلی من ایست که ابوه رضام

بم عروه دین آسوده و دوشوش
بانتظاره الی دیها جلاله

مشرش دین وک مکت سرفروش

وجوه یوم صد ناضره
بعضی روز در روز قاتم

الی دیها پنها ناظره
بومینا باسره وجوه

بحیث کوره بهشتی دیاره علیها
عنه نهفها

که خدا و بینی صبح ایواره
قتره الیه

وختی دبین لقای خداوند
دیاردیدن

بی چند و چون تو بی مثل مانند
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله

احل علیهم ورضوانه و الا استخط بعد ان
من حدیث الاربین للائله من حدیث الاربین

من الوردان الخلدین علی حدیث الاربین
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله

من حدیث الاربین للائله من حدیث الاربین
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله

ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله

فوق کتاب تکتب قوله فیقول
بسم الله الرحمن الرحیم
قلنا یا محمد صل علی من فعلوا
خلفت من النبئ و اولیائه
سلام الاله
هر روز جمعه ضایف ضایب
چون
لوی طعام وشرایان بودا
هم میو و بوی خوش لباس بودا
داود پیغمبر هم عیسا و خلیل
علیهم السلام
دخونین صحف زبور انجیل
لود و احمد رسول رحمان
خدا
بویان دخونین سوره الكرمان
ضاخوی دفرموی سوت انعام
بم عروه دین آسوده و دوشوش
بانتظاره الی دیها جلاله
مشرش دین وک مکت سرفروش
وجوه یوم صد ناضره
بعضی روز در روز قاتم
الی دیها پنها ناظره
بومینا باسره وجوه
بحیث کوره بهشتی دیاره علیها
عنه نهفها
قتره الیه
وختی دبین لقای خداوند
دیاردیدن
احل علیهم ورضوانه و الا استخط بعد ان
من حدیث الاربین للائله من حدیث الاربین
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
من الوردان الخلدین علی حدیث الاربین
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
من حدیث الاربین للائله من حدیث الاربین
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله
ان الله تعالی يقول لا اله الا الله

من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم تو خواه از سخنم بزدگر خواه ملان

بیش ازین گفته اند اهل سلف
عذر من صنف قبل استهداف

در کتاب و در موافق او بنویس
دوست داران و دوست داران

۱۲

عمل بانه بست و کفایت
بس لندن

گر توفیق حق به سپهبدایت
اسم صنف اول

بوفان خاکباز تجار و کار
بنا به صفت

سبب کینه کار او و جادو کار
حاجت خورشید

در بیاض کتاب خاصه و خود بموافقی آیات و اقاچه بنی افشاره

ان لا یقبلوا الا شیء علیک

ایها المعروف بلغ ما علیک

بیان که ذکر و مناجات اظهار

بحث عالم و شیخ و توبه کار

طعن علی دین زبان آوان

که تصنیف کلامی ماوران

ضمهره بنرخ گوهر سینه

اتو تانان هسره بنو سینه

لا طعنه بکوه و شاعر آمینه

بوی بی باکی و ناکی دور سینه

مقصود و عظم بوعا می شرم

چون تا تو ناکه فرخه توای سهر

تا به طالب بلا فک که اوف

هر کسین و جاکت صاحب انصاف

هیچ تقصیر که نوعی الدوام

و عظم نصیحت خیره بوعوام

لا ف دعوی بسود

بر کس با چه فظ و نامینه

سروخی بسندی تغیره قضارا

بیا من سز عوده مسلمة الدنیا سز اوله
عوده یوم العیاشه

تو خواه از سخنم بزدگر خواه ملان
بیش ازین گفته اند اهل سلف
عذر من صنف قبل استهداف

در بیاض کتاب خاصه و خود بموافقی آیات و اقاچه بنی افشاره
ایها المعروف بلغ ما علیک
ان لا یقبلوا الا شیء علیک

ضمهره بنرخ گوهر سینه
لا طعنه بکوه و شاعر آمینه
مقصود و عظم بوعا می شرم
تا به طالب بلا فک که اوف
هیچ تقصیر که نوعی الدوام

تو خواه از سخنم بزدگر خواه ملان
بیش ازین گفته اند اهل سلف
عذر من صنف قبل استهداف
در بیاض کتاب خاصه و خود بموافقی آیات و اقاچه بنی افشاره
ایها المعروف بلغ ما علیک
ان لا یقبلوا الا شیء علیک
ضمهره بنرخ گوهر سینه
لا طعنه بکوه و شاعر آمینه
مقصود و عظم بوعا می شرم
تا به طالب بلا فک که اوف
هیچ تقصیر که نوعی الدوام

والاقتناء من الشان جائز ولو في الشراء غير نظير الخلق المخلوق

دقيق عقبات في فودود انكر
دخول في يودود باو فغفر
انكر انكر ووجو العجب
انكر انكر ووجو العجب
انكر انكر ووجو العجب

جاءك وانه لبين خوف جادا
نرس واميد

بته يخوف لرس نكال عذاب
عقوبت

نه ما بوس لبر زور بون كناه
مخوف سيه

معلومه كه ضا غاض الذنبه
معلومه

يحو ما يشاء خالق وهاب
الله

مغوريم دنيا البيمان دين
مغوريم

او نه بوشاهان نه پيغمران
بوشاهان

فونان دنيا خو يعقبنيه
فونان

ري جا كه يكر دنيا فانيه
ري جا كه

مخلوق نامي منيك وبين فانيه
مخلوق

وما هي الا جيفة صعبة
عليها كلاب تمهتن اجتنابها

بين سنا ما وين لام دنيا دا
بين سنا ما

فان الله شديد العقاب
فان الله

ولا تقنطوا من رحمة الله
ولا تقنطوا

وهو الذي يقبل التوبه
وهو الذي

هم ثابت وكلام الكتاب
هم ثابت

يقين لو دوا بثمان دين
يقين لو دوا

دوام بنواي بي خبران
دوام بنواي

اركنك كرد اوشقي نيه
اركنك كرد

وفاودوام بو بچس نيه
وفاودوام

عزاز ما يي حي سبحان
عزاز ما يي

الدنيا ملعون وملعون ما فيها
الدنيا ملعون

سوى ذكرك الله حلايت
سوى ذكرك الله

والذين اذا فعلوا فاجسا
ظلموا انفسهم

فقط اعلموا فاعلوا
فقط اعلموا

فان الله يعقوب الذنوب جميعا
فان الله يعقوب

ولا تقنطوا من رحمة الله
ولا تقنطوا

وهو الذي يقبل التوبه
وهو الذي يقبل

هم ثابت وكلام الكتاب
هم ثابت

يقين لو دوا بثمان دين
يقين لو دوا

دوام بنواي بي خبران
دوام بنواي

اركنك كرد اوشقي نيه
اركنك كرد

وفاودوام بو بچس نيه
وفاودوام

عزاز ما يي حي سبحان
عزاز ما يي

الدنيا ملعون وملعون ما فيها
الدنيا ملعون

سوى ذكرك الله حلايت
سوى ذكرك الله

حيث دنيا هت رس بر خطا
ارخطا كي ميسود ايمان عطا

بما يشاء بون من كل المخلوق
بما يشاء بون

انما الدنيا كسب السعي
انما الدنيا كسب

وینا بگیت بگذرد و آخرت اهل نیز خانه نیند بر میلی کن عرضای با فوس جیف که فرصت عزیزت و الوقت ضیف

وینا بگیت بگذرد و آخرت اهل نیز خانه نیند بر میلی کن عرضای با فوس جیف که فرصت عزیزت و الوقت ضیف

بقطعك سيفك ان لم تقطعه
التي انقطع ومنه الاض
در دو فرعه زو و ثر قیامت
زراعت گاه

دینا جی مولک تقوا و طاعت
مملت بر بهیز و زمان بر دارم خدا

وینا بگیت بگذرد و آخرت اهل نیز خانه نیند بر میلی کن عرضای با فوس جیف که فرصت عزیزت و الوقت ضیف

بشمان دین لر و ژ جزا
مخالفت دین لر و ژ قیامت

گر نکلین طاعت نبین سزا
هیج نفعی نداد الوی ندمت

در بیخ نعت علمایان عامل ربانی و برکت او ما برای جهلا

بوتان بیان کم وصف علمان
محقق لول علمای دین

کوی برن بعلم جمع مسلمان
آیت هل استوی الذین

انکم کنتم فلا تعلمون
بنی آدم دبون هو و کعبا

فاسکوا اهل الذکر مسلمون
فرموی پیغمبر لولا العلمای

بنی آدم دبون هو و کعبا
بنی آدم دبون هو و کعبا

فرموی پیغمبر لولا العلمای
فرموی پیغمبر لولا العلمای

وینا بگیت بگذرد و آخرت اهل نیز خانه نیند بر میلی کن عرضای با فوس جیف که فرصت عزیزت و الوقت ضیف

وینا بگیت بگذرد و آخرت اهل نیز خانه نیند بر میلی کن عرضای با فوس جیف که فرصت عزیزت و الوقت ضیف

وینا بگیت بگذرد و آخرت اهل نیز خانه نیند بر میلی کن عرضای با فوس جیف که فرصت عزیزت و الوقت ضیف

والقلوة في المسجد الحرام مائة الف صلوة في غير مسجد المدينة والاخص ابن حجر مائة
وقال صلى الله عليه وسلم صلوة في مسجدى هذا خير
من الف صلوة من غيرهما

والصلوة افضل
من غيرها
والصلوة في المسجد الحرام افضل
من غيرها
والصلوة في مسجدى هذا خير
من غيرها

انسان عالمين يا معلم

علمائ صالح كوكب دين

رواج دين شريف ودن

بمبته ودايم له دين كوش

بيكته وجيلم رفتار شيرين

محتاج فانيه شاكير هميش

نجات عوام دون له غفلت

عالم وارث بيغميران

فرمويان امام شافع و نغان

لاي خدا و رسول جازن اناس

قدركو هر واله لاي كوبريس

غير او انه لا خير فيهم

تبليغ احكام شرع مئين

زور سعي و كوش لم دينه دكن

له خوف خدا دل پر جوش

زور له بطلان اويت دين

وارع بارع هم و اكر هميش

هر يك بنوعي دين دون نصر

لبوخاص عام له رهبران

اولياء الله نزعهم علان

قدركو هر واله لاي كوبريس

قدركو هر واله لاي كوبريس

والصلوة افضل
من غيرها
والصلوة في المسجد الحرام افضل
من غيرها
والصلوة في مسجدى هذا خير
من غيرها

والصلوة افضل
من غيرها
والصلوة في المسجد الحرام افضل
من غيرها
والصلوة في مسجدى هذا خير
من غيرها

والصلوة افضل
من غيرها
والصلوة في المسجد الحرام افضل
من غيرها
والصلوة في مسجدى هذا خير
من غيرها

والصلوة افضل
من غيرها
والصلوة في المسجد الحرام افضل
من غيرها
والصلوة في مسجدى هذا خير
من غيرها

قال ابن دسلان وكل من بغير علم بعل

اعمال مردودة لا تقبل

الجاهل كالتفتنا اذا تحك فناء

عقل الابرار
رض الله سبحانه
العالمين سبعة

والذين اولوا العلم
وغيره
عقل الابرار

عقل الابرار
عقل الابرار
عقل الابرار

مائة درجة
در حدیثی که باین
بهر لغت

صفا مرتبه عالم کامل
عالم فقام

جاکتر له هزار عابد جاهل
عالم فقام

العبادة
وكانه كار و بر نقص و خلل

و چون که بی علم طاعت ناکری
عالم فقام

کر کسی بیجا قبول ناکرے
عالم فقام

امرا فخلق جاکردن
بوفی خافل تا باری کردن

مهر گل مجلس عالم یک عت
عالم فقام

دایشی جاکتر له شصت سال طاعت
عالم فقام

خلق بی بنده سزای بد
قوی زار بری که سر غایت

نویسن عالم که بدی لادان نازو
عالم فقام

جاکتر له طاعت عوام نادان
عالم فقام

انسان بیک بد بود
کسب حال عیب تو بچ

علم عالم که نفع بوعام
عالم فقام

باعث زیادوی دین اسلام
عالم فقام

کسب حال عیب تو بچ
کسب حال عیب تو بچ

علم که وصف مخصوص
عالم فقام

تعریف بومن قط تو اونا به
عالم فقام

کسب حال عیب تو بچ
کسب حال عیب تو بچ

جک وایه که من دست کو نام
عالم فقام

سنا و خوم رابتدا کم
عالم فقام

کسب حال عیب تو بچ
کسب حال عیب تو بچ

در بیان استاد عالجتما
عالم فقام

ملا عبد الرحمن المدثر
عالم فقام

کسب حال عیب تو بچ
کسب حال عیب تو بچ

فصوص علماء دور زمانه
عالم فقام

سکن پنجین ملا و رحمان
عالم فقام

کسب حال عیب تو بچ
کسب حال عیب تو بچ

فموی لاسجد کلا و ففی
عالم فقام

عذاب هل در کس که قوی
عالم فقام

کسب حال عیب تو بچ
کسب حال عیب تو بچ

مرد و موخت جاک عیاد
عالم فقام

عالم فقام
عالم فقام

جامع علوم متنوعه

اکو کونہ

جامع علوم متنوعه

اسامی علوم

ورع و پنداری مشهور عام
بر این

شامل اصول متشرعه
جامع زری

ماہر شرع و عظیم کلام
کامل در فنون علم

صرف بلاغہ و تفسیر حکمت
خوشگوی و نام علم معارف و بیاد

لغات بیان تعبیر و ہیئت
صلی اللہ علیہ وسلم

تجو معانی بدیع اصول

منطق تجوید حدیث رسول

جغرافیہ پزنجہ اسطرلاب

فرائض و عروض ہم علم حسا

ہمولہ لای آوسہل آسانہ

رفیق نہ کس لم زمانہ

لہ جمع علوم تابہ چھینے

تواو ماہرہ ملای پنجینہ

بدرسن تعلیم ہمو روز شو

صرف عمری کردین دوا کر تو

چند کسی لہ علم مشہی کردون
تمام آردہ شدہ

ایضاح مہم اشکال کردون
بار زور و شن کار بزرگ و سوال شکل و مشنہ و شمار

سئل من اراد نقل الطرق عن
موضعها الى قریب منہ بل تجوز مطلقا ام لا
اجاب جزم نقل الطرق العادۃ عن محلها
بل ہو کثیر تجزیم لعلو من غیر شمار علائق
الارض و اما نقلها فان کان استاجب جمع
المؤرخۃ ارض فکلمہ بتوافق الوجہ نقل الحاصل
آخر فتاوی صنف

ومن العبدین من استاجب خطا الجمل لسنۃ ان علی غناء
بالجمل قطعا للجمل کل واحد بدین ما استاجب علیہ و یستقر
فی الاجازۃ العائقۃ اجزا النمل ذات علی المستع اذ قضت
ابن حجب ما سن مدونہ

علم فتاوی و خصوصیات و معاملات و علم کلام و نحو
علم فتاوی و خصوصیات و معاملات و علم کلام و نحو
علم فتاوی و خصوصیات و معاملات و علم کلام و نحو
علم فتاوی و خصوصیات و معاملات و علم کلام و نحو

ولکن العلم بالمعانی یعنی شکران مانند دیدن نہ
نہا کہن نال کہ چنان علم مشغول بودہ
چونکہ بودہ و چونکہ از دنیا باز خواند
آفت دعوت کند از دنیا باز خواند
علم حدیث و تفسیرت و این علوم پند
کہ در مہلکات و نجیات جاوردہ ایم
تا جرم این علم مبدول باید داشت کہ در ہر
دل بند شکر کند الا بنا و کس کہ بغایت سخت
عزت بودہ

قال الغزالی رحمه الله من لا یطو
بالمعنی لانه تعلمه وانفعها من کل شیء
ومن قال انصاع او کثر فهو یامل فیہ
فقال شغفالی بہ من اللذی یطو بالظہر
فقال شغفالی بہ من اللذی یطو بالظہر
فقال شغفالی بہ من اللذی یطو بالظہر

تاریخ کارہ مشہور نامہ
واریہ کہ مشغفالی
بیکار بزرگان از فرزند

فقال شغفالی بہ من اللذی یطو بالظہر
فقال شغفالی بہ من اللذی یطو بالظہر
فقال شغفالی بہ من اللذی یطو بالظہر

علاحدوله
نوشته شده در کتاب
بزرگ

وَكُنْ رَدًّا لِقَوْلِ نُودِشِيِّ حَارِظٍ
له درستی نوحاح بولی فاسق

سکین روزگار
قدرت

يَحْيَىٰ مَزُورٍ بِغِيَةِ الْمَلُوكِ
له رد قولیان کرد و سلوک

خوشتن

أَدَاتِ تَعْلِيْقِ تَرْكِهِ مَرْدُو
مسئله زکات رضاعه مردو

مردو که مورد تهنیت

أَهْلِ حُلِّ عَقْدِ مَسْئَلَةِ كَلَامٍ
له بحث جمعه و امام عوام

مقتدای ناخوانده

طَلَاقِ كَرْدِي زُورِ حَاكِ بَابِ كَرْدِ
اثبات قول قرآنیه کرد

ملا علی ترمذی رحمه الله

فنا و خرد
در بیان چنین

أَمَانِيَّةٍ ظَاهِرٍ كَرْدُونَ مَدَّ لِّلْمَبِينِ
که کتب کوره نقص خلل

ملا علی ترمذی رحمه الله
دلیل آورده شده

در بیان صفی و اطرافها اینکه جناب مسئله های خود را بد اجناس خوانده

جَدِيسُهُ نَارِدٌ لِبُؤِ الْجَبِيهِ
بوسلیمان پو شیخ بر زنجبه

فُتَوَىٰ أَوْ رُوِيَ بِوَبُعْدِ أَرْبَعِينَ
بوکر کوک کو اربیل مردین

هولیر

بانه و شپو گل شرد بوگان سا بلاغ سفر مگر بو لاجان

هم بو قز لجه و لبو مرپوان اطراف زنا و تابه اورامان

له بو کوردستان هم سنه و تو پز ناروی مسئله و فتوای گوهر پز

علمای سنو آخون شیعه بدل پسندیان کرد او شریعه

بو باغ اطراف الماده و تمان ناروی مسئله له همو بجان

لالای هموکس قبول کراوه مسئله مقبول له همو بجان

له همولایک هر مدح و تحسین دکن دعای جز دین آفرین

له تعریفات بنده خیران هر چه من پلیم آورده چندان

اگر تا صد سال بنویسم تعریف بوم تو او ناله او نعت تو

من لمه ربا تر قصفه لی ناکم

جاک واته ختم له سرد عالم

إِنَّ اللَّهَ حُبُّ الْمُحِبِّينَ
فَالْتِقَاءُ الدَّاعِيَ
الْعِبَادَةَ حَبِيبًا

آخراوردن

یا رب بجزمت حضرت رسول

نوبی عطا کی عمر کیه بطول

صلوات علیکم

بواسطه او خلاص نوم له جهل

امانه ز اینو هم بون لبوم سهیل

عوام زمانه

منا و کم له خدای عالمین

غرق رحمت کاملای پنجوین

نفع بوعامه خولا صه کلام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دربیا اسامی شایخ طریقتین علیتین قادره و نقشبندیه

له دوائی علمای شیخ طریقت

زور ددن ترغیب پن شریعت

ارشاد شیخان کم دو طریقہ

لبوتره دین له الحقیقه

جد سعی و کوشش زحمیان کیشا

غرق رحمت بن اذیتیا کیشا

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

دعای لانه له رخص عام

ارشد الشیخی محمد زهرا ای ایز خاص را چاک بیجا بن شروع دایک
کتابی که در کتب ازین راه است خلاصه در نیمه اول سجاد و دعا ابواب فیض و رحمت خود
چون شریف زادی غنی بود این چو طلقه شسته اندر ای شیخ

داروی تربیت از سر طریقتیان - کادی را نیز از عقبت نادانانیت

قال تعالى فوالقريب
الذين يوردون ايمانهم
ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

خلاصة تفواكه كروت رفا

ربو مغشوش جاك بنو بونه

نفة ام توبه واجبرتكم

ورمان ده له روي برين جوج

وخت توبه و عذرو پدا

خا فرموت پركس توبه كا

جوان كه توبه كرده هم ترك شه

توبه شرط لازمي هيه

خا فرموت يفضوا بص

با توبه بونه توبه بي اجار

له وس غل و غش خت بيهونه

عمر و پنت كو او دنجيه صبي

عذر آوري كه بنو نضوح

پار بيهونه كرموزار

من عفوكم وكم كراعت كا

اوز وركا كره له ملايكه

ثابت قصد دن شمانه

منع كن جا و خوتان لنظر

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه
و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه
و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه
و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه
و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

والذين اذا فعلوا فاحشاً ظلموا وظلموا انفسهم فظلموا فوالقريب
الذين يوردون ايمانهم ان الله انزلنا القرآن على قلوبنا
وانزلناه على قلوبنا وانزلناه

در جواب توبه
توبه بي اجار

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

و ان الله انزلنا القرآن
على قلوبنا وانزلناه
على قلوبنا وانزلناه

من اولوج الجا بيا تغل
 وازنا والقدن بم
 اعلا ازا مال الانام
 والمعين الغوم
 شهادة التودو
 نيس اكيل الوزن
 وطلع اوجم الفار
 من اترضف بلا غل
 وغوفن والولدين
 غصب قل در بع
 دينار و زنون
 سكونه زنا خب
 زكونه علو انا
 ونيز عطا
 فتح المعين ملو
 منكم روزو كا و جه و جماعت
 ايم نردو بوج به استطاعت
 دولت دولامالي

بونان بيان كم كنى كيره
 من كم و خندا بر صم كه پره
 در فزادام
 رحمتان لى بى كوى من كبرن
 ناتركيان كن به توبه نرن

فوتان نوز و سر قطره زكات
 عاق والدین قطع سله رحم
 دل آزدكى پره و ماور
 شاهدى برو يا پيكا كتم
 نمان و حقى

صرام خوار دن كردن لعنت
 پنخونى و كرو نو مپد له رحمت

سب صحابو ايجال لعنت
 سويند بدرو و مينيمى و شروت
 دشنام
 سخن جين

فرار له طاعون يا غزلى اسلام
 مال هتبخور لى ان له اسلام
 زدن از مسلمان

خوار دن مردار و برج كوشت باز
 دو پيگو اذ ناس هتبخور باز
 افستى

رزديو مغزورى ربا و جشم
 حرص و طماع و عجب كتمبر
 سركى كردن

ردا و خود يوى داوى تان
 سورداده بود نزد وى آه
 رسيد اى ما و استطاعت كن
 حصه كه اوار رسيد
 و آزار بهضه هزار و در هم بجانان
 رض الله عنه و زوجته
 كميلى سحر
 مدوم

من كلفه من كلفه
 عن عبد الله بن عمر بن الخطاب قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من كلفه من كلفه
 مع الاغنيى وانما كلفه الغنى والبركة والبركة والبركة
 ما كلفه من كلفه
 والوزار جليله جاز التاجر فى الفولح والبركة والبركة
 الا ان يتوب بشرطها تنبى الغافلون ما وى
 خوار دن كردن لعنت
 سب صحابو ايجال لعنت
 فرار له طاعون يا غزلى اسلام
 خوار دن مردار و برج كوشت باز
 رزديو مغزورى ربا و جشم
 حرص و طماع و عجب كتمبر
 ردا و خود يوى داوى تان
 سورداده بود نزد وى آه
 رسيد اى ما و استطاعت كن
 حصه كه اوار رسيد
 و آزار بهضه هزار و در هم بجانان
 رض الله عنه و زوجته
 كميلى سحر
 مدوم

فانما الله اعلم
 وسلم اوجم الفار
 من اترضف بلا غل
 وغوفن والولدين
 غصب قل در بع
 دينار و زنون
 سكونه زنا خب
 زكونه علو انا
 ونيز عطا
 فتح المعين ملو

Study.ir
 Library of the
 Islamic Consultative Assembly
 Library of the
 Islamic Consultative Assembly

طاعت آن نیست که برخاک نهی پستانه

صدق پیش آن که اخلاص به پستانه نیست

توبه بکن که گناهان سرجم

گناه ابدت ولو بر پیش هم

آرزوی شوم که رکت لا با

توبه توبه بگه خدا تو آبا

صد توبت شکانه خوش خنده

قاپه کشاده تو زو بسره

بزو به اخلاص لبو کره میان

لاکچ کز کوک با خوش تران

یالای شیخ حسن او بزگوار

که مال و آله وی قره جوار

یا بویاره یا بو طویله

هر کس عاقل به بو دین و پیل

توبه بکن که گشت به امری مولا

که خیر و طاعت زیاد کن لمولا

هر کس اخلاص که گناه توبه کا

خدا ی صاحب کرم رحم به دعا

دوی بخششی خدا که رنج مشرک

دیزار نه هر کس عاقل سو مدرک

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'قال البيهقي', 'العابد مع العباد', and 'فانها كانت من فضل القرآن'. The notes are written in various directions and sizes, providing commentary on the main text.

وزارت کامل جا کلبت کامل
و توفیق فاضل فیض العلوم

فدا العالم الجلیل امامت سابقه
للایة العلیا الخلیفة ذلیل الابرار

وزارت متوزع و متفرج و مضی
تا فیض کسکایه کلاما لا یندر برکت کفوف العباد

لینا البیاد و نعت اخلاق الحیة
و در صفحاتی کلمه کلمه
مکان نعت و شخصی
کتابه

نمایش علی پسر طالبان

و اسمعت نعتی متن انی و لاعرف بکماله و لا بحقیقه مقال
واعنی علی فله و ایاها

پیر بیاره عمر ثانی

افواها و کثر
منه و کثر
منه و کثر

هو صاحب فیض متشرعن
نحو زبانی
متشرعن

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

استغاثوا تو فینک خد
عینا
عینا

اگر در حق که بقیه کاف تازند چنانچه از خصمان ایشان که در کوهستان
می باشد و در وجه او پیش ایشان اختلاف است که در کوهستان
سپیدان که بقیه طلب کرده بود معتقدان در راه با بعضی از آنها
می ناست که در آن عظمت نور نبوت و کرامت آن بزرگوار را
که رسیده باشند از آنجا که در کوهستان که در کوهستان
بودند هم آنجا ماندند از آن که توالد و تناسل شد و اگر در کوهستان
بهم رسیده بودند و بعضی نیز از آن توالد و تناسل شد و اگر در کوهستان
دیوان باشند و بعضی نیز از آن توالد و تناسل شد و اگر در کوهستان
نمودن مطیع و بعضی نیز از آن توالد و تناسل شد و اگر در کوهستان
را میگردد و در آن کوهستان که در کوهستان که در کوهستان
و تاریخ آورده اند این کوهستان که در کوهستان که در کوهستان
ایشان که در کوهستان که در کوهستان که در کوهستان
می باشند و کوهستان که در کوهستان که در کوهستان
وجه معیشت خود کنند سرچ و بسنج و بسنج و بسنج و بسنج

واعلم ان اول کتاب الکتابه لا یصل الایمان و لا یحیط الطاعات
اول کتابت محطه الذلک لکن ان لا یصل الایمان و لا یحیط الطاعات
والفایل بالا حیاط جمیل و حیل الخیة قال النبی و لا یحیط طاعة
الذات عا دخول من مات غیر ضامن الخیة فبلغت علیه
التقوی و من قاصه لظهور الحضرة الغالیة جلوه
اهل البیاد و النادی المنادی اعانه الله

در بیان حدیث حسن که در خلیفه قادر که در سنه بدین ولایت آمده

از زمین بر میخیزد و سوی آسمان برود
و از آن آبرو بر می آید و در کوهستان
خدا در دروغه تصفا می نماند
از آن آبرو بر می آید و در کوهستان
از آن آبرو بر می آید و در کوهستان

مثل نفعها ان تجلو من قول النوفنا
اللسان مع حضور القلب افضل من سماع
القلب انتهى قول نوحه من كلامه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه

عنا به لولا ان الدنيا
عند الموت كما يبايع
السلام ودينه ان ياكل منه
شيئا وقد قال ابن عبد
عالم ان الدنيا ذلت مباحة
كل ما قد انقضت
بنحوها انقضت
بقوله انقضت
قول النبي صلى الله عليه وسلم
مثل نفعها ان تجلو من قول النوفنا

ارث دخلني اجاي بن كرم
زنده كرد انشد

بني جني بعام اطاعتان كرد
نام دهي بزرگ موطن مصنف مانده

زن و بيا و همو بون بتو به كار

رهي دنيان كرت بون فرمان بردار

مشغول بطاعت دين هر شو
فزان برداري احكام حق سوزگار

بذكر و تقوا ايت رحمت دو
برهنگار رس

زور تزي بهات به سروي او
شرح

كه دين دكوشن هموروش شو
صوفيه

بهر سيله كرم بخرم نه نوجيد
والفكرات الاله

اگر خوار دن درويش و حريد
صوفيه

جند ولي كه بردرق تزي كردم
سنگ

زور كسي داخل كردن بول كرم

خلق زور هينا سر تزي بهدا

خلق ايضن بي رو در قيامت

آخر مات بنا و ام بزرگان

نشانه حسن خاتمه مانده
بجگ عاقبت

اي برادران كه در او دروشل

درويش خارج بون كو تنوه ضلال
كلمه

دفعه انكركر تزي بر سنج ان كرمين
كه يوم القياة وقتي في نفسه

درويش خارج بون كو تنوه ضلال
كلمه

دفعه انكركر تزي بر سنج ان كرمين
كه يوم القياة وقتي في نفسه

درويش خارج بون كو تنوه ضلال
كلمه

عنا به لولا ان الدنيا
عند الموت كما يبايع
السلام ودينه ان ياكل منه
شيئا وقد قال ابن عبد
عالم ان الدنيا ذلت مباحة
كل ما قد انقضت
بنحوها انقضت
بقوله انقضت
قول النبي صلى الله عليه وسلم
مثل نفعها ان تجلو من قول النوفنا
اللسان مع حضور القلب افضل من سماع
القلب انتهى قول نوحه من كلامه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه
الفضل ان كان معدو ان السان ان يقال
انما اصابه من حيث كونه

این جهان اهل بهوشش نکرد
وین شرانی بدم کوشش نکرد

این گروهند آنکه حق عزوجل
خواندگان ایشان بل هم اصل

عندم راه بجهنم شد
تفحیح فالج والذبح
عند التوب والغنم
عند التوب والغنم
عند التوب والغنم
عند التوب والغنم

بم کرومانه خدای عزوجل
وای بیان فرمودام رازی
من کیم معلومه بدل عاجزی

فرموی جوان بل هم اصل
عکله برای ضایع کنی
کزاله ریاکار قطب نابدرای

چی خالص بی یو خدا بگر
بلی نشانه آخر زمانه
خدا بر حمت تو یقمان بد

هرگز نرایلی او چو بنه سر
ووزله روز بدتر بو مسلمان
له نفس سلطان بخاتمان بد

کر بار یو توفیق بد اگر دکار
چون مسلمانین له کفر برین
که خالص نیون در پیش زفار

بعین له ریادین رستگار
ایمدان هیه ایمان در کین
همولایان داله ری حقیقت

یک کیسان ماون له سر طریقت
بم بر دون خطر شیطان بدکار

ایمدان هیه ایمان در کین
بم بر دون خطر شیطان بدکار

یک کیسان ماون له سر طریقت

همولایان داله ری حقیقت

طحاکم بیکر الله والصلوة والاسما
علیه تغفلوا فلو کم من وراءه فاجاب
بقوله وواه الطیر فی غ الاوسط وابن
السبی فآذ ابن عبی مل و
شکل نفع از بد بعلو عن معنی التوب
ات الذکر یطیع لقیات السلام فاجاب
بغلو علی قیامت بیتم کما افاده التصغیر
فحال فلیطیر علی اهل الدنیا ذلک ما
وقفا قال ابن عبد السلام فیرحم الله
المسلم ان یکن من قبل القوت کما یبایع
المیته و فی معناه قبل لو کانت الدنیا
لا یخلو من الظلام للقلب فالذکر
توره یحیی ذلک الظلمة کما ان الذکر
یقطعها ان الخصال المتولدة
یذهب التیبات خاتمه بن محمد و

۱۳

فائدة ذكر العارف سبدي يوسف
 العرفي صفة اخذ العهد على القاب
 ان يدرك شروط التوبة ثم يضع يافق بين يدي
 باطن يدان القاب لهما جميعا
 وينكح ان التوبة لهما جميعا
 لغزلة قائل ولو لو ان التوبة
 ايها المؤمنون اعلموا ان الله
 وليك التوبة ويغفر
 عيبه ويخرج قلوبهم
 البين ويعبدان الله
 هو الذي يتوب عليه
 ويدفع الشيخ صوته قال لا
 اعوذ بالله لا اسم الا ان
 استغفر الله العليم الغني
 يقول واوتوب اليه واستغفر
 ويغفر عيبه ويقول كما يقول الشيخ
 القاب والغفر والشيخ بعد صلوة
 وضع الله غنم والشيخ في ذلك
 بل ان الله لا يغفر الا لمن
 الغنى والمريد طارفين
 على نحو ما في قوله

استنزه او طعنه وشرعت كن
 له آداب بن خرنابرسن
 روي رشن في هر كس ميرده سر
 بجاك في لروث محشر

بهدايت بون ام درو پشانه
 بويه خارج بون لاي ام شيخان
 علاج ناكاهج في بادرسى
 من همته الله فلا مضل
 له ومن يضلل
 فاعلموا ان الله لا يهدي
 القوم الضالين

ام نوعه كاره كه ناهجسته
 يا استادك بي نصر ف
 امروها بي چي تاسف
 شروع در كار كردن

يا مريد لكل فاسق وظالم
 يا حرام خور و بى شرعى دكا
 رقيقى ذكرى نك لكل عالم
 يا خويشه عرق دنبايه
 طاعت و ذكر و تفكير كم دكا
 يا خويشه عرق دنبايه
 غافل طمع كار خدای فكر نايه
 دنيا و قيامت خدن وك به
 ام طلاق نده او دش ناكوى

بهدايت بون ام درو پشانه
 بويه خارج بون لاي ام شيخان
 علاج ناكاهج في بادرسى
 من همته الله فلا مضل
 له ومن يضلل
 فاعلموا ان الله لا يهدي
 القوم الضالين

الديبا والاضفان لا يجتمع
 الديبا ونولها بعض الاضف وعاها
 الخلب

با معتمد درت ناپه دین
با معتمد کجاست مرویون
روضه خلد شربت تسنیم
کی شود بر کوشف با تعلیم

توجه دانه کجاست جنت نارس
سک آهوک فرق مکروری
کر معتمد نکوت استظهار

که بدانت از بهی اکرام
با معتمد طلال راز حرام

با معتمد درت ناپه دین
با معتمد کجاست مرویون

فان تاتوا علیه وسلم والاعمال اربع
الناس کالعلمان والاندون
ابن بیهون عابد

کر که لای علم تربیت نمکین

ای خاک برمان دبی هر برین

هر کس تربیت له عالم نکره

بنفس و شیطان فریبه دوری

عالم نبوا بهیج فرمگویی

سک و خوک بز فرق ندر کربا

کسی وزان حلال حرام

بخت و دوزخ بخت انعام

کر به بعضی عالم معتبر

نما امید و پیوله دین بخر

له خدمت عالم تربیت دین

بز این نفع بخری دین

با نفعی که نین له طاعت کردن

ایمان بپسوده که دوزخ چون

هر چند که توبت شکانده درو

هسته پیروه بز بار بود کسین

اچاره توبه به اخلاص که

له خالتی خوت خلاص که

عذر آوری که له روسیاهی

بگریه وزاری بی راجی

من عجم زورش زور کنه کام

له بدر فایم خجالت بام

کرم
مستحقان است که در این دنیا
و در آخرت با او بیعت کنند
و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند

و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند

و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند

و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند

با معتمد درت ناپه دین
با معتمد کجاست مرویون

شرف انبیا زلف عجم
است بر امت از بهی تعلیم

کر معتمد نبوی پیغمبر
کی نبوی فضل بر او بجز

کست معلوم از کت نیک
فضای تعلیم علم بر او بجز

ریاض الخلد لهما تا ابوبکر
صفت رحمة الله و دونه

قال لا یحیی الا ان ولا الذین یحییون
وهم لا یحییون الا ان ولا الذین یحییون
وهم لا یحییون الا ان ولا الذین یحییون

و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند
و او را در جنت بفرستند

تَمَلَّكَ مِنْ دَعَاؤِ الْكَافِرِ الْإِنَّمَا نَقَلْنَا مِنْ تَجَابِدِ الْأُمَّةِ
قَالَ ابْنُ الْأَثَرِ قَالَ أَنْظِرْنَا الْيَوْمَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنَ اللَّطْفِ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ

کبر و ده دست نفس شیطانم
نوحا لیکه صاحب گدشت
توبم قبولگئی ای خدای عفوور
که رفتار خوم زور شمانم
هم هدایت بخش کنی منم
بر رحمت خوت بکنی دل سروز

أُمِّدِ عَفْوَتِي يَا إِلهَ أَهْلَ الْإِيمَانِ اللَّهُ

وَلَا تَقْضُوا مِنِّي دَعْوَةَ اللَّهِ

نوبید مشوبه از رحمت خداوند

در بیان حاجات و تاراج کتاب عد و ابیات آن

اجار الیوم دعا و مناجات
بلکه عفووم کا قاضی الحاجات
خدا فرموده ادعوا لیکم
محتاج مضطر آمن حیجیب
آن الذین یتکبرون
فی جهنم سید خرون

لَقَدْ نَزَّلْنَا الْحَدِيثَ فِي الْوَعْدِ
قَالَ ابْنُ الْأَثَرِ قَالَ أَنْظِرْنَا الْيَوْمَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنَ اللَّطْفِ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ فَيَغْضَبْ عَلَيْهِ
فَلْيَسْأَلْهُ بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَالَ ابْنُ الْأَثَرِ قَالَ أَنْظِرْنَا الْيَوْمَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنَ اللَّطْفِ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ

قَالَ ابْنُ الْأَثَرِ قَالَ أَنْظِرْنَا الْيَوْمَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنَ اللَّطْفِ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ

قَالَ ابْنُ الْأَثَرِ قَالَ أَنْظِرْنَا الْيَوْمَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنَ اللَّطْفِ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ الْيَوْمَ

وَمَا جَاءَ مِنْ دَعَاؤِ الْكَافِرِ الْإِنَّمَا نَقَلْنَا مِنْ تَجَابِدِ الْأُمَّةِ

وَمَا جَاءَ مِنْ دَعَاؤِ الْكَافِرِ الْإِنَّمَا نَقَلْنَا مِنْ تَجَابِدِ الْأُمَّةِ

قُلْ غَانَ بُو قَضَى رَبِّ الْعِبَادَةِ ۴
بِرَأْسِ حِلْمٍ هَمُورٍ كَارِبِيهَا كَانِ

و درون زبان
عن رسول الله صلى الله

بذات مثل هم بی نظرت

بر حمت خوت بوخلق بعام

بفضل رسول شای بر تو سوار

بدرستی اخلاص جواریاریم آل

بصدق بو بکرو به عدل عمر

بر همتای اصحاب کرام

بفتح و نصرت مهاجر انصار

بمجازات همو آهتینا

بنغازی اصحاب بدر و حنین

ببلد و انتم انتم الله

بی چکه و شرک هم پیوزرت

بعرش عظیم ملاک نام

سید عالم حبیب مختار

جان فدای رسول بروح بال

بسختای عثمان شجاعی حیدر

ترقیان دابین اسلام

بمخوف شکان زبان ک کفار

بگرامات فیض اولیا

لمیدان شر بروح مانه بنین

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

توقال بعضهم لا یزال
لا لاق الله فقال قال فاذا جاؤ
احکم الامم انتم انتم الله

در غریبی مرد اگر صد سال سرگردان شود بگویم در وطن هفتاد نامردان شود

بهر نفس شکرستان حفظم کی
مسیب الابدن والذین
اذا اصابتهم مصیبة
قالوا ان الله وانا
البر اوجون الیه

بمان باربری دایم راهی

تشنه ام ای رب برجم
آرزو

تولیم قبول کی توبه نضوجیم
یا ایها الذین امنوا توبوا

هم بهم کرم کی درجه شهید
وخت غرغره سخت کینا کین

خشم کی که کل حین شهید
که شیطاکی دجا غارت ایمان

زور کس ریشان دلجان دین
توبه رحمت رحیم رحمان

نغوذ بالله بی ایمان دین
بما عطا کی جوهر ایمان

من عبد اعرج ذلیل زارم
بینه

لزوری کناه خجالت بارم
له فرشته عذاب فریاد رسم

که قبر تاریک بکار در رسم
آسودگی بوی که از خدمت اجل

له فرشته عذاب فریاد رسم
کس نژاده اند برات مستر

خاوندان غنا و دوران
مرا حمان نامردان گردان

فرض دارو حجاج نامردم کنی
بمان باربری دایم راهی

تولیم قبول کی توبه نضوجیم
یا ایها الذین امنوا توبوا

خشم کی که کل حین شهید
که شیطاکی دجا غارت ایمان

نغوذ بالله بی ایمان دین
بما عطا کی جوهر ایمان

له فرشته عذاب فریاد رسم
کس نژاده اند برات مستر

آسودگی بوی که از خدمت اجل
کس نژاده اند برات مستر

بهر نفس شکرستان حفظم کی
مسیب الابدن والذین
اذا اصابتهم مصیبة
قالوا ان الله وانا
البر اوجون الیه

بهر نفس شکرستان حفظم کی
مسیب الابدن والذین
اذا اصابتهم مصیبة
قالوا ان الله وانا
البر اوجون الیه

بهر نفس شکرستان حفظم کی
مسیب الابدن والذین
اذا اصابتهم مصیبة
قالوا ان الله وانا
البر اوجون الیه

در دینی بعد از زمان نبوت بوده بود
و بیست و یکبار گفتند خیر بر منی کرد
غفورت گفت آری هر چند غفورند اما حالت
آزار که در دینی نبیند که بود از خود دفع کنم جواب سوره علقی

له عذاب کوبخاتم بدّه

له دؤبک و مارا مانم بدّه

الینجی الله الذین امنوا با یقولون انما فی الحیوة الدنیا فو فی الآخرة الا نوح الایة

زبانم له جواب منکسرو نکیر

تواو فصیح کی پادشای کبیر

وختی که مردود و بند در خاک

درون بو محشر بترس غمناک

لوریکه مخلوق پاک دین مجل

بنجاه هزار سال دکنه منزل

ولایع سوا هم یو تویشو یوسف

لازم خصوص ری دور و خطر

من شل ذلیل بنه نوشه راه

جز لا تقنطوا من رحمت الله

کر رحم نکی ای ضای غفور

کالتوانم بر روم لو سفری دور

احمد بابا رسول برزنجی

وختی داوین ترا زوی دور

بوعلکین فاین المضر

مربشفاعت حضرت رسول

بخانان بی لوجیکه ملول

وان سئمه الاوادها الاية

برو صراطش جي درو وعنه

گذر کای مخلوق سر جهته

ببخش من بقاء
نه وجهه الاية
خاواکي

بفضل و کرم رحمت عظيم

خلاصه کي کوري ترس هم

لکل کروه انبيا و پيا و جاکن

بروم جيتي پيخوف باک

بو نو و جيق رحمت عامت

بو مسلمانان رو و قيا مت

ايمدم هيبه پادشای غفار

بخاتم مبداءه لروزخ و نار

له آغای بزرگ هم صاحب بهره

تمنا د کري خلعت کوروم

سامين کوزده عالم خالق عالم

جی خوم له بهت تمنا دم

محمد رسول انسان جنته و دره الارشاد

واي فرموبلي اسئل الجنة

يارب برحمت بفرود و منت

بسم کرم کي نعمت جنت

انتم يعيشون بالجنة لا الاكل وورد ان ادوات و دواها
عليها لدواهم من غابة ابن بحر قاصد و دواها
الزاد فابايم كل غنم ايدو اسم الله عليه و قرنا كان
الرجل يلقب بذلك و من استغنى الا جوار انهم شملوا الله عليه و سلم
ان من الجنة صنفا اودوا ما لا ياكل ولا يشرب و منهم من ياكل ويشرب و الله اعلم
بما جازي بلقيعة ذلك و من استغنى الا جوار انهم شملوا الله عليه و سلم
الزاد فابايم كل غنم ايدو اسم الله عليه و قرنا كان
الرجل يلقب بذلك و من استغنى الا جوار انهم شملوا الله عليه و سلم
انتم يعيشون بالجنة لا الاكل وورد ان ادوات و دواها
عليها لدواهم من غابة ابن بحر قاصد و دواها

وله نيا و من تعول من الصالحات
من ذكرو اني وهو مؤمن فاولئك
يدخلون الجنة ولا يظلمون شيئا الاية
انهم يعيشون بالجنة لا الاكل وورد ان ادوات و دواها
عليها لدواهم من غابة ابن بحر قاصد و دواها

ومن قطع الله الرسول ما اولئك من الذين انعم الله
من التبيين والصدق يقين والتسليم والتواضع
روى ان قدما من دعوات رضى منها طباق ما بين السما والارض
انزل منها رحمة واحدة بين الجن والانس واليهما بها
وهيما يتراحون وبها تعطف الطير الوحوش على اولادها و
اخترت وتسعون دجرا يوم بها عباد يوم العيازة و عطفها على ابوابها
كس

ان دايمه من الله عليه و سلم قال الله تعالى انظر اني ادعوك عبدى
فاصبر فوه غنما و دعنا اذ همزة الله عنه عن القبط اعلمه و سلم
الكثر من سنك الجنة والاستعاذة من النار فاجرا شافان
شققان في هجر الجاس و روم

ان دايمه من الله عليه و سلم قال الله تعالى انظر اني ادعوك عبدى
فاصبر فوه غنما و دعنا اذ همزة الله عنه عن القبط اعلمه و سلم
الكثر من سنك الجنة والاستعاذة من النار فاجرا شافان
شققان في هجر الجاس و روم

منه ارباب بحر عارضا
والا سحر والادب
فمنها خبار الامار
مقصود الرحن
عالم حبيب الزودى
ومن ذواب الابا اب
ومن نخل نهار البه
ونزه من الرحن
وسط الرحن واطالبه
فاستوا الغد من غا
التي حين اذا شام
فاجاب بقول حبات
ما عمل الزودى من
وسل نخل الله

توسم عطاكى رب القادين
جنت عدن فردوس برين

لهم عافون اي اهل مجلس
غير سوال فيه بوبيا و مفلس

كه من با نوا و بي بضاعتهم
ينه دست مايه خيرو طاعتهم

بنا جاروك فقير نزار و افغان
و با ريموه له قاي رحمان

يقين كده در و ازه سخي
تا خدا لهم خوش بونيم دور

بوخوم وزانم زور كنه كلام
له رفتارخوم خجالت بارم

خدا كه رحمت له كل كسى كا
كجا دار عيب نفس خي وكا

به ذل تقصير خوي كا اقرار
بجز زبان مانده و عا فرنده

كوب بر مبلم بطاعت بنو الله ان
و انستغفوا ايضا

و انستغفوا ايضا
و انستغفوا ايضا

عنه الله عما سلف الاله
عنه الله عما سلف الاله
عنه الله عما سلف الاله
عنه الله عما سلف الاله

موى سيفه از اجل آرو بيا م
دولت كردولت جشيد بود
ست خم از خرك رسا ند سلام
چون موى سيفه آمد و نومييد بود مو اوب

اسم اعظم خداوند

در وقت سحر و جادو

در وقت گرفتاری

در وقت غم و اندوه

در وقت بیماری

در وقت سفر و گمراهی

بشتم خم بوه به بارگناه

دستگیریم کنی یا رسول الله

کرده گناه هم زور و سحاب

ناگنجی له ناو دفتر و کتاب

او بلطف خوی به ایام فرمود

امیدتان بیسو ولا تقنطوا

امید زورم بر رحم صلوات

هم شفاعت رسول الله به

یارب بجزمت قرآن مجید

کوشفاعتت مکنه نا امید

امت احمد کنی دل سرور

امه مدین و دین غفور

مؤمن له رحمت نا امید نا به

کر ذره له نوسان مانا به

پیاوان مؤمن زمان سلام

عفو یان بکه بر حمت عام

خصوص اهل ام حلیه همو

تو بر حمت بیان کسی عفو

از نسیان و اعراض نمودن
از نصیری کسی در مکر
عقوبت کردن منجی اللغات
در دوران زمان جزیرم

ارواح تشبیه بنظر بدر باجم

ودروى عن رسول الله
قال من صلى عليّ وسأله
عن حاجته استجاب له
قال من صلى عليّ وسأله
عن حاجته استجاب له
قال من صلى عليّ وسأله
عن حاجته استجاب له

هم خوش به که من عبدکم ذلیل

توفیقم بدو لرّی سعادت
تویم باربری لستب ایمان
هزار نسیصد لکل بازه سال
صد هزار شر نو او تو کتاب

ایبات کتاب کرد و نعداد
شماره کردن

صد و هفتاد و شش شریع
مصنف اول

شعرکان او بو اهل شعر
بزار و حقا و مینیت

مستند
مصنف نامه ۱۲۰۹

معروف نامه قادره پیرم
ابن شیخ محمد شافعی مدب

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفضل گرم بادش ی جلیل

ختم قصم کی که سرشادت
که وقت مردن مکن بی ایمان
توفیق حق و انانی پسر وال
خدا بیچاره بود و در خواب

بزار و در صد و هفتاد و شش
جلد پنجم

یک بیک داعی کردون توفیق
مصنف اول

شاه مردون به خسته سهر
مستند

افشای داعی کردون توفیق
مصنف اول

معروف نامه قادره پیرم
ابن شیخ محمد شافعی مدب

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

بفاحاک و لم خوش کین
بیک فاحاک لان

دستم کن ز من اینم تمیست
برافتم نمی دودم در میان برکت

ترجمه کتاب بنی الاخبار موافق احادیث صحیح است بگردی نظم کرده از بکه قریب
الفهم است خیا برای عوام و جهلا مفید است و بالله التوفیق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنای بی زوال بنای بی زوال	بنای بی زوال بنای بی زوال
آگاهید حال تمامی احوال	آگاهید حال تمامی احوال
واحد احد بی شبیه لاریب	واحد احد بی شبیه لاریب
توفیق بده تویی صاحب توفیق	توفیق بده تویی صاحب توفیق
ترجمه کتاب و قابق اخبار	ترجمه کتاب و قابق اخبار
از توفیق بد حاجت نوزانی	از توفیق بد حاجت نوزانی
لبودستان یاران جانان	لبودستان یاران جانان
گردی بگردی لیبی بین طول	گردی بگردی لیبی بین طول
کلن حنی دکنن که راوی اخبار	کلن حنی دکنن که راوی اخبار
کسی بی خوبی که بو جماعت	کسی بی خوبی که بو جماعت
مانت پیدکن بنی صد او فریاد	مانت پیدکن بنی صد او فریاد
فکر کن که حال تو مان خوبشان	فکر کن که حال تو مان خوبشان
در بیان حالت جان کنندن به تدریج و تفصیل آن است	در بیان حالت جان کنندن به تدریج و تفصیل آن است
بتوفیق حق مولای درویشان	بتوفیق حق مولای درویشان
هر وقت کسی عمر تو او بو	هر وقت کسی عمر تو او بو
من بیان دکم درویشان گیشان	من بیان دکم درویشان گیشان
که یار و اعتبار دنیا جیا بو	که یار و اعتبار دنیا جیا بو

نسخه توفیق بد حاجت نوزانی
کلمه الناس بغير العقول
در ذوات سالک است از ب
موقوف کبابی است

insititute

تَشْوِي مَرَكَاتِ اَعْضَايِ دَمَائِي كِبَرِ
 قَابِضِ لَدَا بَجْنَكَالَ سَخْتِ
 لِي دَا بَجْنَكَالَ لَه اسْتَوَانِ
 هِرُو خِي رُوحِ كَيْبِي بَشْتِ بِي
 دَلِي اِي قَابِضِ تُو بِي دِه مَوْلَتِ
 هِرُو خِي كَيْبَتِ كِيانِ بَسَاقِ وَا
 تُو مَوْلَتِ بَدِه لَو شَخْصِ دَلَرِيشِ
 هِرُو خِي رُوحِ كَيْبَتِ كَمَا وَا
 جَا وَا كُو چَكِه اَو نَا بَمِي شُوعِ
 كَرِزبانِ صَرِيحِ نِيئِي اِي مَانِ
 دِي بِنِ بُو سَفَرِ اَوْ حَرِ دَضْعِيفِ
 نَه دَا كَيْبُ بَا وَا كُ نَه زَنِ نَه فَرْزَنْدِ
 وَحِي عَزْغَرِه اَغْلَبِ اَيْمَانِ
 لَو وَخْدَا دِي اَوْ سَكْتِ لَعِينِ
 دَلِي خُدَا يَكِه تُو بِي دُوَانِه
 اَوَلِه تَا وَا دَرِ نَا بَمِي خِرَارِ
 اِي مُسْلِمَانِ بَكْرِيانِ زَارِ
 لَه پِنُوهُ شَوَانِ نُو بِي رُو بَدَارِي

جَا وَا دِي بِنِي نُو رَهْمِ كُو بِي دِي كَرِ
 دَخَانِه سِرْخَاكِ پَاوَشِي سِرْخَتِ
 بَخْوَارِي زَارِي دَسْتِينِي كِيانِي
 لَه لَایِ خُدَا وَا هِكِ نَدَايِ دِي
 تَا رَحْتِ بِي لَو دَرِ دُو حَمْتِ
 دُو بَارِه بُو بِي دِي اَوَا زِ صَدَا
 سَا قِي سَا كِنِ بِي اَوَلِه اِي شِ نِيشِ
 مَوْلَتِ بَدِه بِي پَمِي بَا وَا كِ
 بِي دِي مِپِنِي بَدَنِ بِي رُوحِ
 بَدَلِ غَا فِلي زُو دَرِ وَا كِيانِ
 حَالِ بَدِجَالِه بَخْوَارِي بُو خَيْفِ
 بَخَالَتِ بِي وَا كِي دَرِ كَايِ خُدَا وَا نَدِ
 شَيْطَانِ دِي تِه لَایِ بُو سَلَبِ اِي مَانِ
 بَشَكِلِ دَلِ سُو رَهْمِ سَبْتِ اِي مَانِ
 تَا بَخَانَتِ بِي تُو لِمِ تَنَكَا نِه
 وَا سُو سَه دَرِ اَحْرُ وَا وَا بَدِ كَارِ
 نَا وَا رَكْنِه خُدَا وَا كِنِ اسْتِغْفَارِ
 بَخَاتِ سَلَبِه وَا هِمِ رَسْتِ كَارِ

بیکه تا خدای صاحب عدالت
 ابو حنیفه و ای کردوه بیان
 ترک شکر و هم مال هتو خور
 یا لکه خانه بخوف پوپیاک
 از رحمت کا خدای صاحب کرم
 سگات موت بکجا رهیه سخت

بخانت بد اوتنکی حالت
 تَشْت با عش تو سلب ایمان
 یا بیلا مال مسلمان بزور
 به ایمان و بی و هم دبی پلاک
 بخانتان ددا که گشت در دو غم
 فرصت دزانشینا بد بخت

در بیان حکایت حالت نزع زکریا که من پنج و امام بزرگ بوده است

نقل زکریای و ابیان کردوه
 که و ختی گشت او مجال نزع
 رفیق دل سوز له سر سرینه
 زکریا لپو و شک بو یکسر
 دوباره برای چوه سر سرین
 زوی خوی ول کپرا زکریا له او
 گنی تو بلی شادت ایمان
 برای دودوست مالی بسردا
 که زکریا بچ بو طور گرفتار
 بدن لکز بو در سات چوله هوش
 زکریا چاو کردوه گشاد

یک رفیق او و ختی مردوه
 رفیقیکه بو نو او صاحب رع
 شادت ایمان دیکر تلغین
 جواب هیچ شو مرد بر هفت
 لفظ شهادت زوی بو تلغین
 باز هم برادر مانوه به دو
 گنی من نالیم عاجز بولی مان
 سین و او بلای کرد و چمردا
 سا اید چه بکین ای خدا کار
 له دوای سغا مانوه سر هوش
 حمد و ثنای خدای کرد و بزاید

احمد بابا رسول پور صاحب

گئی ای بر او رفیق خوش
 برادر گئی ای مرد بنگو
 روی خوت و کثیر انو له من در جار
 گئی ای بر او رفیق شفیق
 سلطان مانه لام بی بو آوسرد
 گنیم در می بعضی کو آوه
 توبلی علی کبری خدا یه
 روم بی و کثیر انو له اجار
 توبلی محمد ^{صلی الله علیه و سلم} نینه
 دیسان مانه لام لعین بد ذات
 در ساعت له و لم بو آگاه
 وختی که ناسیم کسریز به تاو
 ایسته له جواب نوم هیه آگاه
 محمد رسول بگردش بیان
 در بیان حکایت منصور عمار علیه الرحمه

کی بو له کل من دیگر و گفتو
 شه جار من گتم شهادت بنو
 سبهمین کردت حاشا که گفتار
 آمن حال خوم دلیم به تحقیق
 من له پنهون و درون بر له درد
 گئی بر جاو بو نوم هینا وه
 آوت و دومی تری حق و تابه
 دیسان بی گتم سک بدر نقار
 برق جرخاندم رو لو بد کهر
 توبلی کس نیه خدای مخلوقات
 ناسیم اوسکه لعین کمر اه
 بنالیکه مشکا و هم رزاندی آو
 اشهد ان لا اله الا الله
 روح سلیم کرد با مر سبحان

در بیان حکایت منصور عمار علیه الرحمه

وای بیان کرده منصور عمار
 له هر و خنیگا بنی آدم دهری
 روح بو قابض مال بو وارث

حدیث صحیح له راوی اخبار
 مال اطلاق پاک بشنش در کی
 بو گوشت خوردن مار و مور حارث

خاک

خاک بویستگان و بی طلبکار
 شیطان و کت جرده علیه اللعنه
 یارب بجزمت رسول سردار
 بخصوص ام بنده عاصی برکناره
 معروف شلم زور ذلیل زار
 در بیان آواز کردن روح پس از بیرون آمدن از بدن

حدیث رسول در کتب صحیحان
 یک صدایه دی که لای سگواره
 بیج بگازنایه بغیر اعمال
 و خنی دای دین که سر خسته شود
 بدن بوج ضعیف بود و بی قوت
 لبرجی کو چکه هر دو یان بون کر
 و خنی که دیشون دی نینه کفن
 که جیب بهشت به خوشا بوجالت
 بوج ند هیناوه تویشو بوسفر
 هر باره دگری شه صدال بووت
 که چاکت کرد بی خوت چاکت برانه
 که گنا بکار بو تویت کرد بی

و خنی که بدن در و آرومجان
 دلی تو مردی دنیا هر ماوه
 فراموش و بی لامال مندان
 صد اذکانا چاره بضرور
 زبان بوجی و ال گفتگو کوت
 و از نیک رخ بر زرد بود و پنهان
 باز هم شه صد اذگری که بدن
 و او یلا کرد و زخ بی مالت
 نذرا ده ریکای دوت و البر
 کو و خسته که تو دیننه تابوت
 اما بیا و خواب مال ویرانه
 عذاب نادری بجاتت دبی

علاءستغفار و شفاء صحت
الکرمین علی بن ابی طالب کان من خیر الناس
خوبی ان بوی در کتب دیگر است

که بلی دکن لبو قبر سنان
امر و دی بینی هر جیت کرده
وختی دای دینن که کنار قبر
تویشوت چی هینا له آوه دای
له وخت مولکت شتی دستگیر
بمال دنیا وخت کرد بو خریکت
وای بیان کرده و ای معتبر
هر وختی کسی در چو له دنیا
شبنون کر بان زاری به شما
حضرت قابض و الو قاپیه
اگر له دس من و ادرن افغان
اگر له مردن دکن شکابت
اگر له خدا به نغوذ بالله
هر کسی بجنه خوبی بکا باره
هر کس لباس خوبی بکا سیاه
هناسیا پوش بیو دل ملول
هنارش پوشی بکا به بدن
هر کسی موی خوبی بکل کنی له بن

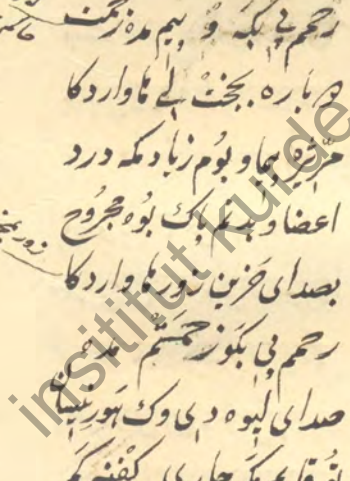
و کری شه صدا وختی راوستن
لم حدیثا و ای بیان کرده
بانکه دکنی شه جار به صبر
لبو خوت تا بوی له دنیای فانی
بمرد و بوی و شری داما و بو فقیر
هرات نه هینا بو جیکه تارکیت
حدیث صحیح رسول سرور
خلایق لبوی دکن و او یلا
هر کس دلسوز بوی دکا و وار
دلی ام کر به و شبنون بوجیه
امن با مورم با مر سبحان
اوبه تا و آنه چینه حکما بیت
پاک کافر دین هم دین گمراه
اوه کافر و شیت تنباره
وکت قتل نبی هینته گناه
فض سینه له نا کرمی قبول
خدا و مخلوقات لی دین دژمن
بداله کونای سر بنجه و ناخن

جای دکن
 بعد هر مو که د بکا ججا
 کبر چخه بزور که کونای بد ا
 و خنی مرد و شور و چوبه خانه
 که داد کنن لباس لبری
 روح نا وارد کالک و پیبیه
 دلی مرد و شور بو خاطر خدا
 ایستد بوم لیس غزرا پیل رحمت
 و خنی مرد و شور آو پیا دکا
 دلی او کرم یا خوتوا و سرد
 بضر قابض و خنی بر دی روح
 که غاسیل دست بو بدنی د با
 هپواش بو تو زور اذینم مده
 و خنی دی نینه نا و کفن دیسان
 بجی خدا من سویندت ددم
 بایلم بالا ابکم خدا حافظ که خوش احوال
 و خنی که دی بن ل بو قبرستان
 کین بل پیل ناله فرزندان
 لمولاده خلق دام پی و بپشک

در تبر بودت دکن نه
 خانوی بودکن که اگر سیبا
 وک دعوا بکا اولکل خدا
 حر و ذهل کن خویش و پکانه
 اگر کس کوا و کلا و ل سر
 اما افس جن کس کای نینه
 به آسان لباس کن که جدا
 رحمت بی بکه و بیم مده رحمت
 م باره بخت لے نا وارد کا
 جزو بهما و بوم زیاد که درد
 اعضا و به کما یک بو و مخرج
 بصدای خرن رو نا وارد کا
 رحمت بی بکوز جسم مده
 صدای لبوه دی وک هور پیک
 تو قائم مکه جاری کفنه کم
 تا رو قیامتنا بنیم او ان
 قصه و گفتگو دکا وک مستان
 خدا حافظی کم من له دلبدان
 اولاد هتو زنت هوره ک

که دست خزانگان آسم خجالت بو
 حاکم برینان بیجا رسنم بو خنر

نور بخونانی نا وارد کا خنر

تغزل که در خانه رفته بود و در آنجا که در آن وقت
اهل کورستان نزد او میسر که در آنجا آمده و منازعت میکردند
چنانکه جاعلی که چیز از تنگ میسر که در آنجا آمده و منازعت میکردند
کردان تا با من این به حالت آوازی میسر که در آنجا آمده و منازعت میکردند
رفتم و در کورستان که در آنجا آمده و منازعت میکردند
و ثواب آنرا با ما داد از آن روز که در آنجا آمده و منازعت میکردند
همواران فاش کرده اند از آن روز که در آنجا آمده و منازعت میکردند

نُو خدا کس نَد اذیت ایشان
بویان بچی ما آه و ندامت
گر نماند قبر چی تار یک تنگ
دوبی وارشان کی باران من
من مال دنیا م بچند مرات
مال املاکم بچی ما یکسر
ایسوخ احتیاج کلیم و اینیان
ایوبیش که دُعا و خیر و حسنا

جند سال لبوبان ز حمتان کپش
یکتر نماند بین تار و ثقیامت
آو بند لیلی لی دی صدا و دنگ
نور سنا یم فرزند ان من
بوتان جمع کرد بچند خسات
من نینا کو تو م کم چی بر خطر
تقصیر م نکرده متا بوم لی تان
هیچ نقصیر مکن خدا عفو تان کا

در بیان حکایت ابی قلابه چنین میزاید

ابی قلابه حکایتی کرد
فرموی من وام دی شوکت لولا
قبر همویان یکسر بوبون شوق
هر مردوی لنا و قبری ماته در
لنا و آواند لیا و یک نا امید
به نور بوبه شوق او مرد فقیر
برسی کو کسه قلابه دین دار
و ای جواب او له غریبستان
هر کس هیتی بوخوی به تحقیق

وام شپرشه روایت کرد
که قبرستان کم زید و ما و ا
نور یان لی هلسا بقبه و طبق
بر زبانه و نور له پشت سر
کسر قبر خوی دلرزی وک بید
سر له سر از نو عا جوک بخشیر
بوچی بی نور بو عا جز بو غم خوار
گنی قلابه اهل قبرستان
اولاد صالح یادوست رفیق

مُعْجَلٌ

اَمَّا بُوْكَوْنَاهُ مُعْطَلٌ وَ بَدَا
مَلَكٌ كُرْزِيْمِيهٖ اِلٰی وَا اَبَقِيْن
شَرْمَتٌ بِيْكَوْ اَتُوْ لَهٗ اَللّٰهُ
بِحَبْرَهٗ اِيْشِيْن جَنْدُ كُرْزِي اَلِيْم
جَمْعُ كُنَانِمَانِ خَلَاصَهٗ كَلَامِ
وَيَكَا تَهٗ اَمَلِي تَارُوْ شَمَارَتِيْن

زُور لَهٗ خَيْرُ نُوْسِيْن عَجَلٌ وَ بَدَا
اَوْ جِيَا دَكَا لَهٗ كُنَا هٗ نُوْسِيْن
وَ خَتِي تُوْ دُوْ كُرْ دَلَهٗ دِيْنَا كُنَا هٗ
اَمِنْ جِهٖ كَسْمُ جِيَا دَكِي لِيْم
مَوْلَتِ دُوْ خَا زِيُو دِيْنُوْسِي تَامِ
وَيِ بِيْ جِيْتُوْ هٗ مَلَكٌ وَ كُنْ طُوْمَارِ

در بیان آمدن نیکو و منکر و سوال جواب ایشان

بَا مِرُو فَرْمَانِ پَادشَا یِ کَبِيْر
بِحَكْمِ خُدَا یِ حَقِّ ذُوْ اَلْجَلَالِ
کَامِ دِيْنِ لَهٗ دِيْنَا بُو تُو بُوْر هَبِيْر
اَللّٰهُ رَبِّيْ مُحَمَّدٌ رَسُوْلِيْ
قُرْاَنُ اَلْمِ اَلْمِ كُفِنُو سِيْنِي
بِي دَلِيْنِ يَا خُدَا بِيْ اَمْرَادِ
دِيْتَهٗ لَای رَسِيْتِي دَرَسَاتِ بَضُوْر
هَر زَلْمِ دِيْنَا مِثْلِ اَوْ يِنِهٗ
رَفِيْقِ قَبْرِ هَبِيْتِ اَشْخَصِهٗ
لَهٗ بَاغِ هَبِيْتِ دَكَا اَمْرَادِ
قَبْرِ تَرْدِيْنِ لَهٗ عَطْرِ جَنَانِ

لُوْ دُوْ اَدِيْنَهٗ لَای مَلِكُوْ كَبِيْر
لَهٗ قَبْرِ تَنَكْدِ اَلِي دَكْنِ سُوْ اَلِ
دَلِيْنِ خُدَاتِ كَبِيْهٗ لَكْنِ بَغِيْر
بِيْخُوْفِ مَسْلَمَانِ دَلِي لَهٗ جُوْ اَبِ
دِيْنِمِ اِسْلَامِهٗ وَ قَبْلِمِ كَعْبِيْنِ
لَهٗ جُوْ اَبِ نُوْ هٗ مَلَكٌ وَ بِنِ شَادِ
شَخْصِيْ كِهٖ بُوْنِ خُوْشِ اِرُوْ كِ شَعْلَهٗ نُوْرِ
دَلِي بِيْمِ بَلِيْنِ اَمِ شَخْصِهٖ جِيْبِ
دَلِيْنِ اَعْمَالِ تُوْبِيْهِ اَوْ شَخْصِهٖ
رُوْ جُوْنِ لَای سَر بُوِي دَكْشَادِ
جِي خُوِي دِيْنِي لَهٗ رَوْضَهٗ ضُوْا

در بیان نیکو و منکر

هر دو بیان بام هیبت دینسر
چاویان و کوبرق آشکار
دین بولای او بخت گستاخ
له جواب او ان دینی لال کز
شخص بچاره نیتے جواب
دلین ائمه شخص منافع
دکین سرک کوشت استخوان
طارت بک کز جو هم بی غیبت کوش
جسته بدنی بک دینی به آو
لکشت بوکنی بون خراب تر
دینی برضیق او مرد فاسق
دلین اونه عملان نو
رفیق دبتارور قیامت
که کما و هر گل اونا بمنی صبر
عذاب دوری تارور محشر

ارضاقی بک کبیر و منکر
نعره صدایان دکن رعد بهار
بچک ددان آرض دکن سوراخ
دپرسن کبیه خدا و پیغمبر
وختی که دکن لکل او خطاب
جواب سوال نابی بطابق
چند کز اگر لی دکن او ان
کوز او شار دوری بدن
کنت کت له اعضای دینه خوار زو خوار
لوودوا شخصی قبیح المنظر
بد شکل بد کوزور ناموافق
دپرسی کبیه ام مرد بد کوز
دکیشی حسرت آه و ندامت
زوجهن دوزخ بوی دوری له قبر
لباس اگر دپوشن له بر

در بیان نقل کردن حدیث رسول صلی الله علیه و سلم

گوهر رزاند له درج دمان
کوچ کز روی بودار الشور
بو قبر مسرور به

رسول سرور وای کرده بیان
هر دختی انسان لم دینای مغفور

در بیان و نقل کردن حدیث رسول صلی الله علیه و سلم

ارضاقی با کثیر و منکر
تغیر صدایان دکن رعد بهار
بچکن ددان ارض دکن سوراخ
دیرن کبیه ضاو پیغمبر
وختی که دکن لکل او خطاب
جواب سوال ناجی مطابق
چندگز اگر لی دکن کو ان
کوڑا وشار ددوری بدن دیکه خوش
گت مک له اعضای دیته خوار زو خوا
لوودوا اشخصی قبیح المنظر
بد شکل بد کوزور ناموافق
دیرسی کبیه ام مرد بد کوز
دکیشی حسرت آه وندامت
رُوجن دوزخ بوی دگری له قبر
لباس اگر دپوشن له بر

هر چه بیان با م هیبت دینسر
جاویان و کوبرق آشکار
دصن بولای او بخت گستاخ
له جواب او ان دبی لال کز
شخص بچاره نیت جواب
دلین ائمه شخص منافق
دیکتن سر پاک گوشت استخوان
طارت پاک کز جو هم بی غیبت گوش
جسته بدنی پاک دینی به او
که گشت بوکنی بون خراب تر
دبی بر رفیق او مرد فاسق
دلین اوت عملا ن نو
رفیق دبتار و ر قیامت
که کما و هم کل ونا بینی صبر
عذاب ددوری تار و تر حشر

در بیان نقل کردن حدیث رسول صلی الله علیه و سلم

گوهر رزاند له درج دمان
کوچ کوزوی بودار السرور
بو قبر مسرور ب

رسول سرور وای کردوه بیان
هر دختی انسان لم دنیای مغفور

گو و دو روح ته رو بعبان
مرخصم که بچه سر مرقه
اذن دردی با عمر راله
وا و دینه خوار له دم جارس
روح لبو جسد دکا کر به وزار
لذکت ماوه زمانه حیات
وا دلی روح غافل ز دینی بوی
درو اینج روژ و دینوه و کجان
له بین دمیو هر هر گوئی آوی
زار یو تضرع دکا بی شمار
دو باره روح دلی بنا شاد
تینا و پرفیق بیار و بیس
امانه دلیو دچینه آسمان
له دوای یک هفته باز هم بودستور
که دی سیم و خوین له دم جاریه
سریان تی کرده کرم مار و مور
دلی ای بدن ذلیل خاک ر
نایته یادت زندگی دینا

واعض دکا بشه سبحان
بزانم چونه احوال جسد
دینه سر جسد اودکا نگاه
هم له هر هر گوئی هر وک مروا
دلی ای بدن فقیر و هزار
سیرانت دکر و بعیش نشاط
لو و دو ادر و او دچینه جی خوی
روح بو سر بدن به امر یزدان
خوین جاری بو و دینه سر رو
او لیو جسد دنالی بنزار
توزنم کائنات هر کز دینه یاد
کس نایته لایحه بیته فریادرس
تاجیکای روحا در و اسپهان
اذن و خوازی له خدای غفور
هم لنا و گوپا درد کاریه
روح لبوی دکا زاری بضرور
توبوی بخوراک کرم مور و مار
ژن اولاد خویش اقربا

چند کلمات بویان اذیت پیسود
 آیا بونت دکن دعا و حسنات
 وای فرمورسول صاحب عز و جاه
 تماشای اولاد زن خویش دکا
 یکی قرض فرض بوادا دکا
 کی اولاد ان دکا سرداری
 لوود وادروا بولوی قبرخوی
 بواجسادخوی زور دکا بویان
 دستود بسان روح لباس بیکاه
 له شوی چرن مانک رمضان
 هم شوی برات له مانک شعبان
 هر کس له جمعه شو بار و ژ بمره
 صحابه کتن ش سوار بدر
 فرموی لایق ینه بورجم خدا
 اما همیشه عذاب آگر
 عذاب واه سر روح جسد یا
 کسی قرض داره یا وصیت ناکا
 بوخوی دگری اگر وای بنه

ایسته تور مردوی با هر معبود
 لبو لوتخوای اجر مکافات
 روح دچوپینه مال تامده بیکاه
 کی مات و ملول یا شادی دکا
 یکی بوی دکا خیر یا دعا دکا
 کی لبوی دکا عاخر نو زاری
 تماشا دکا له بدن خو سے
 هر باره دروا بوجیکه روحان
 لبو مال خوی شخص برکناه
 هم شوی جمعه بوجرو احسان
 با امید خیر اودی بر حبان
 حدیث و فرموی عذاب نادی
 لو باش نایبی او هیچ عذاب قبر
 که عذاب بدری مؤمن لوودوا
 لنا و قبر اادی بو کافر
 بدایم هناد فونع دینا
 مجوسه روحی کس بد ناکا
 بو هوجیکت به پروادی

مرد و بانگ دکاله اهل خانه
 خرم غشیت رحم کن بجان
 من لیسان دکم تمنا و امید
 وام له غزبتا و فکری بحالم
 دلی کسه وای له مال من
 تو له مال من دانیشوی شاد
 بخیر و احسان کم بی یا کثیر
 آریغاجا ابوه یا دکن
 دعای خیر دکا بوتان که هسنا
 کرنا امید بر او و بچسته در
 یاران رفیقان بنان بی فکر
 وصلوات دن ابوه خاص عام
 شوی جمعه دین فقیر انسان
 مالی که تیا ب عینت بهمنان
 قصه هلو لعب کن بعبادت
 غزالی دلی رسول وای مومو
 نکیر و منکر بوی دین له لای سر
 روشی چند دفعه بر دوی سجود

لذن اولاد دوست بیگانه
 بدعا و خیری یا نحو یکی نان
 زور احتیاج نمکن نا امید
 بکن نیه له لام مال و منال لم
 تقسیم دکی مال بو اولاد دزن
 من وام له قبرا بد دل ناساد
 جار جاربادم کن عزیم فقیر
 یا جنات خاطر شاد کن
 لیسان راضی بی خدای بی همنا
 دلی ما بوس بن له روشی شتر
 له شوی جمعه زور بکن ذکر
 بدن محتاج بو مردو طعام
 هر کو سوال کر بو خیر و احسان
 دبی بحال چیکدی دوزخیان
 تعلیم کن منزال له سر عبادت
 وختی دیننه ناو قبر مردو
 نو بتر بی دلی نیی لم کذر
 بی هیناوه منکرانه معبود

له لای

له لای بی دجن هر دو به دوان
امن نایلم بین بلا ی من و ا
بدل شاد چو لبو جماعت
اجار له لای چپ درون شتاب
صدقۀ داوه اوله ری خدا
له لای دمیوه دینوه او ان
زکات زور و کسچی هیناوه
پاک مانع دین اعضا کاین او
بی دکن سوال هر مرد بان به دو
دوا جواب او ان بصواب
لتراضی بن خدا و پیغمبر
حدیث صحیح بابکین بیان
معنای وافر مؤلام غزالی
بوهر کشتی وخت واده فوت
زکات زرد و سپوزبان لال لکن
شه ملائکت دین له لای سرین
بکی کبان وکیل رزق روزی تو
دلی یک لقمه روزی شه نماوه

بی هم و ادد اجواب او ان
چو بو مزکوت بو رضای خدا
روژ شود ایم مشغول بطاعت
دمت دست دکا لکلیا خطاب
ری ابو نه فقط بلا ی مندا
و ادلی دمی له جواب او ان
بو خدا له صرام او خوی لا داوه
لدورد و سن تفیش دکن کو
مرد و وک کسی آگاه بی له خو
نمیر و منکر دین له جواب
ایست دلشاد کرد مسرور بوین کبر
رسول سر و خدای کردوه عبان
تا مسلمانان لی بان بی حالی
کیشته حال سگرات موت
بمال دکوی بی شه او سپد نک
و ادلین وخت در زمین سرین
مشرق مغرب دکا جسجو
واده روین تو عترت تو اوه
تات به

یک دلی آمن و کیلم بو آو
 یک قطره آوی ناهه بو تو
 یکمان و کیله بور ما ره نفس
 کرام الکاتب دین له دوای او
 ای وکیلین لبو خیر و شتر
 به نشان و دن او ان هر قدر
 ولین خوبه بوج لا ابالی
 و خنی کو نام و کا تما شا
 له لای جم بوه کنا طی شمار
 کرام الکاتب دین بو لبوی
 له سفیف خانوی تما شا د کا
 اوله کل نئی جمعی ملائک
 بعضه لای سب بعضه له سارا
 نامورن لبوا اهل شرارت
 قطران و دوزخ و کن بسریا
 دی بن بو سچین در سوعیان
 و جه ناهه دوزخ و بن کثومات
 جمع دست سب و بن بو بیا و جاگ

مشرق مغرب گراوم بتا و
 له روی دنیا دا ای هر دینکو
 دلی ناهه عمرت یک نفس
 بو سر سبونی هر چه به دوان
 وی نوبین با مر خاق اکبر
 اولیان خیر و دوم شتر بکسر
 نیک بدی خوت تا بی حالی
 خجالت و بیولی و کا حاشا
 عرق جغت له روی دینه خوار
 ایمان و با او که کرده خوی
 عزرا ایل دیت توقف ناکا
 باک حاضر دین لوی اولتک
 فرست لای چپ زور بقین قار
 کیان و کیشن بچند حرارت
 روحی جیشی دین لم دنیا
 آیت شریف وای دکا بیان
 بلج اجمل فی ستم الحیا ط
 روحیا و کیشن آسان نی باک

کلامی که در این کتاب است
 از کلامی است که در این کتاب است
 از کلامی است که در این کتاب است

قوله تعالی ان کتاب الفخار لوی سچین
 وما اد ریک ما سچین کناک تر نوم
 و بل یومند المکتب بین الایه

این کتاب الابدال فی عتبات
وما ادرك ما عتبت
سنة ثمان مائة
المثبت

چنانچه عتبات و کبری مقرر
له سؤال قبر کردیان اختلاف
روح و جنبه نا و اجساد دیگر
له کل کبر بن رست و کا گفتار
سؤال جواب که کل روح دیگر
روح فرار و کبری له صدر سینه
روح و جنبه بین گفتار جسد
راست نه زانویه کس برایت
ولیکن بیان کرد له بین او ان
سؤال جواب و کبری بنرمی
هیچکس ناز له خند و چون
فصه لی نکین ایبه بهیج خلل
تلو بن بجز البوقبر تا
دوم ذکر حق دانای به نیاز
نویز بخشوع کن هم حضور دل
یور و ناک قبر بی بی مهرات
تا لانا و قبر این سر فواز
آکا هداری کن ایوه امانت

لباس بهشت و بوشن له بر
شارحان دو مردان شراف
بعضی و ادلین سؤال منکر
آو زند و کن هر و ک اول جار
لای بعضی و ما بیان ذکر
بعضی و ادلین شخص بیگینه
بعضی و ادلین با مر صمد
هر کس شیوعی کردی روایت
بقول اصح بعضی عالمان
بنیغم فرموی وخت و ک کرمی
تا جا و مان بی له واقع بون
چاک واته زبان له بکین لال
ایوه لم دنیا کر بکن چوار کار
اول لازم پنج فصه نماز
له قرآن خواندن قط بهن غافل
شش اصلی ایان باکی طهارت
دومی له شش است بمن اجزاز
له فصه دروو هم له خیانت

تفاوت

خوآن پاریزن له پرشنگ بول

حدیث دفرموی خدای صاحب داد

به آزار سخت مبتلای دکا (ع)

اگر صابر بزله در دود بلاء

در ووا بساگی و چاکی له جهان

گرمیل بنه کسی بجا آزاد

نامشغول بجهنم مال دنیا

تا وقت مردن نابین آزار

ناکاله دنیا هیچ ضرر احسان

دور دگری له دس شیطان بفریج

اهل جماعت همیشه یکسر

در بیان صور اسرافیل علیه السلام

بادشای برحق بادشای برحق

فرد بهزوال قیوم مطلق

بر طرف سوار عرصه لامکان

دایم حاضرگی دلم له حضور

زاوی وای فرموصور اسرافیل

یکی بومغرب بومشرق یکی

تا عذاب قبر نه بینن به هول

وختی له عبدان یکی بجا آزاد

در دستگزارت لبوی ز یاد دکا

خدا عضو دکا جمیع کنایه

دکا بخدای رحیم رحمان

دیداتی فرزند و مال ملک ز یاد بسنه

دایم غافل بنه ذکر خدا بنی له دلیانه

بدن ساغ سلیم کنه کار

هم کیان کین دجه به آسان

خدا عفوئی ناکا و دجهت دوزخ

صلوات بدن کشت له پیغمبر

بادشای شان شهنشای برحق

توفیقم بده نو له ریکه حق

توفیقم بده شای کون مکان

تا یکم تعریف صدای نغخ صور

جوار شاخ هیه ببه قال و قیل

بیانیاں دکم تو او هر یک

یکی بوزین یک بوسماوات
 لنا و نفتح صور چکه کشت روحان
 اصناف عالم و ک کعب الاجبار
 چل هزار لنا و بز یوصحرا دا
 داین سرافیل مال هیج چوار
 خوی دابو پیوه بوان و کوه
 له پیش روی لوح المحفوظه اوزان
 با بنو در بری هیج پنجصد سال
 تماشاد کا لوح اعظم
 اول تا آخر دنیا سراسر
 اسرافیل کا تماشا کو دوا
 له ترس غضب دبا و ک زر زور
 حوت پرده دکن له بین اوان
 بین هر پرده پنجصد سال رسیده
 هم خفتاد پرده له لای جبرئیل
 بین میکائیل تا عرش اعظم
 اسرافیل نفتح و اله سرکنار
 هر و ختی خردا امر د کا

بوقبض روح هم مخلوقات
 قرار داوه خالق سبحان
 بیان کرده بون هشا هزار
 چل هزار یان و النا و در یادا
 مشرق مغرب دای کر نوه یکبار
 اعضا و سروروی لبر بری قبر
 له در پی سپی هر و کو میزان
 و اله لای رستی عرش ذوالجلال
 احوال عالم و زان سر جم
 و النا و لوح کشت قضا و قدر
 قضا دینی له قضا خدا
 هم ضعیف دبا هر و کو عصفور
 اسرافیل دبا زار و نا توان
 اسرافیل قرار نامری کو جیه
 هتا د کا ته چیکای میکائیل
 حفا پرده تر کیر اوه سر جم
 بوا مرضا دایم انظار
 سه چار کو نفعه او فوی ته د کا

انما قال الله تعالى و درو له الخلیف
 و ارجاعه فی الت قال متعلق به جان ان قدره
 نماذیر الف عالم اربعون الف الف و اربعون الف
 فی الجاهلی قال علی الحق جل و علا فی الموعظه

فَاذْفَعُوا فِي الْقُلُوبِ قَتْلَهُمْ
مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي
الْاَرْضِ اَلَا مَنْ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

فَاذْفَعُوا فِي الْقُلُوبِ قَتْلَهُمْ
مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي
الْاَرْضِ اَلَا مَنْ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

نَفْحًا اُولَئِكَ بِهِ آيَةُ قُرْآنٍ
بُوصَدَا وَهَيَّبَتْ نَفْحًا سَمَمًا
آبَتِ وَايَ فَرَمُوهُمُ سَاهٍ لَوْلَاكَ
مَكْرُكِبِكِهِ كَمَا ضَا حَظَّ نَكَا
زَهْنٍ وَكَتْ كَشْتَنِي دَيْتَهُ طَلْمُ
جِي صَاحِبِ تُوْكَتْ جَمَلِ دَا دَنِي
اِنْسَانٍ هُوَ كَسْتِ جَبْرَانِ وَكَوْلَالِ
شَيْطَانٍ رَا دَا كَاهِرُونَ سَكِي
قَابِضٍ دَبَا كَانِي جَنَكِ لِي دَا
تَا جَلَسَا لِدُنْيَا جَوْلِ بَرِّ خُرُوشِ
بِيَانِ كِرَاوَهُ لَ آيَةُ كَرِيمِ
وَايَ فَرَمُو رَسُولِ بَشِيرٍ وَنَذِيرِ
لَوْ زَلَزَلَهُ سَخْتٌ بِأَيْدِي مَحْشَرِ

نَفْحَةُ الْفَرَجِ بُوْرَسِ اِنْسَانِ
مَخْلُوقِ سَرَارِضِ بَيْنِ خُوفَانِكَ
لَوْ وَخَضَتْ عَالَمُ بَاكَ دَبْنِ هَيْلَاكَ
اَوْ كَسَتْ اَرَامُ دَكْرِي لَوْ جَبِيكَ
اَسْمَانِ دَجُولِي وَكَ بَحْرِ قَلَمِ
هَرَجِ سَبِيْرٍ خُرُوبِ سَبِيْرِنَا دَنِي
مُوَسِّرِيَانِ سَبِيْ مُوَسِّرِيَانِ مَنَدَالِ
دُنْيَا دَكْرِي اِمِّ بَرِّ تَا اَوْ بَرِّ
بَعْدَ كَسْتِ ذِي رُوحِ عَذَابِ دَا
لَزَلَزَلَهُ سَخْتٌ كَسْتِي بِيْ هُوْشِ
لَزَلَزَلَهُ سَاعَتِ لَيْسِي عَظِيْمِ
هَرَكِي كَانِي بَدَا بِيْ فَقِيْرِ
زَجْمَتِ نَابِيْنِيْ هَمِّ تَرَسِ خَطْرِ
تُوْلَمِ آيَةِ هَيْزَانِهِ خَفِيْقِ
هَيْجَسِنِ اَمِيْنِيْ جِسْمِ وَرُوحَانِي
زَبَانِيْ هَرَجِ بَهْتِ بَرِّ نَقْشِ
تَعْرِيفِ شَهِيْدِ لَمْ آيَةُ شَرِيْفِ
بَلَدِ حَرَرُوقِ هَيْبَتِهِ زَنْدُو

نَفْحَةٌ دُوْ مَيْنِ نَفْحَةُ الصَّعِيْقِ
بِمِ نَفْحَةِ عَالَمِ بَاكَ دَبْنِ فَا نِي
غَيْرِ اِنْ شَدَا وَحَا طَلَانِ عَرَسِ
وَايَ بِيَانِ كَرُودِهِ خَالِقِ لَطِيْفِ
طَخْنِ يَانِ مَبْنِيْ اِيُوَهُ بَرْدُو

فَاذْفَعُوا فِي الْقُلُوبِ قَتْلَهُمْ
مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي
الْاَرْضِ اَلَا مَنْ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

وَالَّذِينَ الَّذِينَ قَالُوا اِنْ
سَبِيلَ اللَّهِ اَصْوَابًا بَلَا جَاءَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يُوْذِقُوْنَ فَرْجِيَهُمْ بِمَا اَنْهَمُ
رَبِّهِمْ اَلَا يَرَوْنَ

رسول سرور شاه سعیدان
 به پنج درجه زاین شهید
 عزرائیل و باروچ انبیا
 به پیغمبران دلین باک مردون
 خداخوی دکا قبض روحنا بضرور
 نبی قیامت دکن کشفاعت
 بعدای نغمه دوم انشا

وای بیان کردوه حال شهیدان
 که انبیا مان پسریب تر دید
 غسل کفنیا ن دگر سب بچیا
 اما به آیت شهیدان زندون
 به غسل کفن دترنیه قبور
 اوان همیشه غرقن له رحمت
 هوذیروحان دجن بفسنا

در بیان جان کندن عزرائیل الجیس را علیه اللعنه

لوودو واخلق پادشای جبار
 دلی ای قابض بچو سرزمین
 له روز اذل تا آخر این
 به قهر و غضب بچو بو شیطان
 او عذاب بده بعد کشت دنیا
 قابض که هسته وجوشی بقار
 ماک دوزخ قهر و ب ز بار
 لبوسرزمین قابض دینه خوار
 دلی عزرائیل بوسک لعین
 شیطان زادکا بنا ولدس او

واجب الوجود فرود کرد کار
 اعوانیت به بنخوف عملین
 دام بتوفیق سما و زمان
 کوسک لعین بوهمنه کیان
 هر چندان لبوسک روسیا
 زنجیر اگر دینی صد هزار
 درکای جهنم باک دکان
 بوکیان کپان لعین مردار
 عمرت نماوه له روی سرزمین
 وروا بو مشرق بیک کت دو

دیننی قابض حاضره کوهی
 بیک دقیقه هر جوار اقلیم
 که کورس اندیز حسرتیته خاک
 دلی ای آدم دستم بد امان
 له ناول ملکیت امن بوم رحیم
 در سات عزرائیل حاضره له لای
 دلی قابض فرشته ر بهر
 جواب وادوا بقدر کشت عالم
 ز قوم دوزخ که روی دکا
 له غرغره دا بجه به غضب
 ناله غرغره شیطان لعین
 صدای درون دکا بکوه سار
 چند هزار زنجیروی بستن دکنج
 کور دو اضاضا در دکا امر
 قابض که دینه خوبی به تنبا
 دلی کپش او ایوه بوه تمام
 بحران کر به وزار هم شیون دکن
 صدای به هیبت دکا که بحران

دیسان بومغرب دروا و درده
 دروا و دی بینی شیطان رحیم
 لای قبر آدم لعین ناپاک
 توبه صد توبه و خیل امان
 مردود مطرود له درکای کریم
 مشکینی نرور جمع اعضای
 روحم با سان که تن پینه در
 دینی بچیری عذابم خاطر هم
 بوکیان کبشان بکه بل دکا
 در اول طعون بدی کسب
 دیدنی کربان سما و سر زمین
 کیان دیکشی با مر جبار
 رای دیکشن بوجی خوبی له مزخ
 دلی ای قابض بر و بوسر بحر
 به هیبت دینه سر کورد نیا
 به امر و فرمان حجی لا ینام
 زلزله و شمول بیکد اودن
 بک و شک دین با مر سبحان

کرت میبندی

کشت فانی دین ناپسند تو او
خدا امر دکان بخوره سر کپوان
 بوسر کپو درواغز ائیل دروم
 قابض بهیبت آواز کو انا
بامر و فرمان بادشای اکبر
 لودوا و فرموی جهان آفرین
 نونه دواغز ائیل درسات
 د بے بقا عاصف صفا همکار
 نعتیکردا له سر سما و است
مانک رور هر نوربان ناپسند
 لودوا له قابض دهرسی الله
 ولی خدات بم خدای صاحب فرش
 غیر او ان ام بنده ضعیف
 و فرموی روحیان بکیش دروم
 قابض و درگری روح کو ان کبر
 هر چند که خدا دانا به و عالم
 ولی من تو واحد هستار
 و فرموی بره مخلوق فانی

له بحر و جو که و کاغذ فطره او
 ویران که چیکه انسان دپوان
 و زین له هجبت بشیون سرجم
 و کاو در ساعت و جن بفنا
 کپوان له بیخ بنیاد و بنه در
 تو بفناده اشیا سر زمان
 بفنا و جن دار و نباتات
 ناپسند چوتبو کچی بیکجا ر
 اسیره فانه وین وک انوش
 امامه و تمان هجیان ناپسند
 آبا کس ماوه له ماسوی الله
 جوار ملک لکل جمله العرش
 هجکس ماوه ای خدای لطیف
 دینی فانه بن مخلوقات سرجم
 هر خوی دپسندو خالق اکبر
 ولی کی ماوه له هو عالم
 باغ فانه بون هموایان یکجا
 هجکس ناپسندو خالق باقیه

قابض به امر پادشاهی جبار
 که نظر و کا خالق آ نام
 شد دفعه دلی شاه کردگار
 معلوم کس بنده که بنده کفتار
 احوال زمین با بکین بیان
 هر چیک گوذا جا که کرا ب
 خانه و مزکوت برود مرده
 چنگ کشا و قمار و شراب
 با ت اطراف برو که رزنا ب
 که کل ماسکه دنیا و اهل
 که بود میوانه پاک اهل بهشت
 گو دوا با مر پادشاهی اعظم
 نبض آیت بر مان و دلیل
 حکم و فرمان پادشاهی عقار
 دنیا چول و ب هرتا چهل سال
 اسرافیل لکل آخی جبرئیل
 زرد و بنوه و بنوه خط صور
 گو دوا و فرموی خالق بزوان

و در این قبض کینان السمکة ان علیها ضل
 الکلون اجبت بنفها لما اطاعت جلاله و ضل
 بنفها فبقیر لذلک بقوضه لست انضیا
 فاصابها من ذلک و مع سلبها و من
 ذلک سکنت البعوضه بین جینها و
 التکة لا تقدر ان تخرق من جوفها
 کذات الا نفع طرانة الاسر مدونها

دکشی کیان خویش بنا جا
 دنیا چول بوو عالم بو تمام
 کبیه صاحب ملک مال اچار
 صاحب ملک مال واحد چهار

دراخو ^{نیزین} حی لی دی اوله دوا ی اول
 خیر و احسان پیدا در ا ب
 دنی بو بهشت بجه و سوسه
 و خرنه در رخ هم چیکه فراب
 نگر ا ب پیدا کنه بشتاب
 دیکن بضیافت با مرد اور
 د خون له جبرک او ماسیه کنت

هر جوت آسمان و یجن بهم
 یور فطوری السماء کطی التجمیل
 و یسج رینوه هر کو طوما
 گو دوا با مر ضای ذوالاللال
 حضرت قابض لکل مپکا بل
 اسرافیل دست در می نفع صور
 یجن بو بهشت بلین برضوان

لبو محمد شاه انبیا ^{صلی الله علیه وسلم}
 بزون براق لبوی بیند در
 بوی دین براق و سات بدون
 سرزین مرصع قلناخ که گوهر
 کمال که زمین یک که آسمان
 بچب شیرین خوارتر که استر
 دروا که برق برو سکه روین
 حاضر دکن بو شای مبارک
 دیار ^{دیار} احمد زور دین ملول ^{لا اله الا الله محمد رسول الله}
 قاعا صفا صفا بحد آوزنک
 روضه دیارینه نوینک جدا
 لهر چکا یک ابوہ دینان نوین
 بیند بو محشر رسول سرور
 تماشادکن روضه نورینه
 حشر مخلوقات بتویہ پیدا
 نوی امین وحی بیغام دلیل
 بو ابوہ چاکه بانگ لی بکن
 بو حشر مخلوق یکسر آواز که

آرایس بدابخت هرشتیان
 هم بو امت رسول سرور
 درون بو بهت بنجیل آوان
 زین که باقوت لغا و که زر
 روی و کوانسان عمر از زمان
 بعد و بالا بلند تر که ^{دیار}
 بویہ ناو او براق دین
 دجنه جولان بو کشت ندارک
 درین که دور مرقد رسول ^{صلی الله علیه وسلم}
 سرزین دشته نه کپو و نسک
 یک سجده دین دلین ای خدا
 واد کا کفنا پادشای غفور
 اوہ نشانه قبر منور
 دکیشن براق بولای مدینه
 دلی اسرافیل که یک صدا
 اسرافیل دلی اخی جبرئیل
 جبرئیل دلی ای باران من
 دلی میکائیل تو سرافراز که

دلی سیرت یا رسول

دلی سلام علیک یا رسول
دلین بقابض لہ سر تو فرضہ
آود چوبو دلی سلام علیک
قابض ہم جواب نابہ لو خاکہ
آجار اسرافیل لی دکا سلام
ہستہ لہ مہد زمین وک خراکہ
روضہ مبارک فو با شوق
آود ادنیشی رحمت ہی خوضہ
بوی دینی لباس جبریل رہبر
دلی بجبریل رسول سرور
عرض دکا امر و روڑ قیامتہ
مژدہ آپر رسول چاکہ حال تو
د فرموی من لو نا پرسم بخت
لای خدا بو تو قرار در اوہ
دلی دپرسم لہ حال ائمت
اسرافیل در حال خوی دینہ حضور
وای فرمور رسول سید سالار
ہناسم باک بو بدنم رحمت

جواب بیور زور د ب ملول
لخدمت رسول بکہ ام عرضه
ہستہ فدات بم ای روح لکیت
دلی اسرافیل انوبش صد بار کہ
دلی ای روح سید انام
تشریف بہ لبو حشر گاہ
نور ای دبی وک برق سفق
لا دبا تو زو غبار لہ روی خوی عفا
لہ بہشت درسات او دیکاتہ بر
امر و صہ روڑہ رست بلی خبر
شکون حسرت ہم ندا ممتہ
تاج بر اقم ہینا وہ بو تو
دلی زور خولشہ لبو تو بہشت
حوت درکای دوزخ قائم کراوہ
چونہ احوالیاں لہ روڑ قیامت
دلی نم کردوہ فو لہ نفع صور
صد شکر دلم کر تو یہ فرار
نابہ ائمتہ بیسن رحمت

تاج نورانی دینت سر سر
 دچو بنه میدان رسول لولاک
خرد آسجد آنگو پته سرارض
 دی نداد آواز لای پروردگار
 امر و نینه روژ رکوع سجود
 روژ حشر و نشر حساب کتاب
 سر بر زوه که رحمت دینیم
 عرض دکا ای خدای کان رحمت
خداوند دفرموی چیبیک دست
 لودوا با مر بادشای اعظم
 دینت خواروه دباری بنرم
 بقدر وازده کز له بین اشباه
 آرسند ودرست دین پاک بدن
 باکین بیان نغنه سیمین
 لدوای جل ساله خالق غفور
 هلدستیودکا فوله نفع صور
 صدای لصور دبه آشکار
 اچی بسته ز پورک استخوان

سوار براق دبدو درو ابو حشر
 له حضور خدا سر دینت خاک
 دکا مطلب ^{مقصود} خوی بخدا عرض
 سر بر زوه که چیبیک ناز دار
 جلوس اعتدال قیام قعود
 هم مهر و غضب عذاب عتاب
 هر چه طلب کی بوت بجی دینم
 وعدت فرمویم عفو ای اتمم
^{مهر} بجی دینم هر چه به رضات
 آوی کت شتوت دینت سرجم
 بسکست شباهر تا دبه جم
 اجسام ارواح دروین و کوباه
 حکم و فرمان بادشای احسن
 بتوفیق حق رب العالمین
 دلی اسرافیل هسته بضرور
 ذیروح دی بین پروک بارومور
 ای روح خارج بهن خردار
 با مرضد ابرون بدوان

وسوق بطلبک ذلک مقصود الایم

فانما نفعنا الصلوة فاداهم قیام بظنون الایم

همومان بزون بوجسم خودمان
 روحان و کوهننگ بک طران دکن
 اعضایان چل کردزون بوبوا
 نه ساعت بدن لبوروح وچی
 آسمان نامینی و زمین هم تبدیل
 لکه دقیقه دکا ضای غفور
 له هوای حق ظلم و زلالت
 له دوی اولی خالق آنام
 له انسان جن خاص عام کسینه
 بدست رشتیان دکن مومنان
 کافرو فاسق له سردست جب
 دستیان دیننه در له صد سینه
 تاشا دکانام له لای جب
 به پشیمانگی دلین و یکن
 و ابکاران دلین مومنان
 مخلوقات هوروث برهنه
 شراره کردایان دبو شے
 کسی دایته بو خدا لیا سے

تا چاک خراب معلوم ب بو مان
 تماشای اجساد اعضایان دکن
 لاشه بر
 هرکب برو پیر روح خوی دروا
 ارض سر سر مبدل و بی
 مخلوق معطل اجساد هم خود پل
 حشر جانور جانور طیور
 دستینه سر پاک او بعدالت
 دکا دیوان انس جن تمام
 نامه اعمالیان دکن بسته
 به آیه شریف به نص قرآن
 داد سزای بویان نامه بغضب
 دخیمنی لای پشت نامه هر کینه
 نویسه کوا ام آبه غضب
من بعثنا من مرقد انا
 رشتیان کت مرسل ام و عدو رحمان
 وان که مراد ابره بر سپوشنه
 میکت سر بان یکسر دجو شے
 یا گوشه کونخ یا خو کر با سے

قاتل من او کتا به بهید فزون
 نجاست حسا با بیله و تعلق الی الله
 مسرور و اما او کتا به بود آ و ظن
 فسوف یاعوانی بود و یصل سعیر الی الله

به ما اذعلا
 الرحمن و
 صدق
 المسلمون
 الی الله

اولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة الآخرة

چند است بجان

بون لظنه

دلین بخوف غافل که دست
بمندان کرده و عینت بهنجر

بستم وک خوش درون چرب را
مهم لباس قطر انیان که بر

اهل نهمین و میان بر له خوین

دهم زبانان که لبست مل درین

رورش در کای رب العالمین

اهل نهمه یعنی سخن چمن

کرویان گفتگوی بسود که فرکوت

یازده هم درون چاوش برتوت

دلین او انن اهل

دوازده هم وک غیر دیوان بوش

ایضا در روایت مفاد بن جبل رضی الله عنه

وای نقل کرده که شاه مرسل

راویان دلین معاذ جبل

آواز حسرت آه ندامت

هر وختی که مات روزه قیامت

امم درین به دوازده فوج

وگ دریای بی بی مخلوق دایم

زندویان کجا خالق آلت

اولیان که قبر بچه پو دست

دیوان خدا دین به چاو

دنی بن بود و زخ بزور و بتاو

آوان از بنیان داوه همسایه

نوبه یان نکرد بون فرو ما به

آوسه و زند بون بدل آزار

بچی نه هینا فرمان بار

که قبر خویمان دکن هر فراز

فوج دو یمن هر و کو بر از

دچیرن غذاب کما و سر ما و نج

حشریان دگری و دجن بو هر زخ

به نوبه مردون بار یان بوه کران

اوان که نوبت است بون کران

سکیان هر اگر درون بوسفر

فوج سیمین که کور دینه در

فویل المصلین
الذین هم عن
صلا تم سا هول الایه

والصالحین علیهم السلام

والله اعلم

لنا وجهتم بزرگانه ل

به توبه مردود و نیند اوه زکات
 هر وقت مستحق جوین بوزکات
 روی اول کبر یون او جا و کتر زدکا
 کو و دو اشته هم له کل پهلو
 سکت ریخوله همو دیندر
 صنّف خوارم دینه در له قهر
 که خریدی فروختی در روی کردوه
 دینه در له قبر فوج پنجمین
 که بوی کندیان مخلوق رسان
 له وقت گناه حیای له عالم
 توبه نکردوه اوله نادان
 فوج ششمین بصد در دسر
 رویان رشن بے او ان و کو قهر
 بار عذابیان دکن و کو کیو
 توبه نکردوه اوله قاپه حق
 فوج هفتمین به امر جبار
 دی بن مجنوخ وای کردوه عباد
 هشتم دینه در دست بے ستیا و

خدا نوا و هر زخ عذاب ان
 بولای صاحب بول هم جوخت
 له روی قاروقین جواب دکا
 دکاته سائل او مرد بد خو
 بکشان کثان دی بن بوسفر
 عذاب سختیان ددن بجز
 له خدا غافل بوو توبه نکردوه
 و جن جهنم به قهر و به قین
 آذیتیان دکا بجن انسان
 کردوه نک له ظالی خالق عالم
 بے توبه مردون کم و نیای فانه
 له نیش سریان زبان دیندر
 دی بن بودوزخ به بند و بجز
 بدل عاجز بودجسته بشبو
 شاهه دروی داوه بناحق
 خون رزوخا و له دم دینه خوار
 له دنیای فانه کتم شهادت
 اوله دینا دانگر
 دینه خاروه له در مجازد او

آذنت کینستون الذاب و
 الفضة و لا یفقونها فی سبیل الله
 فینسبهم بغیاب الیم و یمن
 یوم حج علیها فی ما راجع من فتلک علیها
 جابهم و یمنعهم و ظهورهم هذا
 ما کنتم لا تفعلکم فافوزوا ما کنتم
 ما کنتم الا ان
 هم الذاب کل یوانه البیع و الشراء حلیب
 عاجز و عین در
 مستحقون من الناس و لا یستحقون من الله الا
 فی الحوائج
 و الذاب یسبدهن الزور الا
 و لا یکتون الا الشکاة و من ینکها فو اتعجب الا

دی بن بودوزخ کنای کردوه
 نهام دینه در رویان ریش بویه
 ناسوک و میمان بر بویه که نار
 اوله دنیا دایه توبه مردوه
 صنف دهمین بجنده رات
 همویان کل و بر بنیدار خوار
 و ایک باوکیان دل شانده
 یازده هم که دین کویر و مست کینر
 دکانه جاو لیولای زوروی
 خوینا و کیمتال دم دینه خوار
 توبه نکرده تا چونه ناو کور
 دوازده هم رویان هرک ماه بیدر
 درون بخوشی وک بروسکه و بتر
 اهل عرصات علم و زبان خیران
 و ما نورانین یا خور و ستن
 نید اوسته دلین جموع و عجات
 عمل چاکیان زور زور کردوه
 تویان کردوه دجن بو بخت

اوله دنیا دایه توبه مردوه
 صنف دهمین بجنده رات
 همویان کل و بر بنیدار خوار
 و ایک باوکیان دل شانده

اوله دنیا دایه توبه مردوه
 صنف دهمین بجنده رات
 همویان کل و بر بنیدار خوار
 و ایک باوکیان دل شانده

اوله دنیا دایه توبه مردوه
 صنف دهمین بجنده رات
 همویان کل و بر بنیدار خوار
 و ایک باوکیان دل شانده
 یازده هم که دین کویر و مست کینر
 دکانه جاو لیولای زوروی
 خوینا و کیمتال دم دینه خوار
 توبه نکرده تا چونه ناو کور
 دوازده هم رویان هرک ماه بیدر
 درون بخوشی وک بروسکه و بتر
 اهل عرصات علم و زبان خیران
 و ما نورانین یا خور و ستن
 نید اوسته دلین جموع و عجات
 عمل چاکیان زور زور کردوه
 تویان کردوه دجن بو بخت

دور و بویان کرد زکایان داوه
 لکنت پسرعی خویان لاد داوه

در بیان رفتن خلائق بمیدان محشر و کیفیت آن

وای فرمورسول سید سرور
 چهل سال تو او پاک روث عریان
 ز خور و نه خوب و نک و صدا
 لو و ووا بحکم شاه کردگار
 له جلیه برز لو صحرای محشر
 زور زور به تپه و کر ما دجوشه
 کشت عرض دکن بشه اکبر
 رخصت دفرمون بچین بو کسبگر
 خلائق همو تو او و دن موج
 اول صف مؤمن دوم منافق
 جمع انبیا و جنه سایه نور
 سبیر کافر تار یک و کو دود
 و جنه سپهر عرش حوت نفر
 اول حاکم صاحب عدالت
 هر کس بکتر یا ن خوش بوی جدا
 چو ارم بگبری کسی بدوان
 نکال کل او زینا و فعل بد

و خنی که مخلوق له قبر دینه در
 له سر لپو قبر هم مست حیران
 بهوش خضر با مری خدا
 اول آخر جم ذکرین ببار
 جمع دبنوه مخلوقات کبیر
 لنا و کر ما مخلوق دفروشی
 طاقمان ینه شراره شرر
 تا خلاص بین له کر ما و شرر
 ملائک او ان دکن بشه فوج
 حکیم کافره زور ناموافق
 سایه منافق ریشه و له خدا دور
 تیا سر کردن چه امر معبود
 بفضل عطای خالق اکبر
 چو آن توبه کار لیس خجالت
 لم دنیا به دا بورضای خدا
 بوخوی پیدا کار زنبکه چوان
 له ترس خدای خالق احد
 واحد و

چون هر کس صالح بود باقیض ناست او رضای خدا

وَلَا تَبْلُغُوا حُدُودَنَا كَمَا بَدَأْتُمْ وَالْأَذَى الْآخِرُ

کسی پنهان صدقه داپه
کسی که ذایم بیگنا بعبادت
لود و آبه امر شاه کبر با
کور و شیرینه چادر نوزان
محکم کراوه آو بته طواف
نویسید و شمس خط لوفدای کریم
یک الحمد لله رب العالمین
سیم محمد رسول الله
هم هفتاد هزار حیوت شریف
جمع صدیقان هو بتحقق
حاکمان عدل له روث محشر
سخنی به امر پادشای سبحان
سربک غزای لکن جوانمندان
علماء و فقی به مکرو و غل
جمع زاهدان به امر جبار
همو فقیر شاکر به آدب
جمع مؤمن فقیر و پش
شهیدان خوینیان جاری له بک

بسر با و مرنت قصد بوفد ابه
چون نام و مزکوت بوفد پتر و طاعت
بلد در پی حیوت بوشای انبیا
سه هزار ساله دیر لوبو با رخ
هر سه له زمرت هم بقوت صاف
یکی بسبح الله الرحمن الرحیم
لا اله الا الله الملك الحق المبین
قبه زرو زیو به امر الله
هر یک تیا به حفنا هزار صنف
له ژیر بیداخ بوکر صدیق
دچنه ژیر بیداخ حضرت عمر
دچنه ژیر لوی ای امام عثمان
دچنه ژیر حیوت علی شای مردان
دچنه ژیر لوی ای معاذ جبل
دچنه ژیر لوی ای بوذر غفار
دچنه ژیر لوی ای ابی بن کعب
دچنه ژیر لوی ای بلال حبش
دچنه ژیر بیداخ حسین حسن

کرده

گروه زمان چاک و اهرمه
 دگیری دیوان حکومت یکسر
 ولی بچیریل ضایه صاحب عدل
 مرخص بین برزون بو بهشت
 هیل دستن آوان دلنش بناب
 جمعی ملائک ری درکن لی مانی
 دلین کوی دچن ایوه بتعجیل
 دلین به ایله دلین اهل فضل
 فضلیان حبه بابکین بیان
 کسی لکلیان بدی سردی
 صبرمان کرستیله دنیا کو بد
 دلین ای یاران چاک روبروشیوه
 قوی تر کو ووادرون بتعجیل
 دلین فضلمان تقو ابو بجدی
 مرخص دکرین درزون بو بهشت
 هم فوجیکه تر درزون به دوان
 دلین لباس طعام صبح و شام
 دلین مرخص همو بدلی ساد

دچنه زیر لوی عایشه وفا طمه
 حاکم خدایه وقاضی بیغفر
 تو بانگه باپین سر بکن اهل فضل
 سیران کن له کل جور له کل کشت
 درزون بو بهشت بی سوال جواب
 بام هیبت دهرسن جی یان
 مرخص ینیه هچکن بی دلیل
 رخصت داوین خدای صاحب عدل
 دلین مظلومی کرانجی لی یان
 هم نظلم و زور کالمان بردی
 اکاوت هدیان حالق احد
 برزون بو بهشت همومان کبوه
 ملائک لی یان دهرسن دلیل
 تقوی طاعتمان بورضای احد
 دکرین لنا و باغ و صحرا و بهشت
 ملائک خبر دهرسن له وان
 مال خومان دا بکد او آیتام
 برزون بو بهشت بکن به مراد

و ثبوت کائنات فضل فضل الایه

و السلام الامت من ربکم و قتر عندها
 و الکاتبین العبد العاقب عن الناس الایه

احمد بابا رسول برز و جی

برون بولای نوح او اولو العزم
 دچن بو خدمت نوح ^{بگفت} پیغمبر
 دلی دزانم من گنده کارم
 برون بو خدمت ابراهیم خلیل
 اهل عصات سر باک به ذلیل
 ابراهیم خلیل هم دو جواب ^{بزرگی}
 و الحاصل مخلوق تو او انبیا
 جوابان ددان اهو پیغمبر
 خلاق دکن سر باک گو تو وار
 بچو بو خدمت پادشای بی باک
 رسول له محشر دکا مناجات
 سر له سر زوی او سجده و با
 فرمان دی له لای پادشای غفار
 سر بزوه که تو ای خاک در دم
 خدا بمرحمت دکا گفت کور
 که سر بزوه دکا حبیب مختار
 عرضم امت پادشای جبار
 تو او مخلوقات پریشان بکسر

بومان شفاعت دکا بجزم
 جوابیان دوا او نوح سرور
 له درکای خدا نجات بارم
 شفاعت دکا له شاه جلیل
 دچن بو خدمت خلیل جلیل
 من جیادکم له ضای و تاب
 دگر زمین بنا و له او حشر گاه
 و چون بو خدمت رسول سرور
 دلین بار رسولی براق سوار
 شفاعت بکرتو او بون هلاک
 شفاعت دکا له بو مخلوقات
 بکریان رجای مخلوقات کا
 دلی ای حبیب سیدس لار
 هرچی تو پستی قبول دکم
 رجای مخلوقات مخصوصه بنو
 بکر به وزاری وادکا گفتار
 بگی و پوان مخلوقات یکجار
 تا خلاص بین له صحرای محشر

اولو انبیا هم عرض دکا شایسته
 او ای مخلوق بر شاه صفت
 که رجای مخلوقات هم گفتند
 خداوند در قومی هم گفتند

احمد بابا رسول برزنجی

خدا شفاعت لی قبول دکا
 آوروزه به امر شاه ذوالجلال
 وایان فرموده علمای تفسیر
 حساب کسی که خدا بپا بوی
 حساب کاله کل او مرد و پتر قام
 انو باور که و بکده اطاعت
 له دیوان جوی خانی اکبر
 بیکد فبقه پاوت کی غضور
 بعدل کرم شاه کرد دکا
 حی ذی روح بو بول لانس دیوان
 لو دووا به امری پاوتی سپاک
 ده له حیوانات و ترول بویت
 اشتر صالح رجیل ابراهیم
 کر عزت و کاجوت موسی
 هد هد بلفیس نافع محمد
 لو دووا باهر پاوتی سبحان
 دلین او عزیزان بکیم رزاق
 کفه رهت او نورانی و بک

دیوان مخلوق له یک روز دکا
 بنص آیت پنجاه هزار سال
 اگر خداوند علیم و خبیر
 بی سپیری پست یک عبد که خوی
 پنجاه هزار سال بوی ماری تمام
 حساب مخلوق دگری یک ساعت
 اول آخر و کمر پسته و فر
 دکا حساب حیوان طيور
 و سینینه حتی بی شاخ له شاخ دار
 حتی مپشوله بوی دگری دیوان
 حیوانات همو دینوه بخاک
 لذت دینین سپران له کل کشت
 قوچ اسماعیلن بچ ترسین بهم
 میروی سیمان به شناسان
 سیک اصحاب الکهف مشید
 تر از عزیزان دین بومیدان
 هر کفه هیه هر چه له یک ساق
 بوایمان دارو حشرات و بک
 بو اوکانه ای پانی و بک

وایان که در این کتاب است

حیات علیهم

فانما من نزلت عوانه
منوا عینت را جن
و تا خفت موازینه
ها و به الیه

بومنافه و کافر مردار
درو ابو هشت بیک تک دو
دی بن بودوخ پهوشن
ساعت لعبد دروازو سنج
چاو کبوسقف مال عروج و کا
عرق دی روی هم جوانا و سرد
دور له خرم خویش دکو بینه وه
اوش دینه لای بوسلب ایام
خری به انجات بنده نامراد
چاک خراب او پاک دبعبان
توا اول حضور فاعل مختار
دو ن کو کسه بک بیک بجا
بجکم و زمان بادشای
شاهدی و دن هرچی کوبه
له بایه دیوان بادشای غفور
دین و پرسی خدای قدرت نوین
توضیح نوم داوزانیت به آسان
سوقات دیاری بو من له دنیا

چاک خراب او پاک دبعبان
توا اول حضور فاعل مختار
دو ن کو کسه بک بیک بجا
بجکم و زمان بادشای
شاهدی و دن هرچی کوبه
له بایه دیوان بادشای غفور
دین و پرسی خدای قدرت نوین
توضیح نوم داوزانیت به آسان
سوقات دیاری بو من له دنیا

گفچهپ اورشه وک دوار
هرکس کران به حسنت او
ترازوی هرکس سوک بوله خیر ان
وای فرمود رسول شاه بیک بخت
دخنی له بدن روح خروج و کا
لیودین و شک ناخن زرد
روح له اعضا جوی دینیه وه
شطان لعین سک آسمان
مگر بر حمت خدا بجا امداد
دوم که دیکن له قبرا پنهان
هر چه کردوبه و به آشکار
هشت کس شهید به امر خدا
اول مکان دوم کار بنین
سیم زبان و دوست دو په
مردم یکایک دین بو حضور
بر له بنوکس جمع قرآن خوین
کردوم قرآن بوسول بیان
توجبت پناه وه چاکو خرابه یا

قال صلی الله علیه وسلم من تاب الى الله توبه حقا انى صافى قلبه و بلغ ارضه حظا به و ذنوبه من حق الله الا ان الله هو العليم الخبير

سستی و غیاوت

دلایم کرده خواب رخاوت
 خدا فرموی وصف خوت دگ
 قصدت و ابوه مردان برهوش
 ابحار و ول مند وین دوا ای و
 من داوم بتو نعمت دولت
 تو و ک دوستان چیت هینا بومن
 دلی ای خدا تو عظمت کرده
 خدا فرموی تو دلی درو
 مرادت و ابو بیت بلین سخن
 که دوا ای او انیشن بعضی غزای
 و ادله بوان خدای تبارک
 بوروش غزا امن بتوم و
 دلی ای خدا من و ک بهلوان
 تا آخر الامر ختم کرده هلاک
 خدا فرموی آنودر و ت کرد
 خودنمای کی تو له بین ناس
 لو و او چند کسی دین که عالمان
 داوم به ابوه علم و رایت

شور و ز مشغول بوم بتلاوت
 ملایک دلین تو درو و سک
 ناوت مشهور کن بجاک ذک خوش
 خدا حق نعمت دهرسی کوان
 لذت زینت شوکت صولت
 یارقا بحر و هر و کو در من
 منشن نقصیرم که کس نکرده
 شاهیدیان داوه ملایک له تو
 بو خدا ندواوه دپه و وزخی
 دین لبود یوان حکم خدای
 است شمشیر تفنگ نزارک
 تا غزای بوی رضای خدا
 کستم که کافر چند پیر و جوان
 له خوبین خوما غلطان بوم خاک
 مقصودت و ابو دست برد کرد
 تا ناوت بین ببرد سوار خاص
 مشهور بی ز
 خدا و نم بهیبت دهرسی کوان
 تا مردم بیینه سرری هدایت

ایوه فرما تان جی بچی هینا
 ولین کیاندان امر شریعت
 دلی درویه ام قصه ایوه
 که پیمان بلین عالم چاکن
 ام جوار طایفه دین یوسف
 فرموی به اصحاب رسول
 له شرک اصغر یکی له اصحاب
 فرموی ای اصحاب بولت دم بیان
 یا رب بمرت شاه انبیا جان
 کو دوا فرموی پادشاهی جلیل
 که هرگز زور و ظلمی کرا به
 بنده دیوان خالق انام
 هجوم دکن خلق وک دریا جوش
 پادشاهی جلیل صاحب عدالت
 حق امانه ما تو میستین
 جبریل در ساعت سردینه خاک
 دنیا نامه چون حق اجرا کم
 خدا فرموی بر تو به دوان

ویا ریوسوقانت بو من جی هینا
 شو روز کشتان دمان وعظ نصیحت
 مقصودتان و ابو هموله جوه
 له علم و شرعای بچار چالاکن
 له پیش هموک له دشت محشر
 من زور در رسم له شرک اصغر
 برسی له رسول شاه مستطاب
 دریا کجا شرک اصغر بمرزان
 تو به برتری اسلام له ریا
 بانک له مخلوقی لای جبریل
 یا له دنیا دا عذاب دوان
 حقیان و رکن تو او خاص عام
 لبوک شخصی بک دکن خروش
 رجوع جبریل دکا او حالت
 جی بچی بکه و هیچ دا مینه
 عرض دکا و دلی ای خدای بیگ
 من چون دتوانم حس گونا کم
 عمل چاکه بستینه کو ان

قال علی وکم ان اخف ما اخف عاتق الا شکر باقة
 اما ان الا اول بعدون منسا والاقوال والاشجار والادنانا
 وکن اعمال الصلواته قال ووالحیث انک فی جهنم وادیا
 فتعبد جهنم من ذلك الودی فی کل يوم مائة مرة
 اعد ذلك الودی للربین فی کل الايام وادیا
 فقال علیه السلام اقلوا وکم علی انما ذهب ضغیا
 التلک وکین قولوا اللهم انی اعوذ بک من
 ان اشیک بک شیئا وانا اعلم واستغفرك
 لئلا اعلم خاتمة الاسرار وادیا

۱۰

به در حرکت و مصایب زور کس
 به مصیبت درد و حرکت روز کس
 اگر بپینی گناه باخته
 تا شوی جمع اگر بنوی پاک
 دیان عذاب نایتوه سر
 باخته عذاب دوری له قیامت
 بقدر گنای عذاب دیکش
 کسی خوار دینتی ^{هر کس} اگر شراب
 دیونه برگز طلبک ^{ایوان}
 تا وار و زاری دکن بشتاب
 اذیت دین کور و بد بخت
 لنا و اگر هزار سال تاب
 کیم و خون لوان در زیت خوار
 پاک دتوتوه اعضای و کواب
 دیان بانک دکن لوقطر یک و
 او دجوانوه در دم بنا چار
 لود و ابوی دین به امر جبار
 دی نینه نا و آو تابوت بر نار
 باز هم له تابوت دیان هیئت در

کم دکا گناه
 کنا بیان کم دکا فرد فریادرس
 عذاب قبر ابود چه لانه
 لود و ابامر بادتی با بان
 له شراف جمع منور
 لنا و هر زخا دینبی اقامت
 له مار و هر شک اذیت دیکش
 دیو و اله ملیا او جوه شراب
 دیان رضین بخت دیوان
 دلی له فلان جی خوار دوم شراب
 اهل عصات دیان بن بخت
 دلین آخ بو آو نیان جواب
 تا و سی یان لوان دین آزار
 دوباره زندوی دکن بو عذاب
 بوی دین زقوم هر کوز و خوا
 اعضا و بدن بانک در زیت خوار
 تا بوغ له بر و بغضب قار
 بنجاه هزار سال دسوت و کت دار
 دیان خنه و بل لبود و سر

۹۶

قولى به پنج ديل دلين جوار صل
 زور دنالينين هم دکن ه وار
 بچار ذليلن عا جز له سفر
 ما وار له احمد کن در زمان
 ناليد کا بکوش رسول
 دچوبه ديوان حضرت احمد
 عرضم امته علي صاحب جلال
 دچوموى خدا خوار و دو پير شراب
 دوباره رسول دکا شفا عت
 خورا ملايک او ديشنه در
 لود و ابه احمد خدای معظم
 سر له آسمان کلک له زرين
 توام تفصيله له حديث بخوين
 نا و خريشه مار سه مناک
 دلى له جواب اخي جبرئيل
 دلى له امته رسول سرور
 بو شراب جوز و تارک الصلوة
 پنج ک غا نوم بکن جيا

بقولیکه تر دلين هزار سال
 کس له احوالناينه خبر دار
 ديشه فکر کن نا و به غم
 دلين يا رسول آمان صد آمان
 لونا که دل سوز د ب دل ملول
 سجده د با بو بادشای صمد
 لنا له ائمت يوم زياد بو ملال
 له دنيا بويه حال بوه خراب
 پنجشه بمن صاحب عدالت
 بر جای حضرت سالار محشر
 ديشه ميدان مار جهنم
 مشرق مغرب دکري بيقين
 مار دکا صد ابشي من له کوين
 بانک دکا بشي من بين ب بانک
 حصه توکيه دچل صد دچل
 آمن ما مورم لبو پنج نفر
 هم سود خور له کل مانع الزکات
 مشغول له مزکوت بقصه دنيا

او پنج طایفه بودین یک یک
 که اوسعه بون به قوت مار
 دین جمیع سوخوران بسر
 رت چوب درون و کودیوانه
 لو و دوادین مال میتو خور
 سکی بر اگر هر کو دین خور
 بنبل بر از دیکشن به قار
 ملایک دین سلطان امیر
 کثان کثان دجن جهنم
 تاریک الصلوة دین بومیدان
 دی بن بودوزخ اویش بدجنه
 لودوا بغمان بادشای اکبر
 سکیان دماهی اوان و کو کپو
 لودوا زنا کار دین بز بخر
 له عورت او کیم خونین چارس
 خداوند لوان تو او خشناک
 لودوا چو ار گروه دین ملایک
 بیع و ماله کردوه یک کرد

دی نیتنا و دم هر و ک نیک
 لوان در دینی له دوزخ دمار
 سکیان بز که و تو او بخر
 دین بودوزخ برور اوانه
 لپوله سر زمین دیکشن برور
 نور له نا و چای نا بشیری له دور
 دی بن بودوزخ به ذلیل و زار
 نوکر بان و ک شک خوبان کن خضر
 دیک سو تین بخار یوسم
 زور شیو حال دیک شیو میدان
 زیاتر له همون عذاب سخنه
 دین اوان بون زکات ندر
 درون بودوزخ هزار یو پشو
 رویان رش بون بمثال قبر
 درون بودیوان بکره و زاری
 دجن بودوزخ عاجز و غمناک
 برایشان عذاب اولتک
 لوا خاردوبه سویند بدرو

۱۲
 اولی بکون اتوا لا یعلمون کما یقول الذین
 یحسبون انهم انشقاق من السماء
 والذین بکون اموال الناس علیها
 اتما بکون فی بطونهم اذ ارسولنا
 سجد الایه
 قول المصلوب الذین من صلاتهم سجد الایه
 یومحیی علیها تا اخرج قلوبی بجا جهم
 و جهم و ظهورهم علی ما نتمم الانفسکم
 فذوقوا ما کتمتکم من الایه

و لا یستطیعون ان ینصروکم
ولا ینصیبکم من الذنوب
ولا ینصیبکم من الذنوب
و لا یستطیعون ان ینصروکم
و لا ینصیبکم من الذنوب
و لا ینصیبکم من الذنوب

بک نفقه دابه مال منزال
بکے منع حجاجت له در اوس
ترکیان دکوئی کہ دین بجزا
زور بغضب ضد الكل او ان
سویند بروی خوار و پناہرس
کس بوخشر بجله و تا و
بک پوشش لیس لبو تکبر
بک دوله مند صاحب سرمایه
خطاب بودی له لای کردگار
فضل رحمت منع کرد لیسان
کو دو و او دین بک اهل غیبت
ذلیل زارن دکوئی ترکیان
لبر بوکن اهل غیبت کر
زنجیران دکن همویان کسر
چار کرکوه شر دین بودیوان
عاق الوالدین قطع سبله رحم
شوین ترش دیچ او ان که دیوان
حکم دی له لای ضد ای عالمین

منت ناسر کلفت عیال
ذواؤنه باج و بیل توراسی
کفتکونا کاله کلیان خدا
درون بودوزخ هوبه دوان
روی رش دبتو ناپیم فرادرس
دین دکوزن وکت بی لنا و آوس
یک له طاعت کردی غیر تقصیر
منع کرد احسان اوله هسایه
بوچی له دنیا وات کرد بو زفار
کشت کرده خومان مانوته ریتان
ایان دکین یکجار به هسبت
خلق هرمان لبو بو کندیان
هراسان دین بک اهل تحشر
دیان بن بونا و آکر سفر
له بشت سربان دپن دوزبان
اذیت آوسید هتو قوم خرم
رایان دکین وک حال بشوان
دار حدیان لی دوری بقین

زبانان کت لندوی دی زوق بیم
درون بودوزخ زور برتر بی بیم
اول سخن چین دو دین ضد
شاهدی ذر و کتم گنده
بم چار فرفه تر دین بد فر
بک کت له صحرای عشره

عاق الوالدین شتاد هزار خوب
 هم هشتاد هزار شیهه ایس و الیم
 عاق والدین بوسه چین دهن
 گروهی دین له صحرای حشر
 اوان دینه لای ترار زو میزان
 اگر یک ذره خیر چه زیاد
 بکلم زمان بادشای عفا
 تاج مرصع دینه سر سر
 بدست راست او نامه اعمال
 سوار دینی بو خوبی او بعد عنوان
 دچوبته چی خوبی او مرد لطیف
 اگر ذره یک شتری به زیاد
 بیکت و بدینه بدست انسان
 کخط کا پیا و جاک وک خراب کا
 یکی بو بهشت دیا بر رحمت
 بدست چپ او نامه اعمال
 قطران دوزخ و برشم بسیر یا
 صورت که کردن روی شش وک قبر

^{عاطیه رحم}
 قطع سید رحم هفتاد هزار خوب
 بو آوسی و ذره و آذیت بینیم
 هفتاد هزار سال آذیتیان دکن
 او ان هیانه هم خیر و هم شتر
 دگیشن بو بیان کناه احسان
 دچی بو بهشت بخاطر کد
 محو کناه و کروی بیک بار
 دکنه بر بیان چند ریب زبور
 آسپی یا براق بوی دین و حال
 تاد اصل دیا بروصنه رضوان
 بنو مایس آیت شریف
 معطل و به بند و نما مراد
 چاک خراب هو اراده خدان
 میل به پیا و خراب چاک دکا
 یک و داب عدل عذاب رحمت
 ددر بو کنا به کار بد جنت بد حال
 تاج اگرین د نری بسریا
 و اله بو ملیار زولانه و بزخیر

و من بعد مغال ذره شتر بره الایه
 نغین بول مغال ذره خیر یه

حساب
 حسابا بیسیا و بطلبه از جمله موزا الایه

لَقَدْ اٰتٰنَاكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ

اعضای که گراما پاک دین به آور
 لَوْ اَنذَرْتَهُمْ اٰتٰیةً سَرِیْفًا
 دین بومیدان جمیع کفار
 بَاکِ اَنْظُرُوْنَ بُو اَمْرٍ سَجْدًا
 لکلیان اَلَمْ یَاۤئِکُمْ نَذِیْرًا
 کس کیانندوه بیان امر تو
 آتایست دَلِیْلِیْنَ کُرُوْی اَشْقِیَا
 دکن ثنا و مدح بُو رَبِّ مَعْبُوْد
 بَاکِ دُرُوْدِکُمْ فِی سَبِیْلِیْ یَا
 بُو رَسُوْلِی خُو تَا نَا وَ اَمِیْنِیْنَ
 اُمَّتِ رَسُوْلِ دِیْنِ بِنَا هِدْ
 کَا فِیْ دِیْنِ عَاجِزٍ مَلُوْلٍ
 اَحْمَدِ هِنَا وِیْرَ اُوْا نِ لُبُو یَا
 هَر کَسِ عَمَلٍ کَا اُوْدُوْجِ سَعِیْدِ
 لَوْ اَنذَرْتَهُمْ اٰتٰیةً سَرِیْفًا
 بَاکِ تَنْکِذِیْبِ دِکْنِ کَا فِرَانْکَارِ
 دِیْنِ دِیُو اِنْ سُلْطٰنِ سَرْمَدِ
 دِکَا ثَنَا وِ مَدْحِ بُو یَزْدَانَ بَاکِ

لَبُو جَهَنَّمَ دِکِیْشِنِ بِنَا و
 وَاِیْ بِنَا کِرُوْهٍ بَاوْشِیْ لَطِیْفِ
 لُو دُو اَبِه اَمْرِ بَاوْشِیْ جَبَّارِ
 تَرَا یَا نِ دِکِیْشِنِ وِکْنِ مَسْجِرَانِ
 وَاوْ دِکَا خَطَابِ قَهَّارِ وِ قَدْرِ
 لَیْسَ لَکُمْ اَلْحُجُبُ اَبِیَا کَا فِرَ بَدُو
 کَنْتُمْ دِکَا لَکْلِ اَنْبِیَا
 اَنْبِیَا هُمُو دِیُو نِ بَسْجُوْدِ
 اَمْرُو نَهْیِیْ تُو کِیَا نَدِکَا نِ بِنَا
 خُدَا وِ فَرْمُوْشِ هِدْتَا نِ بِنِیْنِ
 هَر جَبْدِ دِیْرَازِ خَالِقِ وَا حِدِ
 شَا هِدِیْ دِیْنِ اُمَّتِ رَسُوْلِ
 اُمَّتِ رَسُوْلِ وَاِیْ دِکْنِ بِنَا
 بَا مَرُوْبِه نَهْیِ بُو عَدُوْ وِ عِیْبِ
 تُو اُو کَا رُو بَا رِکَشْتِ بِنِیْمَرَانِ
 حَضْرَتِ رَسُوْلِ وَاِیْ کِرُوْهٍ اِظْهَارِ
 خُدَا اَمْرِ دِکَا دِیْنِ مُحَمَّدِ
 خُو اَسْجَدِ اَسْرِ دِیْنِ خَاکِ

وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

وَلَا تَلْکَ جَعَلْنَا لِمَنْ اٰتٰنَا مِنْ سُلْطٰنٍ لِّکُوْنُ اِلٰهًا اِلَّا رَحْمَةً عَلَی النَّاسِ وِ یَکُوْنُ الرَّسُوْلُ عَلَیْکُمْ سَیِّدًا اِلَّا رَحْمَةً

خدا فرمودی سید سردار
 اُمتِ رسول دین له سا به
 دین کا فرمان بفرمان حق
 لکل چند ملک مالک سحر
 به امر خدا بی چون و چندی
 کشت غل ز بخر و اوله کردین
 و چند نا و حور زخ کافر اسپر
 و اولی پیمان مالک سفر
 شیطان لعین ایوه و افریب
 چند کزنی سخت بی دن لوان

له کار اُمت به بخر و دار
 دلیان خوش بی او ان بم آیه
 کشت رویان رشه و چا و با ارق
 هر یکیان دین چند هزار ز بخر
 بک کافر لکل شیطان له بند
 بله بل دکن لبو بردینان
 سو تین لنا و اگر روز بخر
 و بی چشون شراره شر
 کردی فرموده بی غیر تکذیب
 دوباره دین بلا رخ او ان

در بیان بل صراط و گذشتن بران

گر بیم کرم کا خداوند توفیق
 بر وی صراط و اقرار در او ه
 با مروفمان خالق اکبر
 بقول رسول هم نفس قرآن
 چیر تر له شمشیر له مو بار یک تر
 حوت برده صراط ری تر سن ملال
 هزار سال ری رست و روا لا بلا

دلیم احوال صراط بخفین
 بر روی دوزخ را پیش راه
 دین اش جن لی بکن گذر
 له آیه شریف کردی به بیان
 ترش تر له چیر له شو تار یک تر
 ری هر یک یکیان تانه هزار سال
 هزار سال و ز هر هزار بو بالا

و کذا لک جعلنا کم انما

و کذا لک جعلنا کم انما
 و کذا لک جعلنا کم انما

و کذا لک جعلنا کم انما
 و کذا لک جعلنا کم انما

وختی که دیکین الله اکبر

خلایق که حشر حیران بریان

امه انبیان یا خو اولیان

ذکی او این امت رسول

پنج فرض که مژگوت کرد بان عجم

همو باین درون بونا و مسجد

تا داخل دین اوان به بهشت

به امر خدا یکی که عیب کن

حساب لکل او در کرم خیر و شر

لود و او در پادشای اکبر

او را دیکین ملائک به خوار

لود و او در موی تاک تینای فرد

بدل نوانی و مر حمت نما

البته که فیض عالم آمین

دلی جبرئیل نوای حکما

له جوابی دلی امن له دنیا

دو باره خدا و او کا خطاب

له دنیا له کل کسی بو رفیق

بصد آواز از در آواز حیران

دینه زلزله میدان محشر

دبر سن ابجد پادشای سبحان

بم ذوق زینت له مخلوق حیران

امر و نهی من گشت کرده قبول

مژگوت لبویان دکا شفاعت

بذکر و توحید دینه سر میدان

لنا و بهشتا دکن سیر و گشت

له روز محشر دین به میدان

شتری له خیر زیاده بد فتر

مرد و کنه کار بهن بو ستر

دین بود و نوح جیکه نا هموار

جبرئیل بر سره کو مرد

بلی رفیق بو کون علما

دبخشی کناه او مرد مسکین

استنا بنوی له کل علما

هر سست عالمان بنوم به تنیا

دلی جبرئیل بر سره بتاب

اوله کل عالم زور بو بسینق

دلی

دلی من در سینهیم بو لکل کس
 خدا دلی جبریل پیبه بو بهشت
 بفضل خدا ی فرد به همتا
 وای بیان فرموشای لو لاک لقب
در بیان وصف جهنم و ساکنان آن

او دوست بو لکل علما بس
 من عفویم کرو و اولیم کرده گذشت
 او دینه نام جمع علما
 بحسب المراء مع من احب
در بیان وصف جهنم و ساکنان آن

یا مرو فرمان خدا ای معظم
 چند هزار ملک دین بسو جهنم
 له سر هزار خیر حفنا هزار کس
 رای دو سنین ملک بهر حال
 مسکن ما وای و اله ژیر زبان
 حکم فرمان شاه به همتا
 خطاب دی له لای خدا کرد کار
 فوراً ملائک دین جهنم
 له غبط ز فیر و شهنیق صدا
 پاک دینه سر جوک هر و کو بعر
 صدای ز فیر و ژوا سپه صد سال
 تو او انبیا و ائمان خوش
 خلیل الرحمن موسی بن عمران

با بیان بکین وصف جهنم
 به حفنا هزار ز بخیر جهنم
 ملک دیکشن هر و کو فرس
 کو او ز فیر و ژوا سپه صد سال
 له ژو و خیر دینه سر زبان
 له لای جب عرش حی که ری جبار
 بزون جهنم بین بجحار
 به حفنا هزار ز بخیر محکم
 ائمت دکون بسر اژ نو دا
 له ناله ز فیر و له نرس سپهر
 مردم له هببت دین زبان لال
 نفسی نفسیه هر کس بو خوشی
 نفسی نفسیا به و هم پیغمبران

اذا را ز بیم من مکان بعین معمولها تقیفا و ز فیر آن

کاتر جا له صف الای

تور و در فرموشای عالی مقام

بغیر رسول خاتم النبیین
 دوزخ بپست و کیشی بووان
 دلین ای اگر بشق سبت گویان
 بشق غازبان بشق صائمان
 بزوره دواوه بچو بوجی خوت
 لم کفنگو پشرا ره اکبر
 لو دو وادی جبریل برهوش
 به فرمیسکه گرم چلو توبه کار
 قطریک له فرمیسک جا ونگ کار
 او خاموش دیوا افشده کبیر
 کو تو آله دوزخ به امر خدا
 یک له بالا او دکری فرار
 پاک اهل تحشر دگرینه ناوخی
 دلی جبریل رسول سرور
 جبریل عرض کا دلی ای رسول
 او نوزو عنبار له سرکه جبا
 لو دوا به امر خالق اکبر
 برزوه دجه وکت هور کبیر

او هر دفرموی امت امتی
 مخلوق دست دکن بزاری و فغان
 فیض ذاکران بمن خوشخویان
 بشب بیداران بشق قائمان
 مخلوق هلاک بون دترسن لبوت
 پیچ باکی نینه و دجه زیاتر
 بشق مؤمنان توبه خموش
 تو خاموش به ای شراره نار
 دینی جبریل دجانه نا و نار
 هم قرار دکری له صحرای محشر
 شعله اگر دجه لو جدا
 یک له لای سبت یک له یار
 هر ناوار ناوار کربانه اوی اوی
 حال ائمت بیان که یکسر
 لبو امتت همه دل طول
 نورین که محشر شاه انبیا
 تو زخان سر سید سرور
 لبو امتتی دجه به سپهر

دوباره جبریل زاد کا کفتار
 آپس باک دکار رسول مہوش
 کو و دو اعبدی دین بومیدان
 گناہ زور و حسنا ت کم
 دی بن بو مزخ بذیلی و زار
 عرض دکا ولی ای خدا کی خاطر
 ہر جاوی فرمیتک بر پش بوظن
 جا و عرض دکا ولی ای خدا
 و جوشی بھر رحمت و کرم
 رب بخدمت صاحب شفاعت
در بیان درکای دوزخ و ساکنان آنها معنی

بخہ مبارک باک کہ غبار
 دے بہرہ آو لبو آتش
 دکشن چیز و شتری بہیزان
 اور ادکشن بو نا و جہنم
 یکو ل جاوی او دکا مار وار
 و ای بیان فرمور رسول مختار
 دجشے او جاوشہ بی ہمتا
 کہ من کو شخصہ تو بکہ جدا
 دین کو پشت او مرد پر غم
 بجشے کنای اہل طاعت
در بیان درکای جہنم

بنو فیق حق دانای معظم
 حوت درکای ہیہ بک والہ ربک
 پیغمبر فرموی جبریل آہن
 جبریل ولی رسول کریم
 اول ماویہ جبکہ مشافق
 جی سفر لبو استہرہ پست
 خطہ جبکہ جو کہ و بہود

من بیان دکم درکای جہنم
 نا و ہمویان بزان بک یک
 نا و ہر حوتیان بلے بہ بغین
 اسمیان و ایہ درکاتہ حجیم
 دوم حجیم ہسیرک لا حق
 جو ارم لظاہ بو شیطان پست
 جی بیان سعیرہ نصران مردود
 کا حیرت

قال انفسی کرنا بھن آرا بیا تو بوم القیامہ بعد
 کثیر الشیات فتوم من الی القیامہ فقول شفق من عنید
 بارت حمد صلۃ علیہ وسلم تبتک قال من یک من خستک
 ضم اذ حبک علی النار و ہذا ترغیب عند من خستک
 یوما من الایام وانت اعلمنا خاصہ من دعو انک اعلم
 فان کنت تغلب فانزع من جفہ فیقال لا استویہ
 فنقول خستک و دھبتک بارت فیقول لا زینادی
 جبریل الا ان غلاما قد بجا بسوق واحد و ہذا لجالس

جبرئیل له حوتم زبان دکا بند
 پیغم فرموی بوج ناو ده خبر
 تو یوم تفریر که دل بوم بکه بیان
 جبرئیل دلی حوتم جهنم
 وختی که بیستی رسول آهین
 جبرئیل دلی عاجز بو له بو سه
 فرموی جبرئیل عفت کردم زیاد
 وای فرمورسول جبرئیل آخ
 فرموی ای رسول اهل کبار
 رسول دست دکا کبریا بزار
 بو اتمت خود کری بزار سه
 جبرئیل له گل آو دکا زار سه
 دلی جبرئیل بوجی دگی شین
 دلی درسم هر کو ماروت
 زمان دی له لای خدای لای نام

له خاموش دینی کونا له چون چند
 له درکای هفتم فرشته رهبر
 تا هر حوتیان له من بن عیان
 بو کونه کار اتمت سر بجم
 درسات پهوش بو عاجز عکین
 سر له سر ران ناو سه سوزی
 کیف ذوق من تو او بو بر باد
 بوج اتمت من دهن بونخ
 دسوتین له ناو دوزخ به اگر
 فریبک درزی وک هور بهار
 درزی فریبک هر وک مرواری
 له چاو دانه هر جان دی جاری
 لنا و ملایک توی روح الاون
 که بم سوتینان بتیل ماروت
 اگر دوزخ له هر چه حوام

در بیان زبانیه جهنم و وصف ایشان

زبانیه سفر من دکم بیان
 نوزدن به آیت زبانیه سفر
 (علیها تسعة عشر الایة) کوریا مالک

بنوفیق حق پادشای سبحان
 وای بیان کردوه راوی معتبر